

TIỂU SỬ

Hôm nay nhân 1 ngày đặc biệt ^^ Captain Bear muốn viết 1 bài về 10 năm đã qua và để trả lời câu hỏi ‘Cô bắt đầu việc dạy kèm khi nào? Làm sao người ta biết đến Cô? Cô có phát tờ rơi không?’

Có thể nói Papa đóng vai trò chính trong vụ này. Cách đây 10 năm, Papa trong những lúc đi uống trà với bạn bè, thì hay khoe với bạn bè rằng Papa có đứa con gái, đậu đại học, đang học khoa tiếng Anh trường ĐH Khoa Học Xã Hội và Nhân Văn. Thế là ‘tiếng lành đồn xa’, mà cũng không xa lắm, đến cách nhà Captain Bear vài... căn, có 1 gia đình, có 1 đứa con gái, mới vào lớp 6, và em họ nó cũng vào lớp 6, gia đình này mới bắt đầu ngó ý mời Captain Bear ghé dạy kèm cho 2 đứa này. Thế là có 2 học trò đầu tiên bắt đầu từ đây.

Ngày đầu tiên đi tới nhà người ta dạy, cảm giác thế nào nhỉ? Chằng run chút nào, mà thấy rất, tự tin, thấy mình oai dễ sợ. Ngay lúc đó lại còn nghĩ ‘I was born to be a teacher’.

Tháng lương đầu tiên, cầm 250 ngàn trên tay mà vui khiếp! Về nhà, đưa cho Mẹ hết. Mẹ cho lại.. 20 ngàn, đi mua ổ bánh bông lan về.. ăn mừng..hehe

Rồi bạn của anh lớn đến chơi dẫn theo 2 đứa con, người vợ hỏi thăm ‘Út Dung giờ làm gì?’. Mẹ sẵn dịp, khoe luôn ‘Đang học khoa Anh trường Đại Học... và đang đi dạy kèm’. Thế là Captain Bear lại được mời đến nhà để dạy cho đứa con lớn học lớp 5 của 2 anh chị này. Nhớ rất rõ con bé rất xinh, nhưng gặp Captain Bear, nó nói ‘Con tưởng Cô dạy môn văn hóa, ai dè Cô dạy Anh Văn, con không thích Anh Văn’. Shock thiệt! ‘Ừ, để ta cho người biết tay, rồi người sẽ ghiền môn này cho coi!’ Và.. nó ghiền thiệt!

Vậy là có 3 đứa học trò! Nổi tiếng từ đó.

Nhớ mãi sự hãnh diện này, vào lớp, khoe chí chöhe.

Dạy gần nhà thì đỡ rồi. Còn dạy ở nhà bé lớp 5 kia thì hơi xa, nên có khi thì Papa chở đi, có khi thì đi học xuống xe buýt, rồi đi bộ vào đó luôn. Dạy xong, Papa và Mama lại đến đón và chở Captain Bear đi học tiếng Hoa...

Vậy đó, mỗi chặng đường của Captain Bear đều có Ba Mẹ kề bên, hạnh phúc nhỉ!

Rồi dạy ‘chất lượng cao’, nên ‘hữu xạ tự nhiên hương’ + cứ người này đồn người kia, dần dần cũng được mười mấy, 20 đứa.

Đến khi là sinh viên năm thứ 4 thì không thể cứ đến từng nhà dạy được nữa, vì phải tiết kiệm sức để học bài, nên đành giải thích với phụ huynh và để phụ huynh chọn lựa ‘hoặc đưa ‘trẻ’ đến nhà Cô và học tại nhà Cô, hoặc là ‘ta chia tay nhau từ đây’ vì.. sức Cô .. có hạn. Đương nhiên phụ huynh chọn phương án 1, vì.. tìm đâu ra Cô giáo dạy giỏi hơn Cô này.. hehe..

Captain Bear School bắt đầu từ những cái bàn ăn tiệc, à chưa, bắt đầu từ cái bàn kiếng ở phòng khách thì đúng hơn, rồi học sinh đông hơn, mua thêm 2 cái bàn tròn ăn tiệc, rồi lại mua thêm 2 cái nữa..

Tốt nghiệp tháng 11 năm 2004, giai đoạn này là giai đoạn stress nhất.

Trước đó, tháng 6, Captain Bear đã được nhận vào làm thư ký ở 1 công ty may gia công. Sau 2 tháng làm trong 1 công ty ‘gia đình trị’ thế này, Captain Bear đã thấy mình chẳng có tương lai gì + kiểu làm việc thật buồn cười, nên sau 1 lần ‘không thể cười nổi’, Captain Bear đã khóc suối mướt, khóc ướt cả 2 tay áo khi đứng trên xe buýt, cứ chùi vào tay này, rồi tay kia. Quyết định: nghỉ!

Vì sự kiện này mà Captain Bear đã bị mang tiếng là ‘bỏ của chạy lấy người’ vì theo lẽ thường thì phải ‘cố mà làm thêm’ chứ mới shock mà nghỉ là ‘người không có ý chí’.

Còn Captain Bear thì nghĩ ‘miễn cưỡng không hạnh phúc’ nên có cố cũng chẳng được gì, thà dứt khoát còn hơn.

Sau đó, apply vào nhiều trường (ILA, Clever Learn, Quốc Tế Mỹ, Sư Phạm Kỹ Thuật..), có trường không thấy gọi, có trường gọi, phỏng vấn cũng nhiều lần nhưng .. rút.

Về nhà.. cũng buồn, cũng thất vọng.. nhưng vẫn cứ ‘tự tin’ và tự nhủ ‘ai không chọn mình là thất bại lớn của họ’. Cho nên sau này, nhiều lần nghĩ lại, cứ thầm cảm ơn những chỗ đó đã không gọi mình vì nếu không, đến giờ này, mình không thể làm HIỆU TRƯỞNG CAPTAIN BEAR được rồi. hehe..

Nhớ nhất là lần phỏng vấn ở trường Sư Phạm Kỹ Thuật. Vòng cuối cùng, ai đó đã hỏi mình ‘Cô giáo bé thế, liệu có quản được sinh viên không?’ Lúc đó tính trả lời ‘Dạ, xin lỗi, nhưng em xin vào làm giáo viên, chứ không phải xin vào làm.. bảo vệ’. Nhưng thôi, trả lời vậy shock lắm.

Rồi hình như khoảng tháng 7, được nhận vào làm giáo viên chính thức của trường Trung Học Quốc Tế Á Châu, dạy được đúng 1 buổi, cũng thấy không thể nào tiếp tục dạy những đứa lăm lăm, chẳng biết lễ nghĩa là gì, thà dạy cho những đứa trẻ ‘mặt mày lăm lăm’ còn hơn. Thế nên: quyết định nghỉ

tiếp! Điều này lại làm cho mọi người xung quanh, gia đình, bạn bè khẳng định ‘Captain Bear thuộc tuýp ‘bỏ của chạy lấy người’ tiếp tục’.

Ôi.. cảm giác bị người khác nghĩ mình như vậy thật đau lòng. Trong lúc bạn bè mình đã ổn định việc làm thì mình vẫn còn ‘long bong’. Mặc dù việc dạy ở nhà đủ nuôi Captain Bear, nhưng mà.. ai cũng đi làm.. còn mình thì ở nhà dạy thì.. chẳng giống ai..

Thế nên.. chuyện này cũng dẫn vất Captain Bear lắm, vì trong mắt mọi người, Captain Bear dạy học ở nhà là 1 cách trốn chạy cho việc ‘không tìm được việc làm’.

Trong giai đoạn cũng khá là stress đó, tháng 8 năm 2004, nhận được công việc dịch phim cho giám đốc công ty Indochina. 1 tuần nộp bản dịch rồi mà vẫn chưa thấy người ta gọi, trả tiền. Captain Bear gọi lại và được thư ký của ông này nói ‘lên nhận tiền’. Khi lên đến nơi, Captain Bear chỉ nhận được bao thư tiền từ người thư ký này và không 1 lời gì khác.

Khoảnh khắc này Captain Bear đau khổ dữ dội với suy nghĩ ‘ít ra thì cũng cho mình lời bình về bản dịch của mình chứ, hay là mình dịch không hay?, hay là những gì mình học ở trường, điểm số chẳng đúng với thực lực của mình?’

Sự tự tin vốn có đã tiêu tan và Captain Bear cầm tiền trên tay nhưng tim nặng trĩu. Cảm giác khó thở như đang ở dưới địa ngục vậy.

Rồi khi Captain Bear 1 chân bước vào thang máy, 1 chân ở ngoài thang máy (giống phim quá), thì người thư ký kia chạy với theo và nói ‘Sếp anh muốn nói chuyện với em’. Captain Bear quay lại và ông sếp nói ‘Bản dịch của bạn hay nhất trong các ứng cử viên. Hy vọng sau này sẽ được cộng tác tiếp!’

Ôi.. câu nói của ông này làm Captain Bear như bay bổng. Ngồi trên xe buýt gọi về cho Mẹ mà nói không ngớt ‘bản dịch của con hay, người ta rất thích’. Có ai hiểu được cảm giác của Captain Bear lúc đó nhỉ. Đã lấy lại được tự tin rồi!! Và thề với lòng sẽ không cho ai lấy mất nó!!! Có người nhận ra năng lực của mình thì còn gì bằng nhỉ.

Rồi tháng 2/ 2005, chính thức đi làm ở Khách Sạn New World, vẫn cứ ban ngày đi làm, ban đêm về dạy. Tháng lương đầu tiên, đã xin Ba Mẹ mua 10 cái ghế ‘pro’, mà sinh viên hay ngồi, có luôn cả bàn, mỗi đứa 1 cái. Nhớ rõ, lúc đó là ngày 15 tháng 2 năm 2005, Captain Bear làm việc ở bộ phận Reservation, lương tháng hơn 3 triệu. Năm đó, mới tốt nghiệp mà lương vậy là cũng khá

‘ngon’ rồi. Nên Ba Mẹ lúc đó rất thích Captain Bear làm việc ở khách sạn ‘mặc đồ vest, đi làm như người ta’ nên nghĩ ‘thôi kệ, mua cho con nó vui, nó đi làm, rồi cũng sẽ thích nghi với công việc và việc dạy học này, cũng có bèn được đâu, sau này, nó bỏ thì ghế này bán lại cũng được.

Chà.. nhưng Ba Mẹ đâu biết, Captain Bear đã vẽ sẵn kế hoạch trong đầu mình rồi. Ai cũng nghĩ, làm việc ở khách sạn là việc tay phải và việc dạy kèm chỉ là ‘nghề tay trái’ mà thôi. Nhưng chỉ có Captain Bear mới biết Captain Bear cần gì. Captain Bear nghĩ sẽ lấy tiền lương để mua cái này cái nọ cho lớp học của mình. Đến khi nào khá ok thì sẽ nghỉ làm, chỉ ở nhà để làm bà đồ mà thôi.

Rồi làm được mới 6 tháng, đã nghe tin bên khách sạn Park Hyatt tuyển ‘thư ký cho phòng Sales, làm việc cho Mrs. Aaishah, Director of Sales and Marketing, với mức lương gấp đôi. Captain Bear, do luôn tự tin với khả năng của mình, và nghĩ ‘cơ hội chỉ đến 1 lần’ nếu ‘cờ đến tay mà không phát thì biết bao giờ cơ hội mới đến nữa. Nên dù được cảnh báo ‘bên đó công việc nặng lắm’ và Ba Mẹ cũng khuyên ‘mới quen việc ở đây, con lại nhảy qua kia nữa, bắt đầu lại từ đầu, phiền lưu quá, ít ra con cũng phải đợi 1 năm, 2 năm, kinh nghiệm nhiều đã, rồi hãy chuyển chỗ. Với lại, lương gấp đôi, chắc công việc cũng gấp 10’. Vậy mà Captain Bear luôn ‘listen to my heart’. Công việc áp lực gấp 10 cũng chẳng sao, nhưng vì.. lương gấp đôi có thể phụ gia đình, có thể mua sắm đồ cho lớp học, và còn có môi trường giao tiếp bằng tiếng Anh nữa. Quyết định xin vào vị trí đó cái rụp! Lúc đó là tháng 8 năm 2005.

1 năm làm ở Park Hyatt với biết bao thăng trầm. Áp lực ở công ty bao nhiêu, thì chỉ cần về đến nhà, nghe tiếng mấy baby bears chào mình là.. xem như được uống thuốc tiên, chẳng hiểu sức đâu mà càng dạy thì càng hăng.

Thời gian đó, sáng 5h Captain Bear dậy, 5h30 ra xe buýt, 6h30 lên đến khách sạn. Ăn sáng tại khách sạn, rồi bắt đầu vào làm lúc 7h. Thật ra, đến 8h30 mọi người ở phòng Sales mới làm, nhưng vì đã giao kèo với bà sếp ngay từ đầu là ‘tui chỉ có thể vào sớm, chứ không về trễ được’, bà sếp cũng nice, thấy Captain Bear làm việc chăm chỉ, có những sáng bất thành linh she xuất hiện, đã thấy Captain Bear chuẩn bị sẵn báo cáo, nên she rất hài lòng. Nên cứ 5h30 hoặc trễ lắm là 6h, Captain Bear đã có thể về. Ngồi xe buýt về đến nhà là 7h. Dạy đến 9h45. Giai đoạn đó, bạn Daisy đã nói với Captain Bear thế này ‘Dung mở luôn tiệm Internet ban đêm nữa là xem như làm việc 24/24’. Haha..

Có ‘sức trâu’, à không, sức ‘gấu’ như vậy là nhờ ngọn lửa ‘Captain Bear School’ luôn cháy âm ỉ trong người Captain Bear, mới làm được ấy chứ!

Rồi làm được 1 năm ở đó, số học viên là đã lên đến 100. Quyết định nghỉ làm để dưỡng sức, đồng thời.. nhận ra môi trường ‘đấu đá’ không thích hợp với Captain Bear, Captain Bear sinh ra là để dạy học, là để làm.. hiệu trưởng thôi!

Có 1 chị, không hiểu sao ban đầu rất nice với mình, rồi.. dần dần lại có những phản ứng ‘tự vệ’ trước mình nữa chứ, mặc dù mình chỉ là thư ký rất đỗi bình thường và không có khả năng gây hại cho chị ấy.

Thôi thì cũng khó biết được trong đầu người ta nghĩ gì. Captain Bear nghĩ kỹ thì.. chắc chỉ tại.. mình.. giỏi.. tiếng Anh thôi hehe..

Captain Bear nhớ rất rõ, lúc 3 mặt 1 lời với sếp, Captain Bear có dùng 1 câu ví von là ‘người say không bao giờ nhận mình say’, ý nói chị đó sai, nhưng lại không nhận mình sai, mà lại đổ lỗi cho Captain Bear, thế nhưng, chị này không hiểu ý nghĩa sâu xa của câu tiếng Anh đó, mà lại nói với Mrs. Aaishah rằng ‘tôi không say’. Hehe.. Bà sếp và Captain Bear phải bật cười vì khả năng ‘ngoại ngữ’ của chị này. Bà sếp phải giải thích ‘không phải, không phải..’ (Học tiếng Anh giỏi, có lợi thế chưa nào, baby bears?)

Captain Bear đi làm, nhưng trong đầu luôn nghĩ ‘cái gì đúng thì làm, cái gì sai thì.. dù là sếp cũng đừng hòng bắt nạt Captain Bear. Nghỉ thì tìm chỗ khác, Captain Bear có năng lực mà (chảnh bản chất!!)

Thế nên, khi chị này ‘dám’ lớn tiếng với Captain Bear trong điện thoại, Captain Bear đã để máy xuống bàn, cóc thềm nghe và làm chị này ‘nổi điên’.

Mà đâu phải chỉ có chị này, ông sếp người Việt kia cũng vậy. Captain Bear đã quát vào điện thoại và nói ‘đừng có raise your voice kiểu đó’ rồi cúp máy cái rụp. Captain Bear chắc chắn là điên tiết lên rồi, nhưng đầu dây bên kia còn điên hơn. Sếp mà bị nhân viên làm vậy thì không điên không được! Nhưng ai biểu sếp mà không hành xử như sếp + ai biểu.. Captain Bear là Captain Bear làm chi.

Đương nhiên sau chuyện này, Captain Bear bị gọi vào phòng ‘làm việc’. Ai vào phòng này, đi ra cũng khóc. Nhưng rất tiếc!!! Người này đã gặp phải ‘cao thủ là Captain Bear’, người này nói 1 câu bằng tiếng Anh, Captain Bear đáp lễ.. khoảng 10 câu bằng tiếng Anh (đó, baby bears thấy chưa!

Biết tiếng Anh có lợi thế lắm nhá. Chứ lúc đó mà vừa nói, vừa suy nghĩ, vừa chia thì.. thì làm sao cãi lại và dành cái lý cho mình).

Từ khi vụ này xảy ra, he đã biết Captain Bear ‘nhỏ nhưng có võ’, nên mỗi khi nhờ việc gì, he rất nice, hết còn bắt nạt Captain Bear nữa và lúc nào cũng có 2 chữ ‘thank you’.

Có câu ‘người ta bắt nạt bạn lần thứ 1 là do lỗi của người ta (tức là người ta là người xấu). Nếu bạn để cho người ta bắt nạt bạn lần thứ 2, là do lỗi của bạn (vì bạn không biết cách phản công).

Vậy đó, sau 1 năm làm việc ở khách sạn Park Hyatt , ngày 5 tháng 9 năm 2006 Captain Bear đã nộp đơn xin nghỉ với lý do có business riêng. Chọn ngày này nộp đơn cho nó có mốc lịch sử ‘ngày toàn dân đưa trẻ đến trường.

Năm 2010, Captain Bear đã tốt nghiệp thạc sĩ và Captain Bear School đã ngày càng lớn mạnh.

Sau những tháng ngày up and down, Captain Bear nhận ra, ở mỗi ‘mốc lịch sử’, Captain Bear luôn quyết định đúng, và quyết định đúng này dẫn đến nhiều quyết định đúng khác (trong quyển YES-NO nói thế ^^).

Captain Bear luôn muốn khuyên baby bears: Đừng đánh mất sự tự tin vì chỉ có tự tin mới có tất cả! dù ai có nói gì, có suy nghĩ gì về mình thì cũng đừng vì vậy mà lung lay. Chỉ có mình hiểu được năng lực của mình và ước muốn của mình. Khi quyết định 1 điều gì, hãy chứng minh cho mọi người thấy là mình đã quyết định đúng. Và thời gian sẽ chứng minh tất cả! Hãy luôn tin rằng nếu cánh cửa này không mở thì chắc chắn sẽ có cánh cửa khác đang mở đợi mình!

THỜI GIAN VÀ NHỮNG CUỘC ĐÀM THOẠI:

Tháng 4 Năm 2004: Captain Bear sắp tốt nghiệp đại học

Captain Bear: Thưa Thầy, con rất thích đi dạy, tốt nghiệp xong con sẽ đi dạy, làm cô giáo Thầy à.

Thầy của Bear: Umm.. Thôi, đừng đi dạy con à, lương giáo viên 3 cọc 3 đồng, con theo không nổi đâu. 😊

Tháng 11 Năm 2005:

Captain Bear : Thưa Thầy, con đi làm rồi, nhưng ban ngày đi làm, ban đêm con vẫn duy trì lớp dạy bình thường, con yêu việc dạy học của con, Thầy à. 😊

Thầy của Bear: Umm.. Con nên giữ gìn sức khỏe, đi làm mệt rồi còn dạy nữa, sẽ mất sức đấy. 😊

Tháng 11 Năm 2006:

Captain Bear : Thưa Thầy, con đã xin nghỉ làm. Con sẽ tập trung cho việc dạy học và bành trướng lớp học của con. 😊

Thầy của Bear: Trời! Sao con quyết định nông nổi thế! Sao không hỏi Thầy trước, Thầy sẽ cho con lời khuyên. Thời buổi này kiếm việc làm lương cao như con khó lắm. Con có mà lại bỏ. Thật là.. 😊

Tháng 11 Năm 2007:

Captain Bear: Thưa Thầy, năm trước con nghỉ làm và số học sinh lúc đó là 100. Bây giờ là 200 ạ.

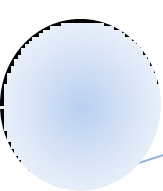

Thầy của Bear: Thầy nghĩ con đã quyết định đúng. Chúc mừng con.. 😊

...

Năm 2004:

Captain Bear: Mai một Dung sẽ design lớp học thật pro, bàn ghế kiểu của sinh viên ngồi nè, loại bàn 1 người ngồi ấy, để tụi nhỏ khỏi phải chen nhau, rồi phải mua máy chiếu nữa, như vậy giảng bài sẽ hay hơn và khi có máy chiếu, phải tập cho tụi nhóc thuyết trình nữa...

1 người bạn của Bear: THÔI ĐI BÀ!!!

Năm 2006:

Người bạn đó đã ghé, và thấy những gì Bear đã mơ, giờ thành sự thật. Người bạn đó chỉ cười và lắc đầu. Có lẽ người đó nghĩ "Bà" đã làm được những gì "Bà" mơ. 🤔

Năm 2005:

Bear tình cờ nghe được Cha Má nói chuyện: 🗣️

Àpa: Anh vẫn thích con gái mình mặc đồ vest, đi làm cho công ty nước ngoài. Việc dạy học ở nhà này cũng có bèn được đâu. Mà bây giờ lại còn tính mua bàn ghế kiểu sinh viên đại học nữa chứ.

ÀMá: Em cũng vậy, nhưng thôi anh à, thì con nó thích làm gì thì cứ cho nó làm. Mai một nó cũng chán à.

Năm 2006:

Àpa: Con nó lại muốn mua máy chiếu, em thấy sao?

Àmá: Thì em cũng nói: lúc trước, nó đi học thêm, cô giáo nó cũng giàu thấy mồ, mà có ai xài máy chiếu đâu. Nhưng nó bảo dạy như vậy hay hơn. Thôi kệ, con gái mình lớn rồi. Cứ để cho nó làm những gì nó thích xem sao.

Năm 2007:

Àpa: Con gái mình giỏi, em há. Anh đi ra đường ai cũng nói Anh có đứ con gái dạy giỏi nè.

Àmá: Con em sanh, em biết mà.. 😊

Năm 2011:

Số học sinh ở Captain Bear School đã là 500!

THỜI TÔI MỚI RA TRƯỜNG

Hôm nay 10/1/2012, tôi chợt nhớ đến những suy nghĩ thời tôi mới ra trường, năm 2004.

Giai đoạn vừa tốt nghiệp, có những tháng ngày tôi buồn tẻ vì không tìm được việc làm thích hợp. Tôi thích nghề giáo, nhưng những trường tôi xin dạy, có nơi tôi rớt phỏng vấn, có nơi trả lương quá thấp. Trừ tiền xe cộ, ăn trưa, chẳng còn bao nhiêu, nên tôi quyết định không làm.

Có giai đoạn, tôi đang thất nghiệp, văn phòng chỗ tôi dịch thuật (lâu lâu mới có tài liệu để dịch), đã gọi tôi đi làm thư ký 2 ngày: 1 ngày vì thư ký họ bị bệnh, 1 ngày tôi đến để ..canh văn phòng cho họ và nhập thông tin từ name card vào máy vi tính. 2 ngày, họ trả tôi 300 ngàn.

Ba Mẹ chẳng cho tôi đi, vì nghĩ: con mình tốt nghiệp đại học, cử nhân hử hoi, mà đi làm vậy thì.. mất mặt quá.

Còn tôi thì nghĩ: làm bằng sức lao động của mình mà. Không sao. Kiếm tiền phụ gia đình được bao nhiêu hay bấy nhiêu. Nên tôi đi.

Ngày đầu tiên, tôi làm thư ký, vụng về trả lời điện thoại khách hàng. Nhưng sếp lại nói ‘Bình tĩnh, từ từ sẽ ổn’, nên tôi vui lắm vì cảm giác tôi học được nhiều điều, và đến giờ, tôi vẫn còn biết ơn ông sếp đó. (Tôi nghĩ mình cũng đã và đang nói lại câu ‘bình tĩnh, từ từ sẽ ổn’ này với các trợ lý của tôi).

Đến chiều, có khách đến, và tôi, nhiệm vụ của 1 thư ký, đi lấy nước trong tủ lạnh, mời khách. Nhầm đúng lúc này, bạn thân học chung thời đại học của tôi xuất hiện (2 đứa tôi trước đây đã từng nộp đơn vào 1 công ty, tôi bị loại còn bạn tôi được chọn).

Bạn tôi cười và nói với tôi ‘sao lại chọn công việc này?’. Tôi nhớ mãi nụ cười đó. Nụ cười như thể nói với tôi rằng ‘công việc này không xứng với 1 cử nhân’.

Mà có lẽ quan niệm ‘mất mặt khi làm những việc nhỏ’ đã ăn sâu vào đầu mỗi người chúng ta nên mới như vậy nhỉ.

Đã vậy, ngày hôm sau, bạn đem cơm trưa đến cho tôi, và trong lúc tôi gõ gõ nhập dữ liệu từ namecard vào vi tính, tôi nghe bạn thở dài.

Tôi đã không muốn suy nghĩ, nhưng nụ cười và tiếng thở dài của bạn, làm tôi phải suy nghĩ.

Bạn đã có vi ệc làm ổn định, còn tôi, vẫn đang tìm vi ệc, và trong lúc chưa có vi ệc làm, tôi làm công vi ệc này. Công vi ệc tôi làm là bằng chính sức lao động của mình mà. Tôi không trộm cắp, không làm điều gì sai trái. Và quan trọng là tôi biết tôi học hỏi được gì trong lúc tôi làm, dù là rất ít.

Theo tôi, hễ mình làm gì, dù nhỏ, chỉ cần đặt cái tâm vào trong đó, và phải đảm bảo rằng mình đang lao động bằng chính sức lao động của mình thì không có công vi ệc gì là thấp hèn cả.

Hay khi tôi đã được nhận vào làm thư ký cho phòng kinh doanh của 1 khách sạn lớn với mức lương khá cao. Công vi ệc của tôi là những công vi ệc không tên , bao gồm trả lời điện thoại , chuẩn bị báo cáo, photo tài liệu, nhập dữ liệu, soạn lịch công tác cho bà sếp , đặt văn phòng phẩm . Có những lúc mệt mỏi, suy nghĩ tiêu cực cũng thoáng qua trong tôi khi tôi phải photo 1 sếp tài liệu : ‘Sao những công vi ệc nhỏ nhặt này lại đòi hỏi 1 người phải tốt nghiệp đại học nhỉ ?, sao người ta cũng tốt nghiệp như tôi mà người ta làm ch ức này chức nọ , còn tôi phải đứng đây photo mấy cái quái quỷ này?’

Nhưng, rất may hễ suy nghĩ tiêu cực xuất hiện trong tôi thì tôi cố gắng suy nghĩ cái gì đó tích cực 1 chút. Cứ mỗi khi làm vi ệc gì nhỏ nhỏ , tôi đều mỉm cười khi nghĩ ‘Ngay cả Tổng Giám Đốc của khách sạn, trước đó, họ phải làm vi ệc ở nhiều phòng ban , thì khi lên nắm chức cao, mới có thể hiểu rõ công vi ệc của từng bộ phận mà quản lý tốt’.

Thế nên, tôi phát hiện là tôi biết thêm nhiều chức năng ứng dụng của máy photo mà những người trong văn phòng chưa biết , thậm chí, tôi còn biết vài chiêu nho nhỏ để chỉnh sửa máy khi máy kẹt giấy hoặc hư nhẹ . Có lần, văn phòng chỉ còn à sếp và tôi và sếp phải photo gấp tài liệu , thì lúc đó, máy photo bị hư. Lúc đó, sếp hoảng hốt, may là tôi sửa được lỗi đó và tôi thấy sếp nhìn tôi với đôi mắt rất ư là .. ‘ngưỡng mộ’, và hình như càng ngày sếp càng tin tưởng tôi hơn vì tôi đã làm được ‘nhiều vi ệc nhỏ nhặt’ . Hay quan hệ của tôi với những nhân viên phòng ban khác cũng tốt đẹp hơn nhờ vào vi ệc tôi hay giúp họ sửa giấy kẹt trong máy photo .

Tôi còn phải lăng xăng sắp xếp phòng họp , máy chiếu, và nhờ vào những lần quan sát , hỏi những anh bên phòng kỹ thuật , tôi biết gắn dây nào vào dây nào , sửa cái gì khi máy chiếu gặp trục trặc . Càng ngày tôi càng thích thú với những cái ‘nho nhỏ’ mà tôi học được . Cho nên, khi tôi học tiếng Hàn, máy chiếu hư trong lúc Thầy đang giảng bài , tôi đã sửa được trước khi nhân viên phòng kỹ thuật đến. Hay khi máy chiếu ở Captain Bear School của tôi bị hư nhẹ gì đó , tôi cũng biết cách khắc phục. Đó, tôi đã áp dụng được điều tôi biết vào cuộc sống và nó giúp cho tôi ít nhiều.

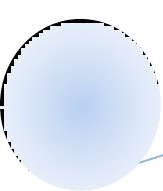

Tôi nghe nói, có nhiều người xếp thử nhân viên bằng cách giao cho nhân viên đó việc thật nhỏ . Nếu nhân viên đó nghĩ “việc nhỏ vậy mà cũng giao cho mình” mà không làm cẩn thận, thì người đó khó lòng mà được cất nhắc lên vị trí cao hơn , vì đơn giản ‘việc nhỏ còn làm chưa xong , huống chi việc lớn’.

Học trò tôi cũng thường tâm sự: con phải làm bồi bàn/ giao báo ..để kiếm tiền đóng tiền học.

Tôi bảo: chúc mừng con vì con đang có những trải nghiệm rất tuyệt vời ! Con đang tự mình làm ra đồng tiền bằng sức lao động của mình.

Và tôi cũng đã từng có suy nghĩ như mọi người nên tôi cũng trải qua cảm giác dằn co nhiều lắm, vì 1 người nói thì không sao , nhưng nhiều người nói thì những câu nói tiêu cực đó lay sang tôi nhanh lắm. Nếu bạn cũng trong tình huống này , hãy nói lớn với bản thân mình để mình cho mấy con ‘virus’ đó nó sợ mà bỏ chạy nhé : ‘TÔI LÀM VIỆC BẰNG SỨC LAO ĐỘNG CỦA TÔI ! TÔI ĐANG HỌC HỎI TRONG TÙNG CÔNG VIỆC TÔI LÀM ! CHẮC CHẮN TÔI CÓ THỂ ÁP DỤNG NHỮNG GÌ TÔI ĐANG LÀM VÀO CÔNG VIỆC TRONG TƯƠNG LAI’

KHI GIA ĐÌNH GẶP KHÓ KHĂN

Nhân dịp nhận được vài email của baby bears, nói là ‘Thưa Cô, vì gia đình đang gặp khó khăn về kinh tế, xin Cô cho con nghỉ học, tự học ở nhà theo cách Cô hướng dẫn. Trong lúc học có gì thắc mắc, xin Cô giải đáp giúp con qua email’, Captain Bear đọc mail, thương quá... và chợt nhớ đến giai đoạn gia đình mình cũng vậy..

Quay lại quá khứ, hơn chục năm về trước.. Khi Captain Bear còn là sinh viên.

Lúc đó, hình như người ta dẹp bớt chăn nuôi, và chuyển sang xây nhà trọ cho thuê, nên À pá, 1 bác sĩ thú y rất nổi tiếng những năm trước đó, gần như là về hưu vậy: có rất ít nơi gọi, và rất ít việc để làm.

Vì vậy, À má dường như là lao động chính trong nhà, với đồng lương 3 cọc 3 đồng của ngành giáo (có lẽ vì vậy mà À má lúc đó thường phản đối kịch liệt việc Captain Bear muốn ‘tốt nghiệp xong, con sẽ đi dạy.)

Trong nhà, Captain Bear lại có 1 ông anh siêu quậy, nhậu về là quậy phá.. làm À pa, À má buồn hết sức..

Với bối cảnh như vậy, Captain Bear buồn lắm lắm.. Captain Bear mà thấy À pa, À má buồn là ruột gan phèo phối Captain Bear như muốn nổ tung..

[Rồi khi buồn, Captain Bear chỉ biết lôi tập ra học, mà ngộ ghê, khi học, tự nhiên lại bớt buồn ^.^

Và Captain Bear luôn tin là: chỉ có cố gắng học, sau này ra đi làm, mới có thể giúp gia đình thoát khỏi cảnh khó khăn kinh tế này]

Lúc đó, đi dạy kèm cũng vất vả. Học nguyên ngày ở Sài Gòn, rồi tối đi dạy kèm nữa.. nên có khi cũng đuối (hồi trước có 35-37kg hà). Có lần, Captain Bear đã có suy nghĩ: nghỉ dạy bớt 1 baby bear (250 ngàn / 1 tháng), tiết kiệm thời gian, sức lực để học bài.

Captain Bear nhớ, hôm đó, đi học về, xuống xe buýt rồi, mà không hẹn À pá đón, vì muốn đi bộ về nhà để có thời gian suy nghĩ xem, có nên nghỉ dạy hay không.

Trong 30 phút vừa đi vừa suy nghĩ đó, cuối cùng, Captain Bear đã quyết định: không nghỉ!

Phải dạy đề.. phụ À má về tài chính được thêm bao nhiêu, hay bấy nhiêu!

Nhiều lúc Captain Bear nghĩ, có lẽ, vì Captain Bear có hiếu với À pa, À má, chăm học, chăm làm, nên mới thành công, trở thành hiệu trưởng nổi tiếng như bây giờ ^.^

Lại nhớ, hồi nhỏ, Captain Bear rất thích ăn bún mọc. Nhưng nhà 6 người lận. Sợ À má tốn tiền, nên lúc nào cũng nói: con ăn không hết 1 tô đâu, nên đừng mua cho con, con ăn chung với Mẹ là được rồi ^.^

Rồi khi trời nóng, bật quạt cũng không dám bật số lớn, sợ À pa, À má tốn tiền điện, nên toàn bật quạt số nhỏ. Đến khi học vật lý, Thầy nói ‘bật quạt số lớn mới đỡ tốn điện’ thì Captain Bear, từ đó về sau, dù cho có lạnh, cũng toàn bật quạt số lớn ^.^

Mới lớp 6 thôi, thấy À pá đi làm về mệt, mà còn giặt 1 thau đồ, Captain Bear thương lắm. Tuy còn nhỏ xíu, ốm yếu, cũng tranh thủ trước khi À pá đi làm về, Captain Bear cũng lon ton lôi thau đồ ra giặt ..

[hihi.. Captain Bear ngoan ghê chưa ^.^ Con gái rượu, được cưng quá trời mà ngoan khủng khiếp hihihih]

Tóm lại: Captain Bear muốn nói với baby bears là:

- Baby bears nhớ ngoan và thương Cha Mẹ nhiều như Captain Bear nha. Hôm qua Cô có nói rồi đó: Nếu mua cái bánh, cái kẹo cho người yêu, bạn bè được thì nhớ mua cho Cha Má mình cái bánh cái kẹo với nhé ^.^

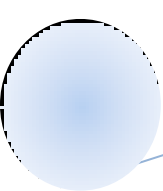
- Gia đình nào cũng trải qua giai đoạn khó khăn kinh tế + khó khăn về tinh thần, nhưng nếu mình cố gắng, nghĩ nhiều đến Cha Mẹ, cố gắng thêm 1 chút, thì sẽ vượt qua được.

- Không được viện lý do gia đình khó khăn mà buồn rồi.. ăn chơi sa đọa ^.^ Dù buồn hay vui, lúc nào cũng phải cố gắng học hành. Học có thể giúp mình thoát khỏi nỗi buồn, thoát khỏi khó khăn. Nếu còn nhỏ, chưa giúp được gì cho gia đình, thì phải chăm học. Cha Mẹ đi làm cực khổ về nhà, thấy con mình chăm học, thì dù có mệt mỏi cơm áo gạo tiền cách mấy, cũng sẽ vui khỏe liền.

- Bàn tay có ngón dài ngón ngắn. Thường thì, gia đình nào cũng có 1 người làm cho cả nhà phải buồn. Không có 1 gia đình hoàn hảo đâu. Nên khi như vậy, phải biết lấy đó làm động lực, cố gắng học hành để bù đắp cho Cha Mẹ.

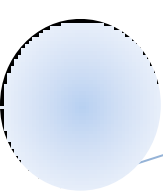
- Những khó khăn mình gặp phải trong cuộc đời, chỉ có thể giúp mình mạnh mẽ hơn thôi. Hãy cố gắng để sau này, khi nhìn lại quãng đường đã qua, mình sẽ thấy tự hào.

- Như đã nói trong clip THE RIGHT METHOD (<https://www.youtube.com/watch?v=tKZLOyedLQ0&index=1&list=PLv1ZlvkJbPcoE>)

ZNPboZyvsH6tqxPPj2Z) , baby bears không có điều kiện đến lớp, cứ tự học theo cách Captain Bear đã hướng dẫn. Có gì thắc mắc thì email hỏi Cô. Tự học luôn là cách phát triển tốt nhất!

Thương..[TRÍCH NHẬT KÝ CAPTAIN BEAR – 18/9/2014

TÔI TÀI GIỎI – TÔI TRÙM DỠ

Ngày xưa, tôi rất dễ quên khi ai đó biết tôi không biết hoặc dở cái gì đó.

Cho đến 1 ngày, tôi cảm thấy mình đã ‘lên level’ hẳn.

Chuyện là: năm 2007, lúc sắp đi thi IELTS, tôi có viết thể này trong blog ‘Kệ, rớt thì thi lại, Bác đã nói ‘Học, học nữa, học mãi’ mà’.

Thế là, cô bạn của tôi đã nhắc thể này ‘Blog là noipulic, phải nói cho đúng nha. Câu đó có phải của Bác nói đâu’.

Wow! Tôi lên Google tìm thì mới biết câu nói đó của Lenin @.@

Trước giờ tôi nào có để ý, chỉ biết năm này qua năm nọ, dưới tấm hình Bác, được treo trong lớp học, có câu nói đó, và tôi cho đó là của Bác nói ;)) (Cái gì hay hay là tôi cho là Bác nói hết => tôi cũng được điểm ‘TỰ HÀO DÂN TỘC’ nhì)

Nhớ mãi lần đó, khi đọc comment của bạn, tôi không thấy quê như lúc còn ..trẻ, mà chỉ thấy vui vì nhờ tôi viết và post như vậy => bạn tôi comment => tôi mới biết tôi sai và kiến thức bị hỏng chỗ nào.

Hay chuyện làm tôi nhớ nhất là năm 27 tuổi, tôi mới hiểu đúng ý nghĩa của ‘KHOAN CẮT BÊ TÔNG’.

Trước giờ, tôi chỉ nghĩ ‘KHOAN CẮT BÊ TÔNG’ nghĩa là : ‘Khoan, đừng cắt bê tông, hãy đợi khi nào tôi ra hiệu lệnh cắt thì mới được cắt @.@’

Cho đến 1 ngày đẹp trời , tôi với nhỏ bạn đi ăn bộtchiên , thì nhìn qua , thấy chữ đó . Nhỏ bạn nói ‘mấy công ty này QUẢNG CÁO KHOAN CẮT BÊ TÔNG hoài , làm dơ tường người ta’.

Chu choa! Tôi cười nghiêng ngả. Thì ra.. thì ra.. KHOANCẮT BÊ TÔNG là KHOAN BÊ TÔNG + CẮT BÊ TÔNG chứ không phải hiểu theonghĩa mà trước giờ tôi vẫn hiểu : KHOAN = KHOAN, CHỜ CHÚT // KHOAN ĐÃ.

Tôi thấy mình đúng ‘cókiểu ngôn ngữ’ ;)) và tôi.. yêu tiếng Việt!

Tôi thấy mình lên level k hi phát hiện những cái tôidở , và khi tôi tự nhận mình dở ,tôi thấy.. dễ thở hơn J

Tôi cứ hay nói giỡn với học trò : “ngày xưa, ngoàiAnh văn, Cô chỉ giỏi có VÀI môn như ‘Toán , Lý, Hóa, Sinh, Sử, Địa,Giáo Dục Công Dân , Vi tính, Thể Dục...” (vừa nói vừa hất mặt lên , làmbaby bears của tôi cười ngất, vì như vậy là tôi giỏi đều rồi chứgiỏi ‘vài’ môn gì. Haha..)

Nhưng thật ra, tôi biết tôi cực dở Sử . Không hiểu saosự kiện và ngày tháng , khi vào đầu tôi, nó cứ rối tung lên.

Tôi thường hay ráp sai sự kiện và ngàytháng với nhau lắm ;((

Nhưng tôi cho tôi điểm A + vì khao khát thuộc Sử Việtvẫn cứ cháy âm ỉ trong tôi . Cứ thấy sách Sử là tôi mua. Tôi mua bộtruyện tranh, rồi tôi mua cả quyển ĐẠI VIET SỬ KÝ TOÀN THU’.

Tôi mua về tôi đọc hần hoi nha (chứ không phải mua về kê đầu nằm đâu). Tôi còn ghi âm lại nữa , rồi tôi phát đi phát lại nữa.. rồi.. tôi vẫn quên ;((

Hình như chưa có ai thu âm bộ ĐẠI VIỆT SỬ KÝ TOÀN THƯ cả. Tôi đã và sẽ tiếp tục thu âm.. có lẽ nó sẽ có ích cho những ai.. yếu + yêu môn sử như tôi ;))

Hay môn thể dục cũng vậy, tôi cũng yếu ;((

Không hiểu sao, cấp I, ai cũng nhảy bật xa được , còn tôi thì không bật nổi => tôi ghét môn thể dục => sau này, tôi hiểu, đứa nào nói ghét môn nào, là do nó dở môn đó ;)

Cấp II, tôi được miễn thể dục với lý do: hay bị xỉu vì rối loạn nhịp tim. Lúc đó, tôi thích ghê luôn, vì giờ thể dục, tôi cũng tập, nhưng tập nhẹ + không thi => không ảnh hưởng điểm số => tôi vẫn được học sinh giỏi.

Nhưng tôi không biết điều này tác động cực kỳ tiêu cực lên tôi mãi những năm về sau.

Cha Má thương tôi ghê lắm, vì tôi là con gái rượu và là con gái Út mà, nên sau này tôi nghĩ, có khi, tôi chỉ ốm yếu xíu thôi, mà Cha Má chăm quá .. nên tôi nghĩ là + cho là + tôi khẳng định: tôi bệnh nặng.

Lên cấp III, môn thể dục còn làm tôi ghét cay ghét đắng hơn nữa vì tôi không được miễn hoàn toàn như cấp II, tôi vẫn phải thi.. lý thuyết.. và không hiểu vì sao mà dù tôi đã rất chăm chỉ ghi chép, mà cứ thi là tôi chỉ được có 5, 6 điểm.

Thế nên, học kỳ I năm lớp 10, tôi đủ điểm học sinh giỏi, nhưng vì thể dục không chế => Tôi không được học sinh giỏi nữa.

TÔI GHÉT THỂ DỤC! TÔI GHÉT GIỜ THỂ DỤC! TÔI GHÉT..THẦY DẠY THỂ DỤC!

Và với suy nghĩ đó, thái độ đó, tôi chẳng hề ‘enjoy’ giờ thể dục gì cả.

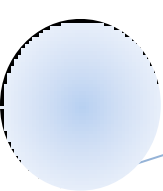
Sau này, năm 2007, khi tôi bắt đầu học bơi, đi bộ mỗi buổi sáng, tôi thấy mình cũng giỏi thể dục: tôi thấy mình biết bơi, tôi thấy mình yêu thể dục vì nó làm cho tinh thần mình yomost và sức khỏe tôi cải thiện từ đó!

Tôi nghĩ lại, giai đoạn cấp II, cấp III, tôi sai hoàn toàn! Lẽ ra, tôi nên chạy nhảy ngoài sân với bạn bè, enjoy tuổi học trò của tôi, chọc đùa này, ghẹo đùa kia 1 chút và dẹp chuyện điểm số sang 1 bên, thay vì cứ ngồi nhẩn nhó nhìn các bạn tập thể dục.

Nên sau này, tôi cứ nói với học trò tôi rằng: Giỏi đều các môn là rất tuyệt. Nhưng thường thì chúng ta không thể giỏi đều các môn được (phải nhường cho người khác với chứ ^.^), nên, chỉ cần ta đã cố gắng hết sức cho những môn đó, thì điểm số có ra sao, ta cũng không có gì phải hối hận! Và quan trọng là hãy bám vào những môn ta giỏi (dù là môn thể dục) để làm động lực cho những môn học khác!

Tóm lại, hôm nay nghỉ hè, tâm trạng quá.. nên nhớ những chuyện ngày xưa ngày xưa .. nên Captain Bear muốn nói với babybears 2 điều:

1. Khi biết mình sai, mình dở, kiến thức thiếu sót ở đâu tức là mình lên level mới rồi đó.

2. Khi mình biết mình giỏi môn gì , phát huy nó là điều tốt nhất mà mình nên làm ! Và những môn mình yếu, cũng phải cố gắng hết sức mình, không được bỏ lơ luôn!

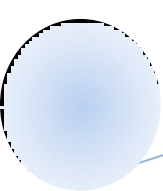
Chúc các trẻ của Cô: học vì kiến thức chứ đừng học vì điểm số ha + Tận hưởng thời gian còn là học sinh , sinh viên:thật vui vẻ và nhiệt huyết nhé!

[Trích NHẬT KÝ CAPTAIN BEAR – 24/4/2012]

HÃY ĐỀ DÀNH MÓN HẢI SẢN CHO BA MẸ MÌNH

1. Chủ nhật tuần trước, Captain Bear để laptop ở trên lầu, quay phim.
2. À pá đi câu cá về, dựng ba chụp hình cho À pá, câu được 1 con cá to. Dựng ba đưa thẻ nhớ máy chụp hình cho Captain Bear.
3. À pá nói: muốn xem hình.
4. Captain Bear nói: con đang làm clip dạy học, chút con đem máy xuống rồi mở Ba xem nha.
5. Buổi tối: À pá nói: Haiz.. muốn xem hình mà chưa được xem.
6. Captain Bear: liền chạy lên lầu, lấy laptop xuống cho À pá, À má xem hình câu cá. 2 ‘bô lão’ vừa xem, vừa cười vui vẻ...
7. Sau đó, Captain Bear lại đem laptop lên lầu để quay phim tiếp.
8. Nhưng lúc đó: Captain Bear: tay cầm laptop, chân bước cầu thang, còn trong đầu thì dẫn vật với suy nghĩ: Mình không ngoan rồi, học trò mình cần mình, mình xuất hiện và giúp ngay. Mình làm clip giảng bài trên mạng, cho cả những người mình không quen.. Vậy mà À pá muốn xem có mấy tấm hình, mà cũng không đem máy xuống liền, để À pá phải nói 2 lần như vậy..
9. Với suy nghĩ dẫn vật vậy.. nên không tập trung vào việc cầm laptop => rớt laptop xuống chân. Chân thì bầm tím, còn laptop thì bể màn hình. Đi thay hết 3.1 triệu ;(

10. À má nghe chuyện, la À pá vì.. ‘từ từ con nó đem xuống, tại anh kêu con đem lên đem xuống chi, cho nó rút @.@’

11. À pá cũng buồn buồn vì nghĩ là tại À pá.

12. Haiz.. nhưng cái gốc vấn đề là tại Captain Bear bị.. lương tâm cắn rứt nên ..không tập trung thôi. Không muốn À pá, cũng bị dẫn vật theo.., nên Captain Bear đã kể cho À pá , À má nghe sự thật là vậy, À má còn chọc: ‘hihi.. vậy là.. Trời phạt con... @.@’

13. Hihi.. Captain Bear nói: con biết suy nghĩ vậy, lẽ ra phải cho con vấp phải bít kim cương mới đúng chứ ^.^

14.Kết luận:

8. Nếu được điều này mới cho là người này xấu".

HÒA NHẬP VỚI GIA ĐÌNH MỘT CÁCH HIỂN NHIÊN

Không buồn cười sao khi nhiều người tiếp đãi người lạ đến nhà mình còn tử tế hơn với người trong nhà. Bạn có tiếp khách bao giờ chưa? Mất cả hai ngày để sắp bàn ghế, bày bộ đồ ăn đẹp nhất, phục vụ hải sản, dẫu và rượu sâm banh Pháp - và rồi chẳng bao giờ gặp lại họ!

Tuần tới, Mẹ và Bố đến chơi, chúng ta lại bỏ quên họ. Chúng ta lịch sự hơn với những người mà chúng ta biết rất ít! Có lẽ chúng ta nên làm khác - để dành món hải sản cho Mẹ và Bố.

Chỉ cho đến vài năm cuối đời của cha tôi, tôi mới học được cách ôm ông. Giống như nhiều người cha và con trai khác, tôi thôi không ôm cha nữa khi được tám tuổi. Tôi muốn trở thành "người đàn ông". Phải mất hai mươi năm tôi mới học

HÃY SO SÁNH MÌNH VỚI CHÍNH MÌNH CHỨ KHÔNG PHẢI LÀ AI KHÁC

Có nhiều học viên: rất hay tự hù mình: mới vô học 1 ngày đầu: thấy các bạn khác lên speaking như gió / trả sample response như mưa .. là ngày hôm sau email ‘xin Cô nghỉ học , vì em nghĩ em theo không kịp lớp’.

Thật ra, khi mới học hay khi làm bất kỳ cái gì : phải luôn luôn SO SÁNH CHÍNH BẢN THÂN MÌNH.

Ví dụ: phải so sánh: khi mới vào học: mình ở level nào => Cuối tháng: mình ở level nào.

Nếu như chăm chỉ làm theo đúng lịch học của Cô thì từ 1 người level trung bình , cuối tháng ít ra cũng có được: 20 từ vựng + 2 bài listening (nghe, hiểu người ta nói gì) + 7 bài speaking (học thuộc lòng 7 bài này, đứng trước lớp cầm micro trả bài được , thì khả năng speaking cải thiện đáng kể ; lại còn rèn luyện tính mạnh dạn khi nói chuyện trước công chúng nữa) + 2 bài reading (đọc hiểu bài nói gì, vì sao chọn đáp án đó, từ vựng + ngữ pháp cũng tăng) + 2 bài writing (1 bài essay nộp Cô và 1 bài phân tích).

So sánh mình với bạn khác : thấy mình kém hơn , để từ đó mà cố gắng nhiều hơn : thì đó là điều rất tốt. Xem như lấy bạn đó ra để làm mục tiêu phấn đấu cho mình.

Nhưng nếu cứ so sánh để tự hù dọa mình , để tự hạ thấp level mình rồi từ đó bi quan về khả năng của mình thì không tốt chút nào.

Mỗi ngày, khi thấy mình tiến bộ được hơn hôm qua, dù chỉ là 1 chút, thì phải vui mừng vì điều đó!

Giống như Captain Bear vậy : khi baby bears đang trả bài , Captain Bear ngồi vào cây piano đàn ‘tích tích tình tang’ vài bản tử ;) có khi vấp vài chỗ , nhưng vẫn thấy vui và tự hào vì Captain Bear so sánh chính bản thân mình: ‘mấy tháng trước mình chưa biết đàn bài này , giờ mình đã đàn được!’ Chứ không phải suy nghĩ : ‘sợ rui như trong sổ học trò mình , có đứa đàn giỏi, chắc tụi nhỏ sẽ cười mình đàn cùi bắp lắm đây’.

Hoặc từ lúc mua cây guitar đến giờ , đàn được bài Jingle Bell mà Captain Bear vui ghê luôn ! So sánh NỘI TẠI của mình thì : lúc đầu đánh từng phím nghe bị ‘tẹt’ mà giờ thì hết rồi . Xem ra, đã lên level mới ^^ Lúc đầu không đánh được hợp âm Sol, giờ thì đã đánh được rồi.

Cũng có những baby bears hay hỏi Captain Bear thế này : ‘Reading test này con làm đúng nhiều hơn test trước. Có phải tại vì test này dễ hơn?’

Captain Bear trả lời: “Không phải! Mà là level của con đã lên nên con thấy nó dễ hơn!”

Vậy, đa số: khi mình làm cái gì tốt hơn , thì ‘con ma’ trong người mình thường hay nói ‘chẳng phải bạn giỏi hơn đâu , chẳng qua là bạn hên thôi’ và thường thì ‘con ma’ đó chiến thắng và mình lại bị quan về khả năng của mình!

Cho nên, khi ý nghĩ đó xuất hiện trong đầu mình , thì hãy lắc lắc đầu vài cái , và nói lớn: “Rõ ràng tôi thấy mình tiến bộ hơn hôm qua, và ngày mai tôi sẽ tiến bộ hơn hôm nay!!!”

Chỉ cần luyện tập như vậy thì mình có thể làm cho ‘con ma’ đó biến mất , và mình ngày càng tự tin hơn , level sẽ cải thiện hơn.

Tóm lại , lời khuyên của Captain Bear là : **HÃY LUÔN SO SÁNH BẢN THÂN MÌNH : ĐẦU NGÀY // CUỐI NGÀY; ĐẦU TUẦN // CUỐI TUẦN; ĐẦU THÁNG // CUỐI THÁNG.. XEM MÌNH CÓ TIẾN BỘ HƠN SO VỚI THỜI ĐIỂM KHỞI ĐẦU HAY KHÔNG . CHỨ ĐỪNG SO SÁNH MÌNH VỚI NGƯỜI KHÁC . CÓ KHI ĐIỂM KHỞI ĐẦU CỦA MÌNH KHÔNG BẰNG NGƯỜI TA, NHƯNG CHỈ CẦN CHĂM CHỈ RÈN LUYỆN MỖI NGÀY , THÌ MÌNH SẼ TIẾN BỘ VƯỢT TRỘI VÀ ĐẾN ĐÍCH TRƯỚC NGƯỜI KHÁC!**

[Cứ hễ sắp đi Đà Lạt là tâm trạng vậy đó ;) nên viết vài dòng chia se cùng mọi người ;). Ở nhà học bài ngoan, đợi Captain Bear về phát kẹo ha]

NGHE – NGẮT – ĐỌC : CÁCH HỌC CỦA CON NHÀ NGHÈO HIẾU HỌC

Captain Bear viết bài này [tặng các bạn sinh viên] nhân dịp gặp lại vài ‘cố nhân’ năm xưa đã từng ao ước theo đuổi giọng Anh / Mỹ ..và cũng nhân dịp .. nhận vài email từ baby bears hỏi ‘đi thi em nên nói giọng Anh hay giọng Mỹ để đạt điểm cao?’.

Thật ra, theo như 1 người Thầy của Captain Bear thì: Nói chung, có 2 khả năng mà 1 người VN học ngoại ngữ nói được như người bản xứ:

1. Được tiếp xúc với người Anh / Mỹ từ nhỏ (3 tuổi trở xuống) vì lúc này khả năng ‘hấp thu’ ngoại ngữ cao + được sống trong môi trường mà xung quanh nhiều người nói tiếng Anh.
2. Có khiếu ngoại ngữ: tức là: không được học với người nước ngoài + không sống trong môi trường nói tiếng Anh nhưng khả năng bắt chước giỏi khi nghe đĩa, xem TV..

Vậy: đa phần, người học ngoại ngữ không rơi vào 1 trong 2 trường hợp trên. Nên:

3. Đương nhiên, nếu các bạn có thời gian + tiền bạc để đầu tư: đi học với giáo viên nước ngoài để cố gắng cải thiện phát âm + theo đuổi giọng Anh / Mỹ thì quá tốt.

Mà đương nhiên nữa là: đa số các bạn sinh viên làm gì có đủ tiền bạc để đầu tư vào việc : đi học với giáo viên nước ngoài 1 khoảng thời gian liên tục đủ để có thể cải thiện phát âm + giọng của mình!

Với lại, từ 1 sinh viên level trung bình ở môn tiếng Anh, nói chưa đạt độ trôi chảy, chưa diễn đạt rõ ý mình để người nước ngoài hiểu nữa, thì việc theo đuổi giọng Anh, giọng Mỹ là gần như không thể @.@

Có nhiều baby bears được sửa : nhớ đọc final sounds nha believe, five: cần môi âm /v/ nha; is, always chưa không phải là i; alway.. mà rồi mới sửa thì đọc được liền, sau đó 3 nốt nhạc thì đọc vẫn như cũ.

Hay dấu nhấn cũng vậy, từ nhỏ mà đọc sai thì nó ảnh hưởng tới lớn luôn : sửa: comfortable: nhấn âm thứ nhất nha! => cũng sau 3 nốt nhạc: đọc lại vẫn sai: nhấn âm thứ 3 chơi cho vui à + đọc theo kiểu: COM PHO TẤY BỒ

Vậy nếu mình đang là 1 sinh viên : tiếng Anh level trung bình -khá thôi, thì không nên đặt tiêu chí giọng chuẩn Anh / Mỹ gì cả, mà phải đặt tiêu chí : DIỄN ĐẠT Ý TỐT (sao cho người nước ngoài hiểu được ý mình: grammar sai cũng không sao) + TRÔI CHẢY (đừng ê a là được)!

Và đây là cách LUYỆN TẬP KHÔNG TỐN KÉM mà ai cũng có thể học được để đạt độ trôi chảy và diễn đạt ý của mình rõ ràng cho người nước ngoài hiểu: MỞ ĐĨA: NGHE – NGẮT – ĐỌC theo: ít nhất mỗi ngày 10 phút.

Bây giờ, sách nào cũng có kèm theo đĩa. Lấy bộ TOEFLibt làm ví dụ nha:

As far as I am concerned, the person who is the most memorable to me is my middle school P.E teacher. I believe this for the following reasons. First, he taught me how to play many different sports like baseball, basketball and soccer effectively...

Cứ cho đĩa chạy khoảng 3 – 5 từ, ngắt, nhìn sách, đọc theo. Làm như vậy khoảng vài lần cho đến khi nào mình ngắt đĩa, không cần nhìn sách mà vẫn đọc được đúng thì .. có thể thưởng cho mình 1 ly trà nóng vì level listening của mình đã lên được 1 chút rồi.

Rõ ràng là, người bản xứ chính là cái đĩa CD, mua 10.000 1 cái này ;) : Quá rẻ.

Đi học với người bản xứ, chưa chắc mình có thể nhờ Thầy Cô đó đọc lại cho mình 1 câu 10 lần để mình bắt chước. Trong khi, với cái CD / file mp3, mình có thể ‘tua đi tua lại’ 100 lần ;)

Practice theo kiểu NGHE – NGẮT – ĐỌC này thì cho dù mình không có năng khiếu ngoại ngữ gì, cũng tiến bộ được, vì nước chảy đá mòn mà: nghe hoài, tai không thấm nhiều cũng thấm ít.

Năm xưa, Thầy Phiệt dạy Đại Học đã nói thế này, và Captain Bear đã lấy câu nói của Thầy làm kim chỉ nam luôn: ‘khi NGHE giỏi, 3 kỹ năng còn lại sẽ giỏi theo!’

Thầy còn nói: năm xưa, Thầy ôm cái băng cassette nghe đi nghe lại, mà giờ Thầy giỏi vậy nè.

Captain Bear trước giờ đi học, biết mình không thông minh, không có khiếu, chỉ tự hào mình ‘chăm chỉ cày’ và .. được cái Thầy Cô nói gì nghe đó. Lúc sinh viên năm thứ I, 4 kỹ năng cũng thường thôi, thi được 5, 6 thôi hà (còn bị rớt môn Writing 1 nữa chứ @.@: sẽ kể lại trong 1 bài khác: kinh nghiệm 1 sinh viên tên Captain Bear thi rớt Writing, khi thi lại đã.. trở thành ‘thủ khoa’ trong nhóm thi lại ^.^ và sau này đạt 10/10 cho điểm Academic Writing khi học Master)

Nhưng cứ bám vô lời Thầy nói, cứ nghe tới nghe lui cái đĩa, đĩa nào cũng practice vậy hết kỹ năng tăng dần.. và đi thi IELTS được 8.5 / 9.0 môn Listening và 8.0 / 9.0 môn Speaking ấy chứ. => các trẻ chỉ cần áp dụng những strategies mà Cô truyền đạt thì chắc cũng đạt gần bằng Cô rồi ;)

Quả thật, Thầy nói quá đúng: nghe giỏi, 3 kỹ năng còn lại sẽ giỏi theo: đơn giản vì mình nghe người ta nói, mình lặp lại, rồi khi mình học thuộc lòng, cải thiện kỹ năng SPEAKING, tăng từ vựng: READING và GRAMMAR nữa. Ví dụ: đĩa đọc: play many different sports effectively => mình biết được trạng từ bổ nghĩa cho động từ. Khi viết, có khi mình không ý thức được, nhưng tay mình vẫn sẽ ghi được 'effectively' chứ không phải là 'effective'.

Nghe – ngắt – đọc xong, học thuộc lòng được gì cứ học, vì học thuộc lòng, giúp cải thiện kỹ năng phản xạ nhiều lắm. Có thể 'phăng' trong mọi tình huống.

Có lẽ: 1 cái CD quá rẻ + chiêu thức tập luyện quá dễ .. nên.. mấy bạn xem thường nó dù Captain Bear đã nhấn mạnh nhiều lần trong lớp.

Vậy bạn nào, con nhà nghèo, hiếu học (như Captain Bear ^.^) thì cố gắng áp dụng chiêu nghe – ngắt – đọc – học thuộc lòng này nha, sẽ giỏi hơn Captain Bear nữa đó ^.^ Đừng có suốt ngày ngưỡng mộ người khác nói tiếng Anh như gió, rồi lại trách gia đình không đủ điều kiện cho mình đi học với người bản xứ! Nên biết thích nghi với điều kiện hiện tại của mình!

Thầy còn nói: 'dở môn gì, luyện nhiều môn đó!'. Sao .. những chân lý đơn giản như vậy mà .. chỉ có Thầy phát hiện ra vậy không biết ;)

Đa số, các bạn sinh viên cứ hỏi: em dở môn nghe// nói// viết quá.. làm sao đây Cô, thì bí kíp chỉ có vậy thôi. Dở nghe mà không chịu mở đĩa lên nghe, dở nói, mà không chịu học thuộc những bài mẫu + mở miệng ra nói, dở viết mà không chịu cầm bút lên viết để nộp bài Cô sửa, không chịu đi học phụ đạo ngữ pháp => thì thôi, để dành tiền cho con cháu đi học giúp mình vậy!

Lại cũng vài dòng chia sẻ kinh nghiệm học tập với các bạn nhỏ. Chúc các bạn học tốt nha ;)

SINH VIÊN THÁNG 9 VÀ THÁNG 3

Kinh nghiệm nhiều năm giảng dạy của Captain Bear cho thấy: sinh viên đi học chủ yếu là vào tháng 9 và tháng 3.

Tháng 9: khi mùa tựu trường đến, sinh viên lo lắng 1 cách nghiêm túc đến việc học hành của mình, vạch ra kế hoạch cho tương lai, phải học anh văn thế nào, trong bao lâu để có thể lấy được bằng cấp mình mong muốn: IELTS/ TOEFLib/ TOEIC. Thế là sinh viên lên mạng, tìm xem trung tâm nào hay, Thầy/Cô nào giỏi, rồi chen nhau mà đi học. Khi đến với Captain Bear School, sinh viên chấp nhận cả ngôi ‘ghế súp’, ghế nhựa khi lớp đã hết chỗ, vì ‘nghe giảng hồ đồn: bà này dạy hay’!

Nguyên tháng 9: sinh viên vất vả làm theo lịch học của ‘bà đồ’ này: đổ mồ hôi sôi nước mắt chuẩn bị bài vở trước khi đến lớp.

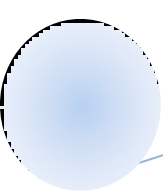
Cuối tháng 9: 1 số sinh viên học tằn tằn, cà lơ phất phơ.. được Captain Bear cho.. nghỉ ngơi 2 tháng.. 1 số sinh viên .. đuối vì bài vở trong trường và vì.. để được học tiếp tháng 10: sinh viên phải chép phạt đầy đủ, phải làm 1 bài essay..

Thế là sinh viên tự nghỉ ngơi trước khi Captain Bear cho nghỉ.. Mà.. tự nghỉ thì Captain Bear cũng cho nghỉ 2 tháng sau mới được vào học lại.

Tháng 12: Sinh viên được phép vào học lại nhưng giai đoạn này sinh viên lại thi học kỳ trong trường.. nên sinh viên nghỉ tiếp.

Tháng 1: sinh viên về quê ăn Tết.

Tháng 2: sinh viên từ quê lên và lại quyết tâm cho năm mới: **PHẢI HỌC TIẾNG ANH!**

Tháng 3: sinh viên lại đăng ký Captain Bear School: học dù cho có phải ngồi ghế súp, ghế nhựa.

Tháng 4: sinh viên nghỉ.. với lý do: chuẩn bị thi học kỳ.

Tháng 5: sinh viên thi học kỳ

Tháng 6: thi xong về quê

Tháng 7, 8: ở dưới quê nghỉ hè ^.^

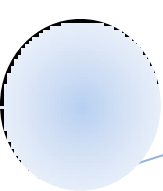
Tháng 9: Cẩn rút.. Tự vấn lương tâm năm vừa rồi không học Anh Văn gì hết.. rồi lại quyết tâm học
đàng hoàng năm nay.... ;)

.. (vòng lần quần lại tiếp tục)..

Do đó, Captain Bear luôn hướng dẫn cho baby bears cách học và cách luyện sao cho hiệu quả, để
những tháng về quê, có sách, có files nghe.. có cả email của Cô để hỏi bài khi có thắc mắc.

Kết luận: Sinh viên nào đã từng là học trò của Captain Bear thương mến:

Trong 1 tháng, đi học đều là đã master được cách phải luyện 4 kỹ năng như thế nào để đi thi đạt
điểm cao rồi. Nên nếu nghỉ ở nhà, cũng ráng làm sao giành ít thời gian trong ngày, ngồi vào bàn,
mở sách ra, học 22000 từ, mở đĩa lên, nghe, làm bài, có gì thắc mắc thì email hỏi Cô nhé.

Đương nhiên nói thì dễ, làm thì khó vì.. ‘hôm nay mình bận, quá trời việc mà..’, và nếu học 1 mình thì mình có trăm ngàn lý do để làm biếng.

Nên, có thể lập group học bài cũng được. 1 người lên lịch mỗi ngày phải làm gì trong 1 tuần chẳng hạn. (hoặc bắt chước lịch học của Cô).

Khi học theo group, có cái hay ở chỗ: nếu mình không làm theo lịch, thì khi bạn hỏi, mình không biết trả lời, cũng quê (đương nhiên trừ những baby bears nào.. bị đứt dây thần kinh quê thì.. Cô bó tay ;), từ đó, mình sẽ tự động học bài có kỷ luật hơn.

Captain Bear còn ‘chăm sóc đặc biệt’ cho baby bears nào sắp lên kinh ứng thí nữa: luyện speaking tại swimming pool + chấm writing: đương nhiên là free of charge. Yên tâm.

Vài dòng phân tích giữa đêm khuya.. trong lúc tâm trạng đang rất vui vì sắp gặp được Đà Lạt thân yêu..

Chúc baby bears của Cô ngủ ngoan nào..

HẠNH PHÚC LÀ MẮC CÁI GÌ ĐƯỢC ĐI CÁI ĐÓ

Tôi thường hay nói với học trò : Hạnh phúc là : mắc cái gì .. được đi cái đó ! Hoặc khi hít thở bình thường được thì đã hạnh phúc rồi.

Bạn có nghĩ như vậy là đúng không ? Nếu như mình bị gắn vài cái ống vào người rồi mới đi .. toilet được thì chắc đau khổ lắm.

Hay có lần, tôi bị nhiệt miệng (lở miệng), đánh răng, ăn uống rất khó khăn, lúc đó, tôi nghĩ: ‘sau khi hết, tôi sẽ vui vẻ mỗi ngày cho coi, sẽ chẳng có gì làm cho tôi buồn được . Những vấn đề mà tôi gặp phải, chỉ là chuyện nhỏ’.

Thế là khi vừa hết, tôi vui lắm, và lúc đó luôn tự dặn mình ‘phải quý trọng những ngày khỏe mạnh như vậy’.

Được vài ngày, tôi lại ‘take my health for granted’ . Tôi lại quên mất rằng còn hít thở bình thường được mà không cần phải gắn ống / bình thở thì đó đã là 1 cái may mắn rồi.

Tôi cứ chúm mũi và bận rộn với những suy nghĩ về những problems mà tôi đang đối mặt , Rồi quy trình lại lặp lại: tôi chỉ chú trọng đến sức khỏe mình khi nó ‘lên tiếng’ mà thôi.

Tóm lại: ý Captain Bear muốn nói là : khi baby bears gặp những vấn đề gì đó trong cuộc sống (bị chộp phạt chẳng hạn ^.^), hãy nhắm mắt lại, hít thật sâu, rồi thở ra từ từ để cảm nhận được cái hạnh phúc được hít thở bình thường như vậy, rồi quay lại nhìn cái problem của mình, sẽ thấy problem đó nhỏ xíu, và mình sẽ có energy để giải quyết nó!

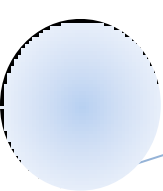
Kết luận: nhớ nhé: còn hít thở được nghĩa là chuyện gì cũng sẽ có thể giải quyết được !

Khuyến mãi: Bí kíp chỉ lưu truyền nội bộ Captain Bear School mình mà Cô hay nói trước lớp , giờ nói lại để ai có vô tình cúp học hôm đó, biết mà luyện tập:

Sáng thức dậy , đánh răng xong , nhìn vào gương , vừa cười vừa nói ‘NGƯỜI TRONG GƯƠNG SAO MÀ ĐẸP QUÁ ;)’. Cười mím chi cộp 1 cái nữa rồi nói tiếp ‘HÔM NAY SẼ LÀ 1 NGÀY RẤT TUYỆT!’ => Bảo đảm ngày hôm đó của baby bears sẽ rất TUYỆT!

Captain Bear chứng nhận: bí kíp LUÔN LUÔN ĐÚNG! Mọi người thử xem ha ;)

ĐỪNG SỬ DỤNG NGÔN NGỮ TUỔI TEEN CHO NGƯỜI CAO TUỔI

Chắc chắn 1 điều: không ai thích bị ‘sửa lưng’!

Mà note này lại mang tính chất ‘sửa lưng’, nên baby bears phải nghĩ:

- Đây là lời tâm sự của 1 người chị lớn đối với đứa em nhỏ mà mình thương yêu , chứ không phải của 1 Cô giáo muốn la rầy học trò.
- Mà nếu có cảm giác bị la rầy thì cũng phải thấy mình hân hạnh được Cô la rầy , vì thương mới la, và note này chỉ dành riêng cho những ai hân hạnh là baby bears của Captain Bear ^.^
- Cô sẽ trích dẫn 1 số câu nói từ baby bears: không có nghĩa là Cô ghim con, hay Cô giận con, mà chỉ vì Cô cần có ví dụ cụ thể để minh họa ý Cô muốn nói thôi nhé.

Vô nội dung chính thôi : đó là: Cô muốn nói đến CÁCH NÓI CHUYỆN CỦA NGƯỜI NHỎ VỚI NGƯỜI LỚN!

Con nên nhớ : Có những câu mà chỉ có người lớn mới được nói với người nhỏ . Có những câu ‘cửa miệng’ mà chỉ có bạn bè ngang hàng mới nói với nhau được , chứ không thể nói với người lớn!

Trong tình huống: Captain Bear – Baby bears thì

Captain Bear là: người lớn tuổi

Baby bears: là người nhỏ tuổi

Nên con không thể nói / comment FB rằng:

- Cô dạo này post hình hiền lành quá.. Tính che dấu quá khứ ‘hỗ báo’ của Cô sao?
- Cô post hình ‘lừa tình’ quá!
- Nhìn Cô ‘trẻ trâu’ quá!
- Cô thích Đà Lạt quá, sao Cô không mua đất ở.. Đòi thông 2 mộ?

...

Những ai không biết , đọc vô, sẽ nói tụi con hỗn . Nhưng chỉ có Cô mới biết những comments trên đều là từ những cừu baby bears rất rất ngoan, lễ phép và chăm học của Cô.

Cô hiểu rõ tụi con chứ! Cô biết rõ tụi con không có ý gì, chẳng qua, tụi con sử dụng 1 số từ ngữ (lừa tình, hồ báo, trẻ trâu..) như thể với bạn bè riết rồi quen, nên vô tình.. sử dụng cho ‘người cao tuổi’ là Cô đây!

Và nếu Cô không nhắc nhở, thì có thể con sẽ không chú ý đến, và tiếp tục nói như vậy với những người lớn khác thì không tốt!

Cô hay nói: bất kỳ mối quan hệ nào, tôn trọng nhau sẽ giúp mối quan hệ đó bền vững hơn.

Nên khi nói chuyện, phải luôn ghi nhớ: dù cho Cô có thân với mình cách mấy, thì không phải vì thân, vì thương mà có thể nói chuyện thất lễ được. Càng thân, càng phải tôn trọng đối phương, đặc biệt nếu đó là người lớn tuổi.

Nhưng Cô cũng vui vì đa số, khi Cô inbox / comment / email nhắc nhở, thì con biết nói ‘xin lỗi Cô, con vô ý’ (Dù sau đó, Cô biết con có phần buồn/ giận Cô vì Cô cũng hay bị Bà sửa lung từ nhỏ đến lớn.. nên hiểu cảm giác này mà ^^ Ban đầu, Cô rất rất giận và cực kỳ khó chịu vì từng chút, từng chút cứ bị Bà nói phải sửa .. nhưng dần dần mới thấy : mình tốt hơn, nhờ được ‘sửa’ như thế).

Cô định viết note này lâu rồi, mà biết phần ‘trích dẫn’ sẽ làm cho 1 số bạn buồn, nên thôi..

Mà.. cứ không viết thì lại tiếp tục thấy 1 số bạn khác tiếp tục mắc sai lầm, nên .. không viết không được...

Nên hy vọng mấy đứa đọc note này như 1 lời góp ý nhẹ nhàng... vì vẫn còn hơn .. việc bị Captain Bear cho ..chép phạt chữ ‘Dạ’ trong lớp ha ;)

Chúc baby bears thương yêu của Captain Bear sau này sẽ thành công hơn trong cuộc sống nhớ biết cách sử dụng từ ngữ đúng nơi, đúng lúc nhé ^^

ÔM HẬN VÀO LÒNG – DỄ DÀNG THÀNH CÔNG

Ngày 5/9/2001, tức là ngày này cách đây 12 năm, À pá từ quận 9 xa xôi, đưa Captain Bear lên Sài Gòn ..đi.. thi lại môn Kinh Tế Chính Trị..

hihi.. Ngày toàn dân đưa trẻ đến trường mà ;) Nhưng đó là lần thi lại thứ 2, nên cũng không có gì shock. Shock nhất là lần thi lại đầu tiên của đời sinh viên: Môn WRITING năm thứ 1!

Hôm nay, vô tình lục lại locker, thấy bảng điểm, xúc động đây quá đi thôi..

Chuyện là: năm 2000, Captain Bear đậu đại học, rồi cũng như các tân sinh viên khác, hí ha hí hửng đi học và enjoy cái cảm giác lần đầu làm sinh viên là thế nào.

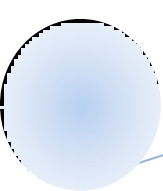
Nhưng cái ngày buồn nhất là biết tin : thi rớt Writing! Nhớ lúc đó: trong sân trường: mím môi, cắn răng, kiềm.. nước mắt.... Trước giờ có rớt lần nào đâu mà biết cảm giác rớt là gì.

Về nhà, trùm mền khóc như mưa...

Rồi trong giờ Reading của Thầy Phiệt, Thầy bảo : "Dở môn nào, hãy luyện tập nhiều môn đó. Dở viết => viết nhiều sẽ giỏi ; Dở nghe => nghe nhiều sẽ giỏi.."

Thế là từ đó, ôm hận vào lòng, ngày nào cũng nghe lời Thầy, viết nhiều, đọc sách nhiều, cuối cùng đã đậu.. thủ khoa trong.. nhóm thi lại lần đó: 9 điểm..

Và năm 2008, khi học cao học, đạt 92 điểm môn ANALYSING SPOKEN ENGLISH FOR TESOL của Cô Beth.

Hôm đó, đọc đi đọc lại cái comment của Cô mà lòng .. vui ghê gớm..

"Dung, this is an excellent essay.

You write in a clear academic style that is a pleasure to read. You demonstrate a good knowledge of the topic and the related literature. Well done!"

Ôi.. sao mà đọc đi đọc lại vẫn không chán..

Phần ACADEMIC WRITING STYLE, Captain Bear được 10 điểm trọn vẹn luôn, còn được đánh giá là

"Well structured + presented clear, academic style" => thích quá đi mất.

Được như thế này , phải nói là mình nhớ và biết ơn Thầy Phiệt nhiều nhất vì năm thứ 1, đã được Thầy hướng dẫn cho cách học đúng ^.^

Kết luận: THẤT BẠI LÀ MẸ THÀNH CÔNG: ông bà ta nói, đổ mà sai được nhỉ ;)

Chúc các trẻ: nếu có ‘được’ thi lại, thì nhớ ÔM HẬN VÀO LÒNG mà ôn luyện để đạt THỦ KHOA THI LẠI giống Cô nha ;)

: Ngữ văn Anh

Hệ chính quy tập trung

Niên khóa 2000-2001 Học kỳ 1

Tên môn học	Số TC	Lớp	Điểm L1	Điểm L2	
Listening 1	2.0	C	7.0		
Speaking 1	2.0	C	7.0		
Reading 1	4.0	C	6.0		
Phonetics 1	2.0	C	6.0		
Grammar 1	3.0	C	8.0		
Writing 1	2.0	C	4.0	9.0	
Giáo dục thể chất 2	1.0	C	9.0		
Giáo dục thể chất 1	2.0	C	8.0		
Triết học Mác Lê nin	5.0	C	7.0		
Lịch sử văn minh P.Đông	3.0	C	5.0		

CÁI TÔI NHỎ LẠI – SẼ NÓI TIẾNG ANH NHƯ GIÓ

Hồi xưa, lúc mới ra trường, Captain Bear đi phỏng vấn xin việc. Nghe chị trưởng phòng nhân sự phỏng vấn mình mà Captain Bear nghĩ ‘trời, nói tiếng Anh thấy ghê, toàn ráp từ không, ngữ pháp sai be bét’. Nhưng khi thấy 1 ông sếp người nước ngoài bước vào, chị này trao đổi với ông sếp, ánh mắt tự tin, miệng thì liên thoảng, ông sếp hỏi, chỉ trả lời, ông sếp hỏi, chỉ giải thích bằng tiếng Anh vèo vèo dù chỉ là ráp từ ‘Yesterday I go..’ chứ không phải là ‘Yesterday I went..’

Thế là Captain Bear phục chị này luôn vì chỉ quá giỏi. Thành công của việc học ngoại ngữ là: phải giao tiếp được.

Nhiều bạn học sinh, sinh viên, ngữ pháp 1 bụng, từ vựng cũng 1 bụng, mà không dám mở miệng ra nói. Khi phải nói trước đám đông thì tim đập mạnh, chỉ biết nhìn chăm chú vào bàn chân nhỏ bé xinh xinh của mình hoặc nhìn lên trần nhà vì mắc cỡ, rồi vừa mắc cỡ, vừa nặn ra từng chữ để nói vì trong lúc nói, phải suy nghĩ xem ngữ pháp thế nào, từ vựng ra sao, rồi quan trọng nhất là suy nghĩ xem người ta nghĩ gì về mình, mình nói sai thì thế nào cũng bị ‘quánh giá’ rồi chuốc cái ‘quê’ vào thân. Nên cách tốt nhất là cứ ngậm miệng chặt lại, mắt mở to + tai căng ra để nhìn và nghe người khác nói tiếng Anh như gió, rồi ngưỡng mộ, còn bản thân mình thì quanh năm suốt tháng cứ online google / facebook tìm câu trả lời cho câu hỏi ‘làm sao để nói được tiếng Anh như gió’. Rồi bất chợt, nhiều năm trôi qua, thấy mình đã già, vừa đi làm lương tháng 3 cọc 3 đồng vì thiếu ngoại ngữ vừa phải để giành tiền đầu tư cho con của mình học tiếng Anh, với hy vọng con mình sẽ nói được tiếng Anh như gió, để không khổ như mình.

Chắc mấy bạn đã xem qua clip: LÝ NHÃ KỲ NÓI TIẾNG ANH. Nhiều người, theo 1 góc nhìn khác, đã comment tiêu cực về clip này. Nhưng Captain Bear nhìn theo 1 hướng khác (chắc nhìn từ hướng Đà Lạt ^.^), thì lại thấy câu ‘I can sing, I can song, I can dance’ dễ thương chứ. Cứ nhìn phong thái tự tin của Lý Nhã Kỳ khi nói chuyện với người nước ngoài, thì thấy là Lý Nhã Kỳ đã thành công trong việc học ngoại ngữ rồi. Mấy bạn học sinh, sinh viên: đã có ngữ pháp và từ vựng rồi, giờ chỉ cần có được sự mạnh dạn, tự tin nghĩ gì nói đó nữa là tuyệt vời.

Học ngoại ngữ giống như: có gan thì làm giàu vậy. Ai nghĩ gì kệ, cứ nói những gì mình biết. Thay vì vừa nói vừa suy nghĩ sợ bị người ta quánh giá, thì phải vừa nói, vừa nghĩ đến tương lai 2, 3 năm nữa mình nhờ ngoại ngữ tốt mà được thăng tiến, được cử đi nước này nước nọ học tập, làm ăn. Cứ giữ hình ảnh đó trong đầu là mình có động lực để mở miệng ra nói liền. Rồi bất chợt, nhiều năm

trôi qua, thấy mình đã cao tuổi + đẹp lão + rất thành công trong cuộc sống , trở thành hình ảnh để cho con cái và nhiều người ngưỡng mộ, thay vì suốt đời cứ đi ngưỡng mộ người khác về cái chuyện ngoại ngữ.

Nhiều bạn, mang tiếng đi câu lạc bộ tiếng Anh , mà đến chỉ để nghe người khác nói , còn mình ngồi im re, đợi ai mời, ai hỏi mới nói . Đi câu lạc bộ về , lại trách ban tổ chức câu lạc bộ sao không tạo điều kiện cho mọi người như nhau . Cũng như có mấy bạn sinh viên mới vào học Captain Bear School, giờ Captain Bear cho bắt cặp thảo luận thì ngồi câm nín , chỉ nhìn nhau cười hí hí , đến khi Captain Bear hỏi ‘ai xung phong đứng trước lớp nói’ thì tay vịn chặt ghế , không dám xung phong, ánh mắt dán chặt xuống bàn sợ Captain Bear gọi . Cuối ngày, về, lại email cho Captain Bear là ‘Cô dạy 1 tháng 7 buổi, ít quá, em thấy không có cơ hội để luyện speaking’ . Xin trả lời: em chỉ có thể nói như vậy nếu 7 buổi em đều xung phong, đều tích cực thảo luận . Đăng này, yêu cầu của Cô, em chưa làm được thì có dạy em 31 buổi / 1 tháng, em vẫn cứ ở mức hiện tại mà thôi . Nếu em biết cách tự học đúng thì sẽ nhanh tiến bộ mà không cần phải đến lớp 31 buổi / 1 tháng.

[Lúc trước, khi là sinh viên năm thứ 2, Captain Bear vẫn còn nhát nói tiếng Anh lắm . Trong lớp, ngưỡng mộ bạn Trâm Anh , bạn Tú Quỳnh nói tiếng Anh như gió , mà ngưỡng mộ nhất là sự tự tin của 2 bạn đó. Cũng trải qua cảm giác mắc cỡ , đủ thứ. Nhưng 1 ngày nọ, ngồi trên xe buýt , nghĩ: mình học khoa Anh , sau này đi làm , đi dạy, mà giao tiếp không tự tin thế này thì sao . Nghĩ đến tương lai mù mịt nên sợ , đăng ký học 1 lớp speaking. Rồi ở nơi xa lạ , không ai quen biết mình , Captain Bear cứ giơ tay lên phát biểu , đứng trước lớp nói , được Thầy khen, thế là vào lớp tự tin thuyết trình luôn từ đó ^.^]

Mà ngộ lắm, mình cứ nghĩ người nước ngoài nghe mình nói sai , chắc sẽ cười, sẽ quánh giá mình , nhưng thực chất thì họ không như vậy . Người nước ngoài thường không c hăm chú vào những lỗi sai của mình như mình vẫn nghĩ . Ngược lại, họ chỉ để ý đến key words mình nói , xem mình nói có trôi chảy, lưu loát hay không thôi . Chính vì vậy mà khi thi IELTS, chỉ cần trả lời lưu loát là đã nắm chắc 6.0 trong tay rồi. Thêm 1 chút ngữ pháp, thêm 1 chút phát âm, thêm 1 chút ideas nữa là 7.0.

Đương nhiên, nói vậy, không có nghĩa là cứ nói tiếng Anh theo ‘kiểu bời’ . Lúc nào mình cũng phải cố gắng hết sức mình hướng đến tiếng Anh ‘kiểu đúng’, hoàn thiện mình mỗi ngày. Khi mình tự tin mở miệng ra nói câu ‘Have a table in the room’ , thì mình đã giỏi lắm rồi , giỏi hơn cái đứa không dám nói. Nhưng khi được Thầy Cô sửa ‘Have a table in the room’ thành ‘There is a table in the room’ thì phải đứng trước gương nói lại câu đó 100 lần cho nhớ (99 lần cũng quên , 100 lần mới

được nha). Rồi mỗi ngày, vừa nghe đĩa, vừa bắt chước người nước ngoài trong đĩa lên giọng, xuống giọng, từ nào không biết đọc thì tua lại đĩa, nghe kỹ, đọc theo, hoặc tra từ điển xem nó đọc thế nào. Rồi học thuộc lòng nguyên bài đó. Ngoại ngữ muốn giỏi, hãy bắt chước và học thuộc lòng. Có học thuộc rồi thì tự nhiên mình sẽ biết cách phăng cho những tình huống khác. (Xem thêm note: NGHE – NGẮT – ĐỌC: CÁCH HỌC CỦA CON NHÀ NGHÈO HIẾU HỌC)

Vậy, lời khuyên của Captain Bear là:

- Muốn nói được: việc đơn giản trước tiên phải làm là: mở miệng ra nói. Mạnh dạn, tự tin, trong đầu mình có gì thì nói đó. Cứ ráp tất cả những gì mình có trong suốt 12 năm phổ thông và mấy năm đại học là được. Sự tự tin dám mở miệng ra nói tiếng nước ngoài là điều mà không ai cho mình được. Mình phải tự rèn luyện ý chí, sự tự tin đó của mình đều đặn mỗi ngày. Hôm nay mở miệng nói 1 câu, ngày mai 2 câu, ngày mốt 3 câu..
- Đa số mấy bạn không nói tiếng Anh được là vì cái tôi mấy bạn quá lớn: sợ bị sai + sợ bị người khác cười = Sợ què. Muốn nói được tiếng Anh hay bất kỳ tiếng gì, cái tôi hãy nhỏ lại, nhỏ đến con số không càng tốt. Đọc sai, Thầy Cô sửa cho thì cảm ơn rồi nhe răng cười cho thật đẹp trai, đẹp gái vào, về nhà, đứng trước gương, đọc đi đọc lại câu được sửa, dần dần sẽ cải thiện kỹ năng speaking của mình. Tuyệt đối không được có cảm giác què. Phải triệt tiêu cảm giác này, mà thay vào đó, mỗi khi mình tự tin, nói được 1, 2 câu, thì phải tự khen mình giỏi, về nhà tự pha cho mình bình trà nóng ngồi nhâm nhi, xem như phần thưởng hôm nay mình giỏi, đã vượt lên chính mình khi mở miệng ra nói tiếng nước ngoài.
- Mà nếu lỡ có cảm giác què cũng không sao. Biết què, càng phải cố gắng nhiều hơn nữa. Chứ không phải thấy què rồi cho nó què luôn. Đọc qua bài viết ‘Ôm hận vào lòng, dễ dàng thành công’ để biết Captain Bear vì bị rớt môn Writing, buồn + què với bạn bè mà đã nỗ lực thế nào để đạt được thành tựu như hôm nay.
- Đừng có lúc nào cũng so sánh mình với người khác. Hãy so sánh mình với chính mình. Mình có nỗ lực hơn ngày hôm qua hay không. Chỉ lấy người khác ra để làm mục tiêu phấn đấu cho mình, chứ đừng lấy hình ảnh người khác ra để đè bẹp ý chí mình là được. (Đọc qua bài viết ‘So sánh mình với chính mình’ để rõ nhé).
- Những baby bears nào đang dạy kèm cho học sinh phổ thông thì cố gắng bắt chước cách Captain Bear vẫn dạy: ngoài việc dạy ngữ pháp là chính để các trẻ làm bài kiểm tra, thì học

kỳ I, học kỳ II trong trường, thì hãy lồng phần SPEAKING của TOEFLibt vào cho học sinh . Cho trẻ nghe đĩa, đọc theo, rồi cho trẻ cầm micro, trả đọc thuộc lòng bài đó. Khi nghe được, mở miệng ra nói được, trẻ sẽ yêu thích tiếng Anh, hết rụt rè nhút nhát, mà lại tự tin hơn. Mỗi ngày lồng vào, dạy 1 chút, tích tiểu thành đại, nước chảy đá mòn và kết quả sẽ bất ngờ.

- Cứ tập đứng trước gương nói, đứng trước lớp nói: lần 1 run nhiều, lần 2 run ít hơn, lần 3, lần 4.. rồi dần dần sẽ ghiền cái cảm giác được nói tiếng nước ngoài trước đám đông ^^

Captain Bear hy vọng, từ sau note này, những baby bears ngoan hiền học giỏi thông minh xinh đẹp của Captain Bear sẽ có được sự tự tin, mạnh dạn khi nói tiếng nước ngoài nhé.

Vài dòng tâm sự trước khi Captain Bear lên đường đến với Đà Lạt thương yêu đây.. hihi..

[P/S: Baby bears của Captain Bear sẽ được NGHỈ ĐÔNG 2 tuần: từ 24/12/2014 đến hết 4/1/2015 (các lớp vẫn học đủ 7 buổi/ 1 tháng). Thích nhé ^^ . Thương chúc baby bears của Cô : Giáng Sinh thật vui và năm mới NÓI TIẾNG ANH NHƯ GIÓ d^.^b]

NÊN HỌC NGOẠI NGỮ NÀO

Nhiều bạn hỏi Captain Bear câu mà năm xưa Captain Bear và những người bạn vẫn thường hỏi Thầy Cô: ‘Ngoài tiếng Anh ra, nên học ngoại ngữ phụ nào? Pháp hay Nhật hay Hoa? Nên học tiếng Hoa phồn thể hay giản thể...?’

Captain Bear nhớ rõ , Sư Phụ Phiệt (dạy Captain Bear năm thứ 1 – Khoa Anh khóa 2000 – ĐHKHXH&NV) trả lời rất đơn giản là: ‘**Thích cái gì, học cái đó**’.

Quả thật là ‘thích cái gì, học cái đó’: hiệu quả vô cùng.

Hồi đó, Captain Bear thích tiếng Hoa lắm . Nhìn thấy chữ viết như vẽ , thích ơì là thích . Lúc là sinh viên năm thứ nhất, nói với À má là sẽ chọn ngoại ngữ phụ là tiếng Hoa , thì À má và mọi người cản dũ lắm, nói là chữ ngoằn ngoèo, khó học, khuyên nên học ‘tiếng nào có abcd cho dễ’.

Nhưng nghe lời Sư Phụ Phiệt, con tim đã thích tiếng Hoa, thì đăng ký học tiếng Hoa. Captain Bear cảm thấy thật thư giãn mỗi khi đi học . Hay khi học mấy môn khác mệt, mà cầm bút lên, viết vài chữ tiếng Hoa rồi lấy sách ra đọc , nghe đĩa, thì thấy mệt mỗi tan biến, sáng khoái hẳn lên!

Rồi tiếng Hoa lại còn có phồn thể và giản thể . Phồn thể, nói cho dễ hiểu là chữ viết nhiều nét, nhiều bộ, rất đẹp, rất sang trọng và đầy quý phái ^.^ chứa đựng ý nghĩa , tinh hoa của từ trong từng bộ . Còn giản thể là chữ viết tắt, được giản lược nét, nhìn đơn giản hơn nhiều so với chữ phồn thể.

Thế là lại hỏi Sư Phụ ‘Nên học phồn thể hay giản thể?’.

Sư Phụ trả lời: “Nếu học may áo vest, thì có thể may đồ bình thường mặc ở nhà được . Nhưng nếu chỉ học may đồ bình thường, thì không thể nào may được áo vest!”

Ngụ ý của Sư Phụ là : nếu học chữ phồn thể (nhiều nét) thì có thể đọc được chữ giản thể dễ dàng . Nhưng nếu học chữ giản thể, thì không tài nào mà suy ra được chữ đó phồn thể viết thể nào.

Trước giờ, Captain Bear đi học , ngoan lắm ^^ Thầy Cô nói chí lý thì Captain Bear nghe và làm theo y chang vậy . Thế là, khi đi học tiếng Hoa , chăm chỉ học phồn thể . Mỗi lần Thầy đọc chính tả cho cả lớp chép , thì trong lớp , chỉ có Captain Bear là viết được chữ phồn thể . Được Thầy khen , thích lắm luôn và đó lại là động lực để Captain Bear chăm chỉ học tiếp.

Rồi được học với Cô Dilda, Cô dạy viết nét nào ra nét đó , khi nào móc, khi nào phẩy, khi nào phẩy 15 độ, khi nào phẩy 45 độ.. nên chữ viết ngày càng đẹp hơn . Lại còn được nghe Cô kể chuyện lịch sử Trung Quốc, nước nào đánh nước nào, và những điển tích..., giúp dễ nhớ từ và nhớ lâu hơn.

Và bây giờ, khi Captain Bear học tiếng Nhật, học đến chữ Kanji, cũng lại được Cô giáo khen vì có nền tảng tiếng Hoa tốt. ^^

Vậy, tóm lại: Captain Bear muốn nói với baby bears là:

- Thời gian trôi qua nhanh lắm . Nếu mình cứ online, cứ làm facebookkeeper suốt thì vài năm nữa level facebook của mình sẽ đạt loại ADVANCED . Còn nếu mình dành thời gian cho ngoại ngữ, thì vài năm nữa, mình sẽ nói ngoại ngữ đó như gió Đà Lạt vậy ^^

- Thích tiếng nào thì học tiếng đó. Đừng nghĩ là học tiếng đó sau này có tìm được việc làm hay không. Nếu học tiếng ít người học , thì mình sẽ lại càng ‘quý hiếm’ trong mắt nhà tuyển dụng

^^ **Quy luật đơn giản là** : chỉ cần mình thích , thì khó cũng thành dễ , và mình sẽ học giỏi , và giỏi thì chắc chắn sẽ có việc làm thích hợp!

- **Nếu chưa xác định mình thích tiếng nào** , thì vào google xem chữ viết của tiếng đó ra sao , xem youtube , nghe thử người ta nói tiếng đó thế nào , âm của tiếng đó có làm mình thích không . Việc thích chữ viết và âm thanh của 1 ngoại ngữ rất quan trọng. Nó giúp mình sáng khoái khi mở tập ra học bài ^^ Ví dụ, xem phim Hàn Quốc mà nghe người ta nói ‘Ừ pá , sa rang ha.. hay à nhí , à nhớ gì đó .. mà thấy thích thì nên đi học tiếng Hàn. Hihi..

- **Tìm đúng Sư Phụ** : Captain Bear xin được giới thiệu những Sư Phụ mà Captain Bear rất ngưỡng mộ nha:

- **Tiếng Hoa : Cô Lương Hoàng Dung** (fb: Dilda Lương) <http://www.dildaschool.edu.vn/>. Địa chỉ: 18/4F Nguyễn Cửu Vân, Phường 17, Quận Bình Thạnh. Email: dilda.school@yahoo.com)

- **Tiếng Nhật: Cô Phụng**: (fb: Hoang Phuong): Địa chỉ: Số 7, Trần Quốc Toản, Hiệp Phú, Quận 9 (gần nhà thờ Thánh Tâm, chợ Kiến Thiết) – Điện thoại: 0908 203 111.

- **Tiếng Pháp : Cô Phụng**. Địa chỉ: 324 Lê Văn Việt , Phường Tăng Nhơn Phú B , Quận 9 (gần nhà thuốc Phương Thảo, chợ Nhỏ) – Điện thoại: 0903 98 55 95.

(Giờ phải về nhà mum mum với À pa , À má rồi, nên khi nào có thời gian , sẽ update ‘vụ án tiếng Hàn’ cho mọi người tham khảo như đã hứa nha .. Haiz.. Chuyện xảy ra đã 5 năm rồi.. hồi xưa mà không có vụ án đó, thì giờ Captain Bear đã nói tiếng Hàn như gió ấy ;((

VỪA UPDATE VỤ ÁN TIẾNG HÀN NHƯ ĐÃ HỨA

NHA: <https://www.facebook.com/notes/bear-captain/captain-bear-va%CC%80-vu%CC%A3-a%CC%81n-ti%C3%AA%CC%81ng-ha%CC%80n/10152964539791223?pnref=story>

Lắng nghe là hùng biện nhất

Nhĩ

Nhãn

Nhất

Vương

Tâm

Biết lắng nghe, sẽ thấu hiểu

TỰ RÈN TÍNH KỶ LUẬT

Nhiều bạn email tâm sự : Ngưỡng mộ sự chăm chỉ học hành của Cô ^{^.^} **Làm thế nào để tự bắt mình vô khuôn khổ học hành, tự rèn mình vào kỷ luật?**

Đương nhiên, khi mình quyết tâm học bài, thì có rất nhiều cám dỗ xung quanh : điện thoại, tin nhắn, facebook.. Nhấn qua nhấn lại , lướt newsfeed 1 hồi, nhìn đồng hồ đã thấy mấy tiếng trôi qua (xem thêm clip **THOÁT KHỎI VÒNG LẶN QUẢN ĐỂ HỌC TIẾNG ANH CHO TỐT** , sẽ rõ <http://captainbearschool.com/thoat-khoi-vong-lan-quan/>) mà bài vở cũng chưa học xong , chưa làm xong!

Captain Bear suggest đơn giản thế này:

- **Tối, trước khi đi ngủ , gạch đầu dòng những điều mình phải làm cho ngày hôm sau.** Gạch ít ít thôi, đừng quá ‘mộng lớn’ mà liệt kê thật nhiều những gì mình không thể làm nổi.
- Khi mình làm được những gì trong danh sách đó, hãy tự thưởng cho mình 1 ly trà nóng .. Nhưng khi mình ham chơi , quên học, phạt mình không được online fb , **phạt mình phải đưa cho thằng bạn 100 ngàn. Tiếc tiền, bảo đảm sẽ phải chăm học thôi.**
- **Chọn 1 người bạn nà o học giỏi trong lớp , hỏi bạn phương pháp học ra sao , rồi bắt chước. Xem cách thần tượng của mình chăm chỉ thế nào , rồi bắt chước. Phải biết tự xấu hổ với bản thân .** Thấy Cô Captain Bear cứ post hình cô học tiếng Pháp , tiếng Nhật, hình bằng này bằng nọ treo đầy trên tường Captain Bear School , nên cố gắng cao đầu , online lướt facebook 1 cách tự tin, còn mình, online fb, phải thấy có lỗi với bản thân , với Cha Má, với Cô Captain Bear vì mình ham chơi hơn ham học và ‘chưa có danh gì với núi sông’!

- **Dành ít phút tưởng tượng cuộc sống mình 3 năm, 5 năm, 10 năm nữa mình sẽ thế nào, có hạnh phúc với những gì mình làm, và có được hay không?**

Lập gia đình, chăm sóc cho vợ/chồng, con cái mới là chuyện khó ! (khó đến nỗi Captain Bear cũng chưa làm được ^.^) Còn học hành là chuyện dễ nhất trên đời . Baby bears nên chọn chuyện dễ mà làm trước.

Học dở, không thông minh, không có khiếu thì phải chăm ! Cần cù bù thông minh mà ! Mình chỉ cần chăm 1 chút là mình chạy qua mặt cái đứa thông minh-mà-lười cái vèo ấy chứ . Chứ nếu mình đã dở, mà còn lười nữa thì coi như tiêu.

Còn bạn nào thông minh, có khiếu mà lười biếng thì cũng thiệt là uổng. Vì Cha Má sinh mình ra mặt mày sáng sủa , nói 1 hiểu 10, mà lại để uổng phí cái trời cho đó , để rồi chục năm sau , vẫn ‘chưa có danh gì với núi sông’, thì có phải nên tự trách mình trước khi đổ lỗi cho số phận hay không?

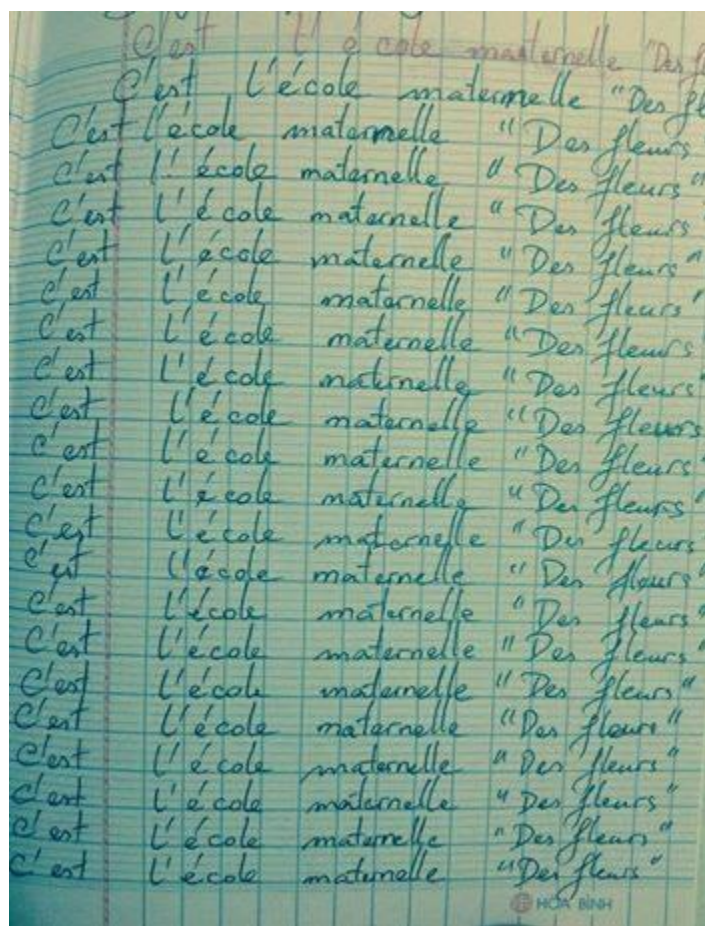
Captain Bear trước giờ luôn tự hào mình chậm nhưng chăm chỉ , nên giờ mới có chút thành tựu và được live with passion của mình . Mỗi ngày mở mắt ra , **chào ngày mới với sự háo hức cho công việc của ngày hôm nay, chứ không phải là cảm giác uể oải, ngán ngẫm với mớ công việc đang chờ mình trước mắt** . Vậy Captain Bear cũng mong baby bears của mình cũng sẽ được như vậy , hoặc hơn như vậy nữa nhé . Rèn luyện tí nh kỷ luật cho chính mình . **Đừng quá nuông chiều bản thân, ham chơi, để sau này nhìn lại phải hối hận!**

Hôm trước, Captain Bear xem 1 đoạn trong phim ‘Hoa Hậu Hàn Quốc ’: cô gái này là nhân viên thang máy . Khách đi ra , đi vô. Mỗi khi khách bước vào , cô này sẽ cúi chào , cười, nói: ‘Xin chào quý khách. Thang máy đi lên’ . Rồi khi khách bước ra, cô này sẽ nói: “Thang máy đến tầng 5. Khu ăn uống. Kính chúc quý khách ngon miệng” . Cứ như vậy , 1 hồi, cô này mỗi miệng, mỗi chân,

đôi bụng.. Rồi bị sếp la.. Cô này vừa khóc thút thít vừa nói: “Đáng đời mày chưa.. Ai kêu hồi xưa không chịu chăm chỉ học hành..”

(Baby bears nào đang đọc note này thì đọc xong , off fb ngay! Lấy từ vựng ra học, mở đĩa lên nghe – ngắt – đọc theo. Lấy sample response ra học . Lấy giấy bút ra làm writing . Lấy sách Understanding and Using English Grammar ra làm vài bài tập ngữ pháp .. Xong, ngẩng cao đầu mà online fb, khoe với Cô Captain Bear, khoe với chúng bạn.. để tụi nó cũng được mình inspire (truyền cảm hứng), rồi tụi nó cũng thấy tủi hổ với mình , tụi nó cũng off fb, lôi sách vở ra học. Còn mình lỡ khoe với tụi nó là mình bắt đầu chiến dịch chăm học, nên để giữ thể diện, mình lại càng phải học chăm hơn nữa.. Thê là toàn dân fb đều chăm học và học giỏi.. hihhi..)

THÂN HAY KHÔNG THÂN VÀ CHUYỆN MAIL – MỐC

Có nhiều sinh viên email cho Captain Bear, cuối mail, lại ghi thế này:

‘Thân,

Nguyễn Thị Thiện’

Captain Bear cứ nghĩ , chắc là do cài chế độ ‘signature’ sẵn trong mail , nên thôi , Captain Bear không nói gì.

Nhưng nhận được nhiều mail có chữ ‘thân’ quá , Captain Bear đành phải trả lời : ‘Khi viết thư cho người cao tuổi hơn mình, con phải ghi ‘kính thư’, chứ không được ghi ‘thân’; Nhưng ghi ‘kính thư’ thì nghe trịnh trọng quá. Vậy thì, hoặc không cần phải ghi gì, hoặc chỉ cần ghi ‘Dạ, con cảm ơn Cô’ hoặc ‘con chào Cô’ hoặc ‘chúc Cô ngày mới vui vẻ // chúc Cô ngủ ngon’ là được.

Nếu có cài sẵn chế độ signature đi nữa, thì cũng phải delete chữ ‘thân’ đó đi khi gửi mail cho người lớn.

[Trích dẫn lại chuyện Cô Hoa - môn Tâm Lý Giao Tiếp của Captain Bear - đã kể trong lớp’

‘Tôi hay nhận email của sinh viên, ghi ‘Cô thân mến!’. Tôi thấy: tôi không phải là bạn của các em, nên các em không thể nào ghi ‘thân’ như vậy được. Tôi biết, là do em đó chưa được dạy cách xưng hô cho đúng. Khi đọc mail, tôi thông cảm, nhưng.. thiện cảm không còn’]

Sẵn tiện, lại nói về chuyện mail – mốc và từ ngữ khi nói chuyện với người cao tuổi.

Khi email cho Captain Bear hay mail trong công ty, phải nhớ mấy điểm sau:

1. Trong vòng 3 ngày mà chưa thấy trả lời, thì phải email hỏi lại : ‘Thưa Cô, con đã gửi mail mà không biết Cô đã nhận được chưa nên con gửi lại’ . Nói như vậy là hỏi khéo + nhắc khéo Cô trả lời mail cho mình. Vì có khi Captain Bear bận quá nên quên, hoặc có khi mail bị trục trặc gì đó không đến được mail của Captain Bear thì sao . Không nhận được mail trả lời của người khác thì phải hỏi, chứ đừng ngồi đó mà trách móc người đó sao không trả lời mail cho mình.

Hồi xưa, có người thương thầm nhớ trộm Captain Bear. Email ngỏ lời với Captain Bear. Mà lúc đó nhà Captain Bear vẫn còn thuộc diện vùng sâu vùng xa , nên chưa có Internet . Giai đoạn đó lại đi làm khách sạn , bận túi bụi nguyên ngày , tối về lại dạy đến khuya. Vì tính ở khách sạn thì không thể vào check mail riêng được , nên lâu lâu mới ra Internet 1 lần. Nên, nửa năm sau mới check mail, và đọc được mail ngỏ lời đó ;(

Nên Captain Bear hay nói baby bears : nếu email ngỏ lời mà không t hấy trả lời thì phải gửi tiếp , hoặc gọi điện , hỏi cho rõ : nhận được mail tui chưa ? Yes or No ? Trả lời rõ để tui tính ;) hihi..

Thêm 1 chuyện nữa: chuyện của baby bear Lan Hương lúc trước : H là học trò và là trợ lý cho Captain Bear. H làm việc rất tốt . Nhanh nhẹn , giao việc gì là làm ngay , làm đúng ý Captain Bear lắm. Rồi có 1 tháng, Captain Bear bận rộn quá, chưa sắp xếp việc để giao cho H được . Cứ định, sẽ email nói cho H biết là tháng này chưa có việc , tháng sau sẽ giao cho H việc sau . Mà cũng lại bận rộn, định ngày này nói, ngày sau lại quên. Cứ vậy, cho đến khi nhận được mail của H. H nói ‘Việc Cô giao, con có làm sai gì, hay làm gì không vừa ý Cô không mà t háng này con không thấy Cô giao việc nữa . Xin Cô chỉ cho con để con sửa’

Nhận được mail của H, Captain Bear liền giải thích ngay và 2 Cô trò hết hiểu lầm. Qua đó, mới thấy, tinh thần làm việc của H rất cao, và tinh thần ‘phải hiểu cho rõ đầu đuôi’ cũng rất cao. Nếu lần đó, H không email để hỏi , thì có lẽ H sẽ hiểu lầm Captain Bear và buồn tủi , tự ti luôn .

2. Nhận được mail trả lời của Captain Bear thì phải trả lời lại là : ‘Dạ, con đã nhận được mail của Cô. Con đã hiểu những gì Cô giải thích trong mail . // con chưa hiểu, xin Cô giải thích lại, Con cảm ơn Cô. Chúc Cô ngủ ngon..’, chứ nhận xong mà im re thì Captain Bear ở đầu dây bên này, cũng lại thắc mắc: không biết trẻ có nhận được mail mình chưa, không biết trẻ đã hiểu những gì mình giải thích trong mail chưa .

3. Mail hẹn gặp để ôn bài , coffee.. phải mail trả lời , xác nhận đi hay không đi . Hoặc khi đến trễ, phải nhắn tin để Captain Bear và những người còn lại không phải đợi .
4. Nếu lâu lâu mới check mail 1 lần, thì khi đọc mail xong , phải trả lời là ‘Xin lỗi Cô , con check mail trễ, nên đến giờ này mới trả lời Cô được’ . Chính Captain Bear đây , khi trả lời mail trễ cho học trò thì lúc nào cũng có câu ‘xin lỗi, Cô trả lời trễ vì..’.
5. Viết mail cũng phải có câu cú hăng hoi , chứ có mấy bạn sinh viên , viết mail xin đăng ký học BUỔI HƯỚNG DẪN , mà ghi thế này :
‘ĐĂNG KÝ HỌC BUỔI HƯỚNG DẪN CÁ CH HỌC
Họ tên : Nguyễn Văn Cộc Lốc
Trường: ĐH CHƯA -KIP-DẠY-SINH-VIÊN-KỸ-NĂNG-VIẾT-MAIL
MSSV: 012345678910’

Ít ra, phải nói ‘Thưa Cô , con tên... là sinh viên trường .. Xin Cô cho con đăng ký học buổi hướng dẫn.. Cảm ơn Cô..’, có phải dễ nghe hơn không.

Mà thật ra thì cũng không cần phải học kỹ năng viết mail hay kỹ năng mềm gì cả . Văn viết, cũng giống văn nói thôi . Nói sao cho lịch sự , dễ nghe, có chào, có hỏi. Nói chuyện với người lớn thì có ‘ạ, thưa’ là được.

Lại nói đến chuyện ‘ạ , thưa’. Nội quy Captain Bear School , mục 1 ghi ‘Lễ phép: khi nói chuyện với Cô phải ‘ạ’ trước rồi trả lời sau . Nhưng vẫn có những bạn sinh viên mới vô học, không nhớ nội quy này , nên cứ khi Captain Bear hỏi ‘Có bạn nào có thắc mắc gì không?’, thì các bạn đó trả lời ‘Câu 20’. Captain Bear nói ‘Cô không phải là cái máy bán nước ngọt tự động . Nhấn nút số 1, chạy ra lon Coca , nhấn nút số 2, chạy ra lon Pepsi . Nói ‘Câu 20’ thì Cô giảng cho câu 20! Phải nói ‘ạ (thưa Cô), câu 20’. Nói như vậy có phải lễ phép hơn không . Mình còn trẻ , tiết kiệm chỉ chữ ‘ạ’ , chữ ‘thưa’ với người cao tuổi chứ .

6. Rồi có 1 bạn nhỏ, inbox khen Captain Bear ‘Con rất thích cách Cô giảng bài trên youtube . Con đánh giá cao các clip đó’ . Captain Bear trả lời: ‘Con thích clip giảng bài của Cô thì Cô rất vui. Nhưng con không nên ghi con ‘đánh giá cao’ , vì chỉ có những người lớn tuổi hơn Cô, hoặc những người có chuyên môn thì mới ghi như vậy được .

7. Còn những bạn nào mà hay ghi ‘Cô trả lời mail này GẤP giúp em’ , thì vui lòng đọc note này:

<https://www.facebook.com/notes/cap-tain-bear/urgent-sos-g%E1%BA%A5p-/10152262271126223>

Tóm lại: Note này không có ý ghim gút gì các trẻ hết . Chỉ là lấy vài ví dụ để trẻ rút kinh nghiệm thôi ha.

Chúc các trẻ cuối tuần vui.

Sau note này , sẽ là note hướng dẫn các trẻ chi tiết cách đi du lịch khám phá Đà Lạt dựa trên kinh nghiệm du lịch Đà Lạt trong 3 năm nay của Captain Bear ^.^ Với số tiền khiêm tốn thôi , các bạn vẫn có thể ‘thưởng thức’ Đà Lạt 1 cách tuyệt vời nhất mà không cần phải đi theo tour du lịch nào d^.^b

Dạy học là 1 passion đối với Captain Bear . Nhưng giờ, phát hiện ra 1 passion mới: QUẢNG CÁO ĐÀ LẠT cho mọi người ^.^Giờ mới hiểu : vì sao Captain Bear : LIVE WITH PASSION ! Vì.. Captain Bear rất thích uống.. chanh dây ;) hihi (passion fruit: có nghĩa là chanh dây đó)

CHÚC CHUNG – CHÚC RIÊNG

Captain Bear bị dồn nén mãi chuyện này trong lòng, giờ thì sắp đến 20.11 rồi, nên chắc phải nói ra chứ không thì lại tiếp tục ‘khó ở’.

Cứ hễ đến dịp lễ nào đó trong năm là Captain Bear lại nhận được những lời chúc mà không phải là chúc riêng cho Captain Bear mà là: baby bears post 1 tấm hình trên FB, rồi tag rất nhiều tên vào đó, trong đó có Captain Bear.

Haiz.. Khi được tag vô những lời chúc như vậy, Captain Bear thấy không vui cho lắm.

Ví dụ: 8/3: có baby bears tag Captain Bear vào 1 tấm hình toàn bông với bông, dễ thương ghê luôn, với lời chúc là: ‘Chúc các bạn nữ 8/3 vui vẻ’. ^.^

Đọc xong lời chúc chung ấy, Captain Bear thấy : rõ ràng: không phải chúc mình. Captain Bear không phải là ‘bạn nữ’ của bạn đó. Captain Bear là Cô giáo mà ;(

Đó gọi là những lời chúc chung.

Mà lời chúc chung thì thường là người lớn chúc cho 1 số người nhỏ.

Ví dụ: Vào ngày 1.6, Captain Bear có thể post 1 tấm hình LOGO CAPTAIN BEAR SCHOOL, và ghi thể này: ‘Chúc baby bears của Cô ngày lễ quốc tế thiếu nhi thật vui nhé.’

Vì Captain Bear cao tuổi, nên có thể chúc chung cho các học trò của mình như vậy. Hoặc bạn bè với nhau thì có thể chúc chung.

Nhưng người nhỏ, thì không nên ‘quor’ hết người lớn vào 1 chỗ mà chúc được.

Khi chúc, lời chúc phải cụ thể và riêng biệt và phải đến tận nơi mà chúc. Tức là phải vào wall của FB Captain Bear rồi chúc, chứ không thể ở bên FB mình post hình, rồi ‘khều’ Captain Bear ‘qua FB em mà xem em chúc nhé Cô’.

Nên mỗi lần ‘được’ chúc chung như vậy, Captain Bear rất ư là khó xử. Giờ phải làm sao? Trẻ chúc mình mà, mình phải cảm ơn mới lịch sự chứ, nhưng mà nói ‘cảm ơn’ mà trong lòng ‘khó ở’ thì Captain Bear cũng khó chịu.. mà trẻ chúc mình, tức là ít nhiều trẻ có nhớ đến mình, mà nghe chúc xong mà không like thì cũng mất lịch sự.. mà like thì.. xạo quá.. vì trong lòng mình đâu có like thật đâu..

Hồi trước, Captain Bear còn like cho lịch sự. Nhưng giờ đành.. len lén remove tag ra cho lòng mình nhẹ nhàng, bớt suy nghĩ.

Quay lại chuyện của nhiều năm trước:

Có 1 học trò học Captain Bear đã lâu, nên thân thiết và thương nhau lắm. Thế nhưng, khi con bé đi du học, vào dịp Noel, Captain Bear nhận được email chúc mừng Giáng Sinh của baby bear đó.

Nhưng khi mở lên thì thấy email đó được gửi cho rất nhiều người, với dòng chữ ‘Dear Teachers, Colleagues, and friends’.

Đọc tới đây thì thấy không muốn đọc nữa rồi, vì cảm thấy bị tổn thương, vì thấy mình cũng chẳng có gì đặc biệt trong lòng baby bear đó, mình chỉ ngang hàng với đồng nghiệp và bạn bè của baby bear đó thôi.

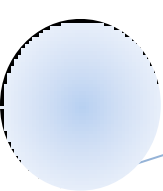
Lúc đó, Captain Bear đã soạn 1 mail thiệt là dài, tính chỉ dạy con bé rằng: ‘Ít ra, con nên gửi từng nhóm riêng: Nhóm giáo viên riêng 1 mail, nhóm đồng nghiệp riêng 1 mail, nhóm bạn bè riêng 1 mail. Không thể gộp 3 nhóm đó làm 1 được.’

Nhưng rồi vì quá tổn thương và tự ái nên Captain Bear đã không gửi email đó, không cảm ơn và cũng không chỉ dạy. Và cho đến tận giờ phút ngồi viết mấy dòng này, Captain Bear vẫn hối hận vì đã không gửi mail đó. Con trẻ sai thì mình là Thầy Cô, phải sửa cho trẻ. Trẻ có nghe hay không là tùy trẻ. Nhưng nhiệm vụ của mình là phải dạy. Haiz.. cũng có lúc Captain Bear sai nhĩ ;(

Lúc đó, Captain Bear nghĩ: dù cho có chia thành 3 mail: Thầy Cô giáo riêng 1 mail, thì liệu những Thầy Cô mà nhận cùng mail với Captain Bear có vui khi nhận được lời chúc chung vậy hay không? Chắc là không! Ai mà không muốn mình đặc biệt trong lòng ai đó chứ..

Tóm lại: Captain Bear muốn nói với baby bears là:

1. Dẫu biết thời buổi công nghệ thông tin: nhanh mau gọn lẹ là điều cần thiết, nhưng nếu đã không có thời gian, thì khỏi chúc. Miễn là trong tim mình có nhau là được. Chứ nếu đã chúc thì phải CHÚC RIÊNG nhé.
2. Nếu baby bears nào đọc xong note này mà vẫn nghĩ: ‘Cô khó quá. Làm sao cũng bị la’ thì chịu khó suy nghĩ kỹ lại lần nữa những gì Cô nói nhé. Việc chúc chung, chúc riêng này, có thể làm cho con thành công hơn trong cuộc sống đó.

3. Cô biết baby bears của Cô đưa nào cũng ngoan, chỉ vì chưa hiểu Cô nên mới như vậy thôi. Cô không có ý la rầy gì hết. Vì không biết không có tội mà ^.^

Vài dòng tâm sự trước khi lên đường đến với Đà Lạt thương yêu..

Chúc các trẻ nghỉ đại lễ vui vẻ nha ^.^

Thương..

ĐÓNG VAI ÁC – KHÔNG PHẢI DỄ

Baby bears lớn hay baby bears nhỏ, mới vào học, đều hiểu lầm 2 điều này:

1. Những hình phạt Captain Bear ghi trong nội quy chỉ là ghi chơi. Chắc là không phạt đâu.
2. Nếu áp dụng hình phạt như vậy, thì quả thật ..Captain Bear thiệt là .. sắt đá và hung dữ!

Thật ra, các trẻ nào có biết: Nội quy ghi sao, Captain Bear sẽ làm đúng y như vậy + sắt đá + hung dữ không phải dễ: phải đấu tranh nội tâm dữ lắm!!!

Đây là NỘI QUY mà baby bears nào cũng PHẢI BIẾT:

1. Không biết làm cũng cứ mạnh dạn chọn đại a/b/c/d.
2. Kiểm tra đáp án ở cuối sách
3. Tổng kết đúng bao nhiêu trên tổng số câu.

=> Vào lớp, nghe Cô giảng bài, sửa bài => như vậy, sẽ tiếp thu kiến thức tốt mà không trở thành cái máy chép bài

=> Thiếu 1 trong 3 bước trên => Học viên sẽ bị nghỉ học 2 tháng hoặc bị phạt đứng 2 tháng.

* Xem clip này để hiểu rõ ý Cô:
<http://www.youtube.com/watch?v=tKZLOyedLQ0&list=PLev1ZlvkJbPcoEZNPboZyvsH6tqxPPj2Z&index=1>

Hôm qua, Captain Bear kiểm tra sách của baby bears lớp 11, xem các trẻ có làm đúng ý mình hay không.

Có 2 baby bears không làm bài, nên nhận hình phạt là: bị đứng 2 tháng!

Rồi khi lướt qua sách của 1 baby bear học khá giỏi trong lớp, Captain Bear thấy rõ ràng là baby bear này đã bỏ sót 1 bước.

Lúc đó, Captain Bear suy nghĩ, đấu tranh nội tâm dữ dội lắm: “thằng bé giỏi và ngoan nữa, hay là mình cứ cho qua, có thể là nó bận rộn trong ngày nên mới sơ ý như vậy. Nó học mình lâu rồi, chắc

chắc là nó phải hiểu ý mình, không cố ý làm như vậy đâu. Những đứa yếu, thì 3 bước này mới quan trọng. Nó giỏi, nên thiếu 1 bước cũng không sao”

Nhưng rồi, Captain Bear lại suy nghĩ ‘Như vậy là không công bằng với 2 đứa kia. Thật ra, cho dù bận rộn cách mấy, làm hết 3 bước trên chỉ tốn của baby bear này có 10 phút là cùng. Hiểu ý Cô nhưng lại không làm đúng ý Cô là không được. Huống chi đã là cựu baby bear nữa, càng không nên để Cô thất vọng. Nếu Captain Bear bỏ qua cho lần này, có thể, baby bear đó lại suy nghĩ ‘à, mình có khả năng qua mặt Cô giáo’ và suy nghĩ này có thể làm hỏng 1 học sinh giỏi!

Nghĩ vậy, Captain Bear liền bảo baby bear đó đứng dậy và hỏi:

- Con có nghĩ là con có lỗi với Cô không?
- Dạ ...có!

Captain Bear cảm thấy rất vui khi baby bear đó hiểu Captain Bear nói gì và nhận lỗi ngay. Và baby bear đó tâm phục khẩu phục khi nhận hình phạt: đứng 2 tháng!

Lúc đó, Captain Bear giải thích những gì Captain Bear suy nghĩ trong đầu cho baby bears nghe, rằng : Captain Bear cũng không thấy thoải mái khi phạt học trò đâu! Cũng đau lòng lắm. Nhưng biết sao được: Captain Bear chỉ muốn cho trẻ biết: mình học là cho mình chứ không phải cho ai khác! Nên mình phải có trách nhiệm với việc học của mình!

Có nhiều phụ huynh, ký vào đơn đăng ký, chấp nhận những điều khoản trong nội quy của Captain Bear. Nhưng đến khi con mình bị phạt, bị cho nghỉ học, thì lại trách sao Captain Bear thẳng tay quá!

Thật ra, Captain Bear chỉ nói sao làm vậy thôi. Chỉ vì họ chưa ĐỌC THẬT KỸ NỘI QUY, nên mới như vậy.

Dạy cho trẻ kiến thức về 1 môn nào đó thì dễ. Nhưng để dạy cho trẻ Ý THỨC HỌC HÀNH là 1 chuyện khó.

Captain Bear chỉ thích những phụ huynh hợp tác với Captain Bear ‘Cô cứ phạt cháu để cháu nên người’! ^.^

Captain Bear biết thời buổi này, Cha Mẹ đều đi làm vất vả, có thời gian đâu mà xem bài vở cho con, nên 1 khi đã giao con cho Captain Bear, thì hãy để Captain Bear giúp XỬ LÝ trẻ ^^ Trẻ sẽ tự ý thức được phải làm bài, học bài mà không cần Cha Mẹ phải hối thúc!

LỚP IELTS:

Baby bears lớp IELTS thường bị shock nhất vì baby bears lớp này đa số là sinh viên và những người đã đi làm.

Khi đến học với Captain Bear, ai cũng tuyên bố: ‘Em muốn đạt IELTS ‘n’ điểm. Em đã đọc kỹ lịch học của Cô. Em rất thích! Cô nghiêm khắc như vậy thì em mới cố gắng được!’

Và đa số, ai đến xin học, càng nói nhiều, càng khen ‘NỘI QUY VÀ LỊCH HỌC’ của Captain Bear thì.. Captain Bear đều đoán chắc ‘người đó sẽ không ‘trụ’ nổi lớp này quá 1 tháng!’ ^^

Quả thật: mục tiêu đề ra là phải đạt ‘n’ điểm IELTS, phải đi du học.. nhưng nỗ lực lại không nhiều. Trả bài không thuộc. Lại không làm đúng lý thuyết trong những clips hướng dẫn của Captain Bear!!!

Đề rồi bị Cô phạt ra sân, bị Cô cho nghỉ ngơi 2 tháng, vì không làm đúng những tips của Cô thì lại buồn buồn, ảm ức..

Khi phạt mấy baby bears sinh viên đó, Captain Bear đều nói:

‘Nếu đã tin vào người Thầy, người Cô đó, và muốn học, thì phải làm theo đúng TIPS mà người đó hướng dẫn. Captain Bear đã 2 lần đạt IELTS 8.0: tức là: TIPS của Captain Bear rất hữu ích! Đã không làm theo từng bước hướng dẫn, thì thôi nghỉ học cho rồi, tìm Sư Phụ khác mà theo thì tốt hơn! Còn nếu đã theo Sư Phụ Captain Bear thì **BẮT BUỘC PHẢI LÀM THEO HƯỚNG DẪN CỦA CAPTAIN BEAR!**’

Chỉ thấy buồn là: các bạn đã lớn rồi: là sinh viên, đi làm rồi... mà khi đọc NỘI QUY, đọc LỊCH HỌC, vẫn không chịu NGHIÊN CỨU KỸ, để thấy rằng: mình có thích hợp học ở đây hay không!

Các bạn chỉ đăng ký học vì nghe đồn ‘bà này dạy hay’, đăng ký cho có phong trào, để rồi vào lớp, bị Captain Bear la lên, la xuống, cho ra sân..

Việc Captain Bear dạy hay là **ĐIỀU ĐƯƠNG NHIÊN!**

Nhưng nếu muốn đạt ‘n’ điểm số, thì việc trước tiên mấy bạn phải làm là: **HỌC ĐÚNG + LÀM ĐÚNG THEO TỪNG BƯỚC MÀ CAPTAIN BEAR HƯỚNG DẪN!**

Captain Bear dạy hay, nhưng nếu học viên không hợp tác thì điểm ‘n’ chỉ xuất hiện trong giấc mơ các bạn mà thôi.

Tóm lại, Captain Bear muốn nói với baby bears là:

- Khi phạt baby bears, Captain Bear cũng chẳng vui vẻ gì đâu. Cũng buồn, cũng đấu tranh nội tâm dữ lắm.. ;((Đóng vai ác, đâu phải dễ ;((
- Baby bears sinh viên: Hãy làm đúng các bước Captain Bear dạy. Đừng phá cách gì hết. Vì khi đạt đến level của Sư Phụ, thì hãy phá cách! Đằng này, level Sư Phụ chưa đạt được 1/4 mà đòi phá cách thì Sư Phụ phạt ra sân là đúng quá rồi ^.^

Vài dòng tâm sự trước khi lên đường đến với Đà Lạt..

Chúc các trẻ nghỉ ĐẠI LỄ vui vẻ nha.. Thương...

TẠI SAO NÊN ĐI HỌC

Mới đây mà Captain Bear đã học xong 1 học kỳ của Tâm Lý Học, đã thi xong hết các môn. Nghỉ hè xong là Captain Bear đã trở thành sinh viên Khoa Tâm Lý năm thứ 3 rồi. Nhanh ghê không? ^.^

Tháng 8 năm ngoái, nộp hồ sơ. Tháng 2 nhập học.

Lúc mới vô, ngỡ ngàng đủ thứ. Thấy mấy em nhỏ pro quá, vừa ngưỡng mộ, vừa tự nhủ phải cố gắng nhiều mới được.

Nhớ sự thân thiện của nhóm Thảo – Moi – Thức – Nguyệt – Dzit:

- Chị ơi, chị qua đây ngồi chung với tụi em cho đỡ buồn nè. ^.^
- Chị có muốn gia nhập hội đi.. toilet với tụi em không? ^.^

^.^

Nhờ sự thân thiện đó mà Captain Bear thấy đỡ lạc lõng, đỡ tủi thân những ngày đầu tiên đi học ghê.. Những ngày mà đi học ở HIỆN TẠI mà cứ nhớ về những ngày ở QUÁ KHỨ.. Nhớ những người bạn 2000C của 14 năm về trước..

Rồi giai đoạn viết tiểu luận, giai đoạn ôn thi học kỳ cũng là lúc xây Captain Bear School, dọn nhà.. nhức đầu muốn điên luôn..

Giai đoạn đó À má nói: ‘Đúng là.. con.. tự chuốc họa vào thân @.@ Đang thoải mái: ban ngày nghỉ ngơi, chiều tối dạy.. Tự nhiên đi học làm chi cho mệt không biết.. Hay là ..nghỉ đi ^.^’

Đã có lúc Captain Bear nghĩ À má nói đúng. Captain Bear đã từng nghĩ: ‘Thôi, chắc bỏ cuộc quá’. Lúc đó, Captain Bear nhớ lại khoảng thời gian mình rất rảnh rỗi từ sau khi tốt nghiệp Thạc Sĩ năm 2010 đến giờ: sáng sáng đi bơi, ăn sáng, coffee, chấm bài, ngủ trưa, chiều dạy đến tối. Xem phim, đọc sách rồi ngủ.. Ao ước quay trở lại thời vàng son của Captain Bear ^.^

Nhưng giờ thì đi học, sáng chiều: tắt bật. Hôm nào học buổi chiều thì Captain Bear phải đi xe ôm về mới kịp giờ dạy.

Nhưng Captain Bear cứ suy nghĩ mãi: Thời gian trôi qua nhanh lắm! Mình học hay không học thì thời gian cũng trôi. Vậy thì sao mình lại để thời gian trôi qua 1 cách vô ích như vậy được. Tuy rất mệt, nhưng Captain Bear thấy những gì mình được học, rất có ích. Và lại, mục tiêu ngay từ đầu Captain Bear đi học là vì Captain Bear rất thích ngành này và hy vọng có thể hiểu rõ mình hơn, và có thể trở thành chuyên gia để tư vấn tâm lý cho baby bears nữa.

Bây giờ, Captain Bear cũng biết chút ít về Tâm Lý Học Lịch Chuẩn, Tâm Lý Học Pháp Lý, Tâm Lý Học Xã Hội, Tâm Lý Giao Tiếp, Tâm Lý Học Nhân Cách, Tham Vấn ^.^ và cảm thấy rất vui với số kiến thức mình có được thông qua việc đi học, nghe giảng, đọc sách, làm bài nhóm, viết tiểu luận và thi cử.

Và bây giờ Captain Bear đang tận hưởng cảm giác ĐƯỢC NGHỈ HÈ. Sẽ chẳng thể có cảm giác này nếu không đi học. Cảm giác mà mình đã thi xong hết, và được nghỉ hè .. nó Yomost làm sao ^.^

1 điều mà Captain Bear cảm thấy mình may mắn nữa là: được học với mấy em lớp K05. Mấy em nhỏ rất năng động. Thời Captain Bear bằng tuổi mấy em ấy, Captain Bear thấy mình còn nhút nhát và thụ động lắm. Đặc biệt là ngưỡng mộ em lớp trưởng và lớp phó học tập ghê luôn. Đúng như mấy Cô nhận xét thì 2 em này rất có cái UY. Trước khi thi học kỳ, 2 em nhỏ này còn tổ chức các buổi ôn

tập cho lớp nữa chứ. Ngưỡng mộ nhất là em lớp phó học tập, giỏi thiệt là giỏi luôn, kiến thức thì bao la, giảng, ôn tập cho lớp mà nhìn pro như giảng viên vậy..

Tóm lại, Captain Bear muốn nói là:

- Học hay không học thì thời gian cũng cứ thế mà trôi. Vậy thì sao mình không dành thời gian mà học để biết thêm nhiều thứ nhỉ ^.^ Sẽ có những lúc mình đuối, nhưng cứ nghĩ đến mục tiêu ban đầu: vì sao mình muốn đi học, và những gì mình học thật sự có ích cho mình về sau, thì tự nhiên mình sẽ có sức mạnh để vượt qua những ‘con đuối’ đó thôi, và khi đến đích, mình sẽ thấy tự hào về bản thân mình.
- Chỉ có đi học, mới có cảm giác Yomost sau khi làm xong 1 bài tập nhóm, làm xong 1 bài tiểu luận, hay cảm nhận trọn vẹn cảm giác ‘được nghỉ hè’ sau khi thi xong học kỳ ^.^ => Đi học là nhất! ^.^
- Chỉ cần 1 nụ cười, 1 lời nói thân thiện của mình, cũng giúp LIGHT UP SOMEBODY’S LIFE ^.^

Và.. vì Captain Bear chăm chỉ học hành.. nên Captain Bear sẽ tự thưởng cho mình 1 chuyến Đà Lạt 12 ngày luôn hihihii.. Yeahhhhhh!!!!

Đà Lạt ơi.. Captain Bear đến đâyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyy ^.^

CÓ LỖI – XIN LỖI – CHO LÒNG THANH THẢN

Quan điểm của Captain Bear trước giờ là: Nếu là lỗi của mình, thì dù có phải xin lỗi người ta 1 năm hay 10 năm để chờ người ta nguôi giận, tha thứ thì mình vẫn phải xin lỗi!

Hôm qua, dọn dẹp kệ sách thì thấy tờ giấy À pá ghi cho À má cách đây lâu rồi: ‘Em cho phép anh đi uống trà chút, anh biết em đang giận anh đó, thôi thì mọi sự có lỗi đều do anh. Vậy anh xin lỗi em nhiều. Anh biết em rất lo lắng cho anh nên em mới như vậy, thôi anh xin lỗi em nhiều. Chiều 5 giờ anh chở đi chơi. Tha thứ cho anh nhé.’

Hihi.. Đọc xong mà Captain Bear thấy À pá Captain Bear dễ thương ghê.. Xin lỗi rất chân thành.. À má chắc dù rất giận cũng nguôi được phần nào..

[Captain Bear thấy mình kế thừa gen ‘có lỗi – biết nhận lỗi’ của À pá, và.. gen ‘giận dai, ghim dai’ của À má ^.^ @.@]

Rồi dọn dẹp 1 hồi, lại thấy 1 tờ giấy từ năm ngoái của 1 người bạn đã chọc giận Captain Bear dữ dội lắm, nhưng tại thời điểm đó, bạn đó lại không nhận lỗi, lại còn đổ lỗi ngược lại cho Captain Bear nữa !@#\$\$%^&*()

Sau đó vài tháng, bạn mới chịu nói ‘sorry’..

Nếu ngay tại thời điểm đó, bạn chịu nói sorry đúng lúc thì dù giận cách mấy, cơn giận đó cũng sẽ nguôi ngoai theo thời gian, chẳng này..

Bởi mới nói.. Captain Bear hay nói với baby bears là: ‘Nếu hôm nay, bạn nào cheating trong giờ kiểm tra, thì tối nay về, email xin lỗi Cô đi nha.’

Các trẻ nghe, cứ tưởng Cô nói giỡn, mà nào biết.. lớp có camera + Cô đi qua đi lại, nhìn là biết em nào ‘manh động’ liền.

Vậy mà tối về, nhận cũng được 1, 2 mail xin lỗi từ baby bears. Captain Bear nhận mail mà thấy vui lắm, vì đoán là tương lai baby bears này sẽ tiến xa, vì trẻ đã biết ‘có lỗi: phải nhận lỗi’.

Nhớ lại vụ Captain Bear la oan cho 3 sinh viên lớp TOEFL3. Tối về, tụi nhỏ nhắn tin giải thích ‘Cô ơi.. Cô la oan cho tụi em rồi..’.. Captain Bear check lại thì đúng là.. haiz.. la lộn rồi.. haiz.. [mà 3 baby bears của Captain Bear cũng ngoan.. Cô la.. ngồi im re.. không dám nói gì.. tối về.. buồn.. sms cho Cô giải thích thôi ^.^]

Captain Bear lập tức nhắn tin cho 3 sinh viên đó, nói là ‘Sorry nhé.. Cô sẽ trả lại danh dự cho mấy đứa trước lớp..’

Captain Bear nhớ rõ hôm đó là thứ hai. Mà đến thứ sáu lớp TOEFL 3 mới học lại. Captain Bear mất ăn mất ngủ, chỉ mong cho mau đến thứ sáu để chính thức nói ‘Xin lỗi’ với 3 baby bears này.

Captain Bear nghĩ: la thì la trước lớp, mà xin lỗi chỉ xin lỗi qua tin nhắn, hay email thì không công bằng. Phải chính thức xin lỗi trước lớp và trả lại danh dự cho trẻ vậy mới FAIR được.

Hôm đó, sau khi chính thức xin lỗi xong, Captain Bear đã ngủ rất ngon vì thanh thản trong lòng.. hihihi..

Captain Bear nghĩ, tuổi tác lớn hay nhỏ không quan trọng, hễ ai sai là phải nói xin lỗi người kia thôi. Đơn giản mà ^.^ [Captain Bear chỉ nhường nhịn À pa, À má thôi.. hihi.. dù có khi, không phải lỗi tại Captain Bear, thì phận làm con, Captain Bear vẫn muốn mình là người xin lỗi À pa, À má trước, vì À pa, À má tuổi cao rồi, suy nghĩ nhiều, buồn nhiều, tổn hại sức khỏe ^.^ Sau khi À pa, À má đã thấy nhẹ lòng hơn rồi lúc đó mình hãy giải thích để À pa, À má hiểu mình hơn ^.^]

Tóm lại: Captain Bear muốn nói với các trẻ:

1. Nếu là lỗi của mình, hãy thành thật nhận lỗi để lòng mình được thanh thản. Lời xin lỗi chân thành sẽ nhận được sự tha thứ chân thành. Lời xin lỗi đúng lúc sẽ có giá trị cực kỳ và giúp giải quyết được những mâu thuẫn tưởng chừng như có thể chấm dứt 1 mối quan hệ nào đó.
2. Đối với những bạn ngại nói ‘xin lỗi’, ‘cảm ơn’ thì có thể search google, nói những từ đó bằng tiếng Anh, tiếng Pháp.. ^.^
3. Hôm nay, Cô đợi nhận email xin lỗi từ baby bears nào trước giờ có lỗi với Cô mà chưa xin lỗi nha ^.^ hihihi..

THỨ NHẤT : CHẤT LƯỢNG ; THỨ NHÌ : CHẤT LƯỢNG ; THỨ BA : VẪN PHẢI LÀ CHẤT LƯỢNG

Ai thấy 1 lớp của Captain Bear School sao mà đông quá, cũng thắc mắc không biết tại sao Captain Bear , chỉ dạy ở nhà, mà sao bản lĩnh: được nhiều người biết đến dữ vậy ^^

Bản thân Captain Bear cũng thấy mình giỏi ! hihi..

Nhưng mà , nói tóm gọn lại thì bí quyết rất đơn giản, xin được chia sẻ ở đây là: HỮU XẠ TỰ NHIÊN HƯƠNG.

Cho nên, 3 ‘tiêu chí’ trước giờ của Captain Bear khi dạy học là:

Thứ 1: CHẤT LƯỢNG! d^.^b

Thứ 2: CHẤT LƯỢNG! *.*

Thứ 3: CHẤT LƯỢNG! ^.^

Phải thực sự có chất lượng thì mọi người mới biết đến mình được. Dù cho quảng cáo hay cỡ nào, nhưng nếu dạy học/ hay làm bất kỳ việc gì không CHẤT LƯỢNG hay không có TÂM thì không tồn tại được. Hay nói theo sách “Binh Pháp Tôn Tử” thì ‘mọi chuyện mình làm phải hợp với ‘Đạo’ thì mới phát triển tốt được.

Năm xưa, 1 người bạn đã nói với Captain Bear: “Dạy ở nhà thì khỏe rồi: Tự do. Nhưng dễ làm mình đi xuống lắm vì mình sẽ làm tàn tàn, không có ý chí vươn lên như khi mình đi làm / đi dạy ở ngoài’.

Nói như vậy thì cũng đúng. Nhưng chỉ đúng với những người không yêu thích công việc mình đang làm, hoặc.. vô tình đánh mất sự yêu thích đó.

Còn Captain Bear thì: dạy học chính là PASSION!

Hồi xưa, khi Captain Bear mới mở 1 lớp nào đó, có le que vài học viên, thì À má hay chọc: ‘Nói ‘mở lớp’ nghe ‘sang’ ghê ha, nhìn có mấy đứa hà ^.^’

Captain Bear trả lời ‘chắc như đinh đóng cột’: ‘Con dạy, có chất lượng, học trò từ ít sẽ thành nhiều’! Và kết quả bây giờ: đúng y như vậy ^.^

Trước giờ, khi dạy lớp ít học viên hay đông học viên, Captain Bear đều chỉ nghĩ: phải giảng bài thế nào để học trò hiểu bài, tiếp thu bài tốt, biết cách tự học để tiến bộ, làm thế nào cho học viên đỡ nhất, yếu nhất, chậm tiếp thu nhất cũng phải hiểu bài, tiến bộ và yêu thích môn học này.

Nên nhiều fans hỏi Captain Bear: Làm sao để trở thành 1 giáo viên tốt?

Captain Bear trả lời: Dạy có TÂM! Tức là: luôn suy nghĩ về học trò mình: Tìm cách dễ hiểu nhất để truyền đạt cho những học viên chậm tiếp thu nhất. Bởi vì chỉ có hiểu bài, thì học trò mới yêu thích môn mình học vì.. đa số.. ghét môn nào là do không hiểu bài, dẫn đến học yếu môn đó.

[Cách đây khoảng 7 năm, có 1 chị, đã từng đề nghị với Captain Bear: ‘Em với chị hợp tác mở trường đi. Chị có quen mấy thằng tây ba lô, có thể dụ học trò’.

Captain Bear nghe xong, cười..nhếch miệng thôi.. vì chẳng biết phải nói gì với chị này!! Sau này, Captain Bear cũng tránh tiếp xúc vì thấy ‘cái tâm’ của chị này quá ‘lớn’.]

Hôm 7/5/2014 vừa rồi, Captain Bear khai giảng năm học mới, và lớp đầu tiên trong số 4 lớp của ngày hôm đó là LỚP 8 Captain Bear mới mở: Có 1 học viên duy nhất. Vậy mà Captain Bear giảng bài hăng say đến nỗi lúc cuối giờ, Captain Bear nghĩ lại mới thấy khâm phục mình vì nhiệt huyết, đam mê dạy học vẫn còn cháy rất dữ dội trong người của Captain Bear: Lớp có 1 học viên mà Captain Bear vẫn giảng bài thao thao bất tuyệt, Captain Bear tự thấy mình giảng hay như..đang đứng trước sân vận động giảng cho hàng ngàn người nghe vậy hihhi..

Còn việc ‘dạy ở nhà thì sẽ không có ý chí vươn lên như khi đi dạy ở ngoài’ thì cũng không đúng.

Trong thời gian dạy ở nhà, Captain Bear đã học Thạc Sĩ để nâng cao hiểu biết của mình. Năm 2007: học và thi IELTS đạt 8.0. Năm 2013: lại thi IELTS và vẫn giữ được phong độ 8.0.

Dạy ở nhà: Không ai bắt Captain Bear đi học Thạc Sĩ hay đi thi IELTS, TOEFLIBT, TOEIC, nhưng bản thân Captain Bear biết rằng: nếu muốn học trò giỏi, thì bản thân mình phải giỏi, phải liên tục rèn luyện, đặc biệt là: **KHÔNG NGỦ QUÊN TRONG CHIẾN THẮNG!**

Baby bears hay hỏi: Cô đã đạt IELTS 8.0 năm 2007 rồi, vì sao Cô vẫn đi thi IELTS hoài?

Captain Bear đã từng lấy câu nói của thần tượng của Captain Bear: Cô Hoa – dạy môn Tâm Lý Giao Tiếp: rằng: **MUỐN KHÔNG CHẾ NGƯỜI KHÁC, MÌNH PHẢI CAO HƠN HỌ!**

Quả thật là như vậy: Captain Bear rất mạnh dạn la học trò, phạt học trò, bắt kẻ học sinh phổ thông hay sinh viên, và làm cho học trò TÂM PHỤC KHẨU PHỤC vì Captain Bear biết chắc là phương pháp của mình là đúng, và được cập nhật.

Tóm lại, Captain Bear muốn nói với baby bears là:

- Khi làm bất kỳ điều gì, hãy chú ý đến ‘chất lượng’ của công việc mình đang làm! Tất cả đều phải cần thời gian và chỉ cần có CHẤT LƯỢNG, thì ai cũng sẽ biết đến mình vì 1 truyền 10, 10 truyền 100..
- Không được ngủ quên trong chiến thắng! Phải học hỏi, cập nhật kiến thức trong lĩnh vực của mình mỗi ngày. Có như vậy, mình mới tiến bộ và làm người khác TÂM PHỤC KHẨU PHỤC được.

[TRÍCH NHẬT KÝ CAPTAIN BEAR – 24/5/2014 – NGÀY NHÀ CŨ ĐƯỢC ĐÁP ĐỀ NHÀ MỚI ĐƯỢC XÂY ^.^]

SẼ THẤY 1 CAPTAIN BEAR SIÊU CHÁNH

Bạn bè và baby bears, đã tiếp xúc với Captain Bear, chắc hẳn đều cảm nhận Captain Bear rất u là NICE: thân thiện, chăm học, chăm làm d^.^b.

Và điều Captain Bear luôn nói với baby bears là: Nếu ta không thông minh, lại không được sinh ra trong 1 gia đình khá giả, thì hãy chăm chỉ, cần cù để bù lại điều đó. Chỉ cần chăm chỉ và làm theo điều mình đam mê, sẽ gặt hái thành công.

Nhưng sẽ có 1 số người được diện kiến 1 Captain Bear cực kỳ chánh.

Ví dụ 1:

- Cô có dạy kèm 1 học viên không?
- Không. Cô chỉ dạy lớp đông: 50, 60 học viên/ 1 lớp thôi.
- Cô dạy em đi. Mắc hơn 1 chút cũng được. Vì em không thích học lớp đông.
- Không mắc hơn 1 chút đâu. Mắc hơn nhiều lắm. Em không trả nổi đâu: 15 triệu 1 buổi!
@#%^^&*()

Phân tích:

Em này (thậm chí có khi phụ huynh cũng nói như vậy) giao tiếp bất ổn.

Lẽ ra phải từng bước: ‘Cô có dạy kèm không?’

Khi nào Cô trả lời ‘Có’, thì mới hỏi tiếp về vấn đề học phí. Rồi mới nhắm khả năng mình ‘trả’ nổi hay không.

Đằng này, chưa gì mà đã ‘mắc hơn 1 chút cũng được’. Chẳng khác nào nói mình giàu có. Mà.. hồi xưa, Captain Bear lại là.. con nhà nghèo hiếu học ^.^ nên rất ‘ghét’ những học viên giàu hơn mình @.@. hihihi..

Captain Bear lại nghĩ: hồi đó, Captain Bear nào có được đi học kèm. Toàn là học lớp đông ời là đông. Captain Bear còn nhớ: 1 cái bàn, ngồi 5, 6 đứa. Rồi thay phiên nhau, đứa này để tập lên bàn, thì đứa kia để tập lên đùi, vậy mà đứa nào cũng chăm chỉ ghi chép và làm bài.

Captain Bear thấy: cuộc sống ngoài xã hội cũng giống như 1 lớp học đông vậy. Phải học lớp đông thì khả năng sinh tồn mới có.

Chứ học kèm: 1 Thầy, 1 trò: mọi thứ quá dễ dàng, quá thoải mái. Mà ngoài xã hội, mọi chuyện đâu có dễ dàng vậy.

Nên Captain Bear hay nói với baby bears: tuy học lớp đông, nhưng 1 tháng 7 buổi, mình phải làm sao mà xung phong lên bục giảng, cầm mic, trả bài đủ 7 buổi, rồi làm theo những yêu cầu của Cô đưa ra trong tháng thì sẽ mau tiến bộ.

Chứ cứ ngồi lì 1 chỗ, bài vở Cô giao không chịu làm, mà lại mơ mộng: ước gì Cha Má có tiền cho mình đi học kèm, học với người nước ngoài..

Thầy Cô giáo, với tư cách là người hướng dẫn, chỉ đóng 1 vai trò nhỏ là 10% trong việc hướng dẫn cách học cho đúng mà thôi. Học trò, phải đóng 90% còn lại trong việc chủ động học tập, làm theo những lời hướng dẫn đó, thì mới tiến bộ, mới thành công được.

Vậy thì, theo Captain Bear: học lớp đông: vừa tiết kiệm tiền cho Cha Má, vừa tập cho mình kỹ năng sinh tồn. Quá tuyệt rồi còn gì ^.^

Và Captain Bear rất vui khi thấy baby bears, ngoài kiến thức về ngoại ngữ, ngày càng tiếp thu được những ‘tư tưởng’ mà Captain Bear muốn truyền đạt. Bằng chứng là bây giờ, đến giờ trả bài, baby bears lớn nhỏ đều xếp hàng dài chỉ để được lên bục giảng, cầm mic trả bài. Hihi..

Thấy baby bears ngày càng tự tin, mạnh dạn, suy nghĩ tích cực hơn trong cuộc sống, Captain Bear thấy vui gì đâu ^.^

...

Ví dụ 2: Trong lần đi Đà Lạt vừa rồi, Captain Bear nhận được 1 cuộc điện thoại, mà vừa ngồi trên xe, vừa ‘tức cười’ không chịu nổi.

- Em không phải là học viên của chị. Chị có nhận chấm bài writing IELTS không?
- Không. Chị phải chấm nhiều bài cho học trò lắm, nên không thể chấm bài cho em được. Sorry em. (Sau đó, biết được em này là người quen, nên Captain Bear nói) Nhưng vì em là đồng môn sư huynh đệ của chị, nên chị sẽ chấm giúp (Captain Bear vừa nói, vừa nở nụ cười thân thiện ^.^)
- Không. Nếu chị MUỐN CÓ THÊM THU NHẬP, thì chị chấm bài cho em.

- Cảm ơn em. Chị giàu lắm rồi, ĐẠI GIA QUẬN 9 mà ^.^ nên không cần thêm thu nhập làm gì !@#\$\$%^&*() (Captain Bear vừa nói, vừa ‘tức cười’, và nở 1 nụ cười ‘chảnh’)

Phân tích:

Em này cũng... giao tiếp bất ổn.

Lẽ ra, nếu vì vấn đề ngại và muốn ‘sòng phẳng’, thì có thể nói ‘Dạ, em cảm ơn chị đã giúp em. Nhưng như vậy thì em ngại lắm, vì em làm mất thời gian của chị.. Xin chị cứ tính phí từng bài chị chấm cho em nha..’

Nói như vậy, nghe có dễ thương và tình cảm hơn không? Chứ ‘nếu chị muốn có thêm thu nhập, thì chấm bài cho em’ thì... nghe bất ổn quá.

Mà khi Captain-Bear-thân-thiện nghe cái gì bất ổn thì sẽ alo Captain-Bear-Siêu-Chảnh xuất hiện à, kỳ ghê ^.^ hihhi..

Hay khi học sinh/phụ huynh email, sms, inbox FB xin địa chỉ Captain Bear School, thì Captain Bear đều trả lời: ‘Xin vui lòng vào web www.captainbearschool.com, đọc kỹ file NỘI QUY, sẽ rõ.’

Câu trả lời này, không mang tính chất chảnh. Nhưng sẽ có 1 số người cảm nhận Captain Bear chảnh, vì chỉ cần đánh máy địa chỉ nhà là xong mà, tại sao lại trả lời như vậy?

Thật ra, Captain Bear làm gì, cũng có lý do cả. Vào web www.captainbearschool.com, mọi người sẽ chẳng thấy ghi ‘địa chỉ liên hệ’ ở đâu. Chỉ khi nào đọc file NỘI QUY, mà phải đọc thật kỹ, mới thấy.

Mục đích của Captain Bear là: vì file NỘI QUY, nếu ai đọc trang thứ nhất mà đã thấy ‘KHÓ CHỊU’ với những quy định Captain Bear đưa ra, thì sẽ không muốn đi học, mà không muốn đi học, thì cần biết địa chỉ làm chi ^.^

Còn nếu đọc được sang trang thứ 2, thứ 3 của bản nội quy, tức là người này cảm thấy mình có thể thích nghi với nơi học này, thì chắc chắn sẽ biết được địa chỉ ở đâu. ^.^

Mà không phải bây giờ nổi tiếng + giàu có (đối với Captain Bear, được dạy học, sống theo đam mê của mình là xem như ‘giàu sụ’ rồi) thì Captain Bear mới chảnh đâu. Mà từ hồi xưa rồi.

Năm 2001, khi Captain Bear mới dạy chỉ có 2 đứa: thì khi Captain Bear phạt 2 đứa như nhau, Mẹ của 1 em đã nói ‘vì giảm học phí, nên phạt con họ như vậy’, Captain Bear nghe xong, lập tức cho em đó nghỉ ngay, vì rõ ràng là: Captain Bear: làm ơn, mắc oán.

Hay khi 1 phụ huynh nói: ‘Dạy thêm ở nhà mà làm dữ vậy’ khi Captain Bear phạt con họ, Captain Bear đã trả lời ‘Dạ, đây chỉ dạy thêm thôi, nên chị hãy cho bé nghỉ, và đi tìm nơi nào không dữ như vậy thì học. Tạm biệt.’

Hay năm 2007, có 1 giám đốc nổi tiếng nọ, mời Captain Bear lên dịch trang web cho công ty. Trong lúc trò chuyện, Captain Bear có nói Captain Bear còn công việc dạy học nữa, nên thời gian dịch tài liệu là do Captain Bear quyết định, không làm gấp gì cho ai được, thì giám đốc đó nói ‘Việc dịch web cho anh, có thể nuôi em cả đời’, đại khái, ý anh đó là nên ưu tiên làm việc cho anh trước, còn chuyện dạy dỗ thì nên để sang 1 bên.

Chu choa.. nghe xong mà Captain Bear giận sôi sục, đã gửi 1 email cho vị này, và nói ‘Cảm ơn, xin nhường công việc cao cả này cho 1 người khác, cần hơn, vì việc dạy học đã đủ nuôi Captain Bear cả đời rồi’. Rồi Captain Bear còn attach hình lớp học cho vị đó xem nữa.. hihhi.. chảnh thiệt ^.^

Thời đó, À pa, À má và bạn bè nói Captain Bear tự ái cao quá, người ta cần có việc, còn Captain Bear thì lại chảnh như vậy.

Nhưng không phải. Captain Bear muốn nói với baby bears là: Khó có thể làm việc với những người không tôn trọng mình lắm.

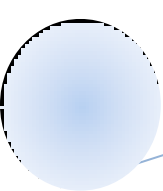
Khi làm việc, mình cần có lập trường riêng của mình. Ai nói gì nói, mình phải biết mình là ai, vị trí của mình thế nào. Chỉ có tôn trọng nhau thì mối quan hệ mới bền vững và làm việc lâu dài được thôi!

Ví dụ 3: đọc note: CAPTAIN BEAR VÀ ILA , ILA VÀ CAPTAIN BEAR – CHUYỆN TÌNH 10 NĂM, sẽ rõ.

Vậy thì..

KẾT LUẬN:

Về bản chất: Captain Bear rất THÂN THIỆN, HÒA ĐỒNG.

Nhưng nếu ai đó nói chuyện bất ổn, sẽ hân hạnh được diện kiến 1 Captain Bear Siêu Chảnh à nha
^_^

Hay nói cách khác: khi ‘ai đó’ cảm giác Captain Bear rất Chảnh thì có nghĩa là: nên suy nghĩ lại
cách nói chuyện của mình đi nha. Hihihhi...

CAPTAIN BEAR VÀ ILA – ILA VÀ CAPTAIN BEAR – CHUYỆN TÌNH 10 NĂM

10 năm về trước, Captain Bear đi phỏng vấn xin làm trợ giảng cho ILA.

Interviewer: bla, bla, bla....

Captain Bear: bla, bla, bla...

Về nhà, À pa, À má hỏi: Sao con, trả lời phỏng vấn được không con?

Captain Bear: Dạ được. Con mà!!! ^.^

Nhưng.. thời gian trôi qua.. bạn bè Captain Bear thì đậu, còn Captain Bear thì .. rớt.. và không hiểu lý do vì sao mình rớt nữa!!

10 năm sau: tức là buổi sáng hôm nay, sáng của ngày 30/10/2013, Captain Bear nhận điện thoại từ 1 số lạ:

ILA: Xin chào Cô Dung, mình gọi để mời Cô hợp tác chương trình dạy luyện thi cho sinh viên!

Captain Bear: Cô xin lỗi, nhưng.. năm xưa ILA đã để vượt mất 1 nhân tài rồi, nên giờ.. khó mà tìm lại lắm ;))

ILA: Thì Cô cũng biết khâu tuyển nhân sự mà, chắc giai đoạn đó có nhiều ứng cử viên hơn mình..

Captain Bear: haha.. Cô thì nghĩ: khâu nhân sự không biết nhìn nhân tài thôi ;))

ILA: Nghe sinh viên nói Cô dạy rất giỏi , nên nếu Cô hợp tác với ILA , sẽ giống nhiều giáo viên khác, nhờ ILA , đã nổi tiếng toàn cầu.

Captain Bear: haha.. Vậy là em chưa lên google rồi . Cô nghĩ, nhờ có Cô, ILA sẽ nổi tiếng toàn cầu thì có.. haha.. Em vào google gõ Cô Captain Bear thử, sẽ biết ha ;)))

ILA: Nếu Cô hợp tác với ILA, Cô sẽ có dịp đứng giảng trước sân vận động với hàng ngàn sinh viên .

Captain Bear: Cô cảm ơn em.. nhưng tuổi Cô đã cao , giờ chỉ muốn lui về ở ẩn, gõ đầu trẻ ế a thôi , chứ chẳng muốn bon chen đứng giảng ở sân vận động làm gì . Thôi Cô muốn bon chen là 10 năm về trước cơ ;))

Cô sợ làm phiền thời gian của em, nên thôi, Cô trả lời luôn nhé: Cảm ơn lời mời của em, nhưng giờ Cô bận rộn dạy + học rồi, nên không có thời gian để hợp tác. Cảm ơn em nhé.

ILA: Em thấy ILA và Cô có điểm tương đồng là: ai học ở ILA xong, cũng thấy vui vẻ và hài lòng.

Captain Bear: Không đúng! Điểm này thì học trò học với Cô không như vậy . Tụi nhỏ phải trải qua cảm giác ức chế vì bị phạt , bị la, bị cho nghỉ học.. Sau 1 thời gian các trẻ mới bình tâm lại. Rõ ràng là khác ILA rồi.

ILA: Em sẽ không bỏ cuộc. Xin hỏi, nếu muốn đến gặp Cô thì gặp lúc nào là tiện?

Captain Bear: Xin lỗi, thời gian của Cô cũng kín mít , đi học nhiều , nên cũng khó sắp xếp cho em gặp lắm. Mà thôi, chắc chắn là Cô sẽ không join đâu, vì giờ Cô lớn tuổi, chỉ thích tự do thôi.

=====> Captain Bear kể chuyện này cho baby bears nghe không phải với mục đích là : để thấy Cô Captain Bear của các trẻ CHÁNH CỠ NÀO, vì đơn giản: thông qua bài giảng + tiếp xúc với Cô, các trẻ đã hiểu rõ Cô CH ÁNH - BẮM - SINH rồi hahaha .. ;))) + Ta giỏi, ta có quyền chánh ;)))
haha

Mà, bài học rút ra là:

1. Khi các trẻ đi xin việc, nếu bị từ chối, thì buồn xịu thôi, rồi cứ tiếp tục tự tin mà nộp đơn những chỗ khác! Song song đó, phải luôn trau dồi kiến thức của mình, để sau này khẳng định : CÔNG TY NÀO KHÔNG TUYỂN TÔI, SẼ LÀ 1 TỖN THẤT LỚN CHO HỌ!!!

2. Trước khi contact với 1 người nào đó, phải 'nghiên cứu' kỹ hồ sơ của họ, để khi nói chuyện, không bị 'hớ'.

3. Nếu baby bears nào sau này làm việc ở bộ phận tuyển dụng, thì có lẽ, nên có thủ tục: thông báo cho ứng cử viên đó biết lý do vì sao họ rớt, để họ biết đường mà cải thiện những gì còn thiếu sót. Chứ im re, không nói gì hết, như đa số các công ty vẫn thường làm vậy, thật sự làm nhiều người confused lắm.

[Nói đến đây, sực nhớ có lần, đi phỏng vấn ở 1 công ty nào đó trên đường Lê Duẩn, hình như là Saigon Tower, chú giám đốc đó rất friendly, nhìn hồ sơ của Captain Bear và nói:

- Con chỉ có bằng cử nhân anh văn thôi hả?

- Dạ! (mặc dù cũng ức chế lắm, vì học 4 năm đại học ra, mà chú nói 'chỉ có', nghe nó shock gì đâu)

- Không có bằng nào khác hả con?

- Dạ, con có bằng B vi tính, bằng B tiếng Hoa.

- Ngoại ngữ và vi tính , thời nay ai cũng biết con à . Chú khuyên con , nên đi học 1 khoá thư ký văn phòng, hoặc kế toán đi, vậy thì dễ xin việc văn phòng hơn.

Giờ muốn ghé lại để cảm ơn lời khuyên chân thành của chú ấy , mà chẳng còn nhớ đó là công ty nào, tầng số mấy... vì hiếm có ai cho Captain Bear tâm phục khẩu phục khi phỏng vấn bị rớt cả!]

TÓM LẠI: CAPTAIN BEAR chúc các trẻ : ngoan hiền học giỏi thông minh xinh đẹp giống Cô .. hhihihi.. và tự tin theo đuổi đam mê của mình nhé!!

BABY BEARS NÀO ĐANG GIAI ĐOẠN XIN VIỆC LÀM THÌ ĐỌC THÊM NOTE NÀY LẤY TỰ TIN HA:

THỜI TÔI MỚI RA TRƯỜNG : <http://www.facebook.com/notes/cap-tain-bear/th%E1%BB%9Dit%C3%B4i-m%E1%BB%9Bi-ra-tr%C6%B0%E1%BB%9Dng/10151559075791223>

A SPECIAL DAY: <http://www.facebook.com/notes/cap-tain-bear/a-special-day/10150089085306223>

P/S: Hy vọng ILA không buồn khi đọc note này , Captain Bear chẳng có ý gì đâu . Tính ghi tên 'trường A', nhưng nghĩ lại, baby bears and friends ai mà chẳng biết năm xưa Captain Bear nộp đơn xin trợ giảng ở ILA, nên thôi, ghi rõ luôn nha ILA ^.^

CAPTAIN BEAR SCHOOL = VIẾT TẮT LÀ C.B.S = NGHĨA LÀ: CHÀNH BẮM SINH ;))

URGENT!!! SOS!!! GẤP!!!

‘Cô trả lời mail này GẤP giúp em, vì em phải... bla bla bla bla..’

- ⇒ Nếu đã là baby bears của Cô, thì sẽ nhận được mail hướng dẫn cách nói chuyện với người cao tuổi.
- ⇒ Nếu chưa phải là baby bears: sẽ không thấy được mail trả lời đâu nha.. vì.. xem như mail đi lạc ^.^

Chuyện là: năm xưa, Captain Bear đi làm, nhịp tim đã quá stress với những email ‘URGENT!!! // SOS!!! // GẤP GẤP!!!’

Nên khi nghỉ làm, đã tự nhủ: chỉ có Captain Bear mới có quyền yêu cầu baby bears làm gấp cái gì, chứ không có chuyện ngược lại!

Thật ra, baby bears nào học lâu, đều được nghe Captain Bear nói về vấn đề này: 1 ngày, Captain Bear nhận không biết bao nhiêu là mail. Và khi đọc, Captain Bear tự biết cái nào ưu tiên cần trả lời trước, cái nào sau.

Captain Bear vẫn thường hướng dẫn baby bears cách hỏi bài: ‘Thưa Cô, cho con hỏi, tại sao câu này không chọn câu A mà chọn câu B’. Chứ KHÔNG PHẢI LÀ ATTACH NGUYÊN 1 FILE BÀI TẬP, RỒI NHỜ CÔ GIÚP ĐƯỢC! Vậy là giao bài tập về nhà cho Cô giáo rồi (chuyện này ngược đời quá, đúng không?)

Mà baby bears phải tự làm, dù có sai đi nữa, rồi từ đó, Cô mới hướng dẫn, giải thích cho đi đúng hướng. Có như vậy, mới phát triển được.

Hoặc: ‘Cô check CV này GẤP giúp con, vì mai con phải nộp’ => Câu hỏi là: ‘Sao con biết ngày mai là ngày phải nộp, mà con không gửi cho Cô từ trước đó 1 tuần, hay ít nhất là vài ngày, mà đến giờ con mới gửi cho Cô?’

Tức là: chuyện của mình, mình lo không xong, thì làm sao mà bắt người khác phải GẤP cho mình được!

[Trích dẫn chuyện Cô Hoa - môn Tâm Lý Giao Tiếp của Captain Bear - đã kể trong lớp’

‘Tôi hay nhận email của sinh viên, ghi ‘Cô thân mến!’. Tôi thấy: tôi không phải là bạn của các em, nên các em không thể nào ghi ‘thân’ như vậy được. Tôi biết, là do em đó chưa được dạy cách xưng hô cho đúng. Khi đọc mail, tôi thông cảm, nhưng.. thiện cảm không còn’]

Vậy thì.. khi nhận mail nào có chữ ‘GẤP’, .. Captain Bear cũng thông cảm cho các trẻ, là vì các trẻ chưa hiểu rõ nguyên tắc làm việc của Cô nên mới ghi như vậy.

Nên hôm nay, Cô viết note này, để các trẻ đọc và hiểu Cô hơn, rồi mình lấy lại thiện cảm từ từ với nhau nhé. ^.^

Đa số, phạm lỗi này, là những baby bears mới vào học, chưa hiểu Captain Bear! Chứ cừu baby bears thì hiểu ý Cô vì nhiều lần Cô đã nói về vấn đề này trong lớp.

Cô viết note này, không phải là để la các trẻ mà: là 1 lần nữa, muốn hướng dẫn các trẻ cách nói chuyện với người cao tuổi và cách xử lý công việc của mình cho tốt trước khi nhờ đến sự giúp đỡ của ai khác.

Nếu phạm lỗi, do chưa hiểu ý Cô, tức là không cố tình ^.^ Mà không cố tình thì Cô sẽ tha lỗi cho.

Nhưng nhớ là: sau khi đọc xong note này, các trẻ phải hiểu rồi ha.

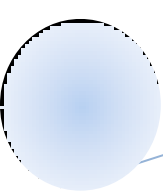
Nói năng lịch sự, lễ phép với người cao tuổi, không dùng câu mệnh lệnh, sẽ dễ dàng giúp mình thành công.

Chắc có nhiều baby bears cũng thắc mắc không biết nên nói thế nào để Cô đừng giận. Vậy thì, xin trích dẫn mail này nhé.

Ví dụ: hôm trước, nhận được email của Uyen Pham, ghi thế này, mới thấy: cừu baby bear đúng là ngoài kiến thức về tiếng Anh, baby bear này còn master những gì Cô dạy về cách nói chuyện:

‘Dạ , con chào Cô. Con không biết là Cô đã giúp con viết xong thư giới thiệu chưa ạ? Bởi con tính thứ 6 này gọi qua bên đó, nên có gì, thứ 5 con chạy xuống lấy được chứ ạ? [sử dụng câu hỏi thay cho câu mệnh lệnh]. Nếu gấp quá Cô không có thời gian cũng không sao ạ.’

Phân tích: Bạn Uyen đã nhờ Cô từ CN tuần trước, nên đây không phải là việc gấp. Email này, bạn chỉ nhắc cho Cô nhớ , vì chưa nhận được mail trả lời của Cô. Mà cuối mail còn có câu: Nếu gấp quá cũng không sao => Các trẻ có thấy cách nói chuyện rất ư là.. dễ thương.. đọc xong mà thấy thương, phải trả lời liền.

Kết luận: Thương chúc các trẻ thành công trong giao tiếp nhé!

P/S: @ baby bears and fans:

1. Có thắc mắc gì trong việc học, cần sự hỗ trợ của Captain Bear, hãy email (captainbearschool@yahoo.com), chứ đừng inbox FB hoặc post lên wall FB nhé, vì rất khó cho Captain Bear trả lời qua FB. Trả lời bằng email, Captain Bear dễ dàng attach files, và dễ dàng giải thích cho các trẻ hiểu.
2. Đọc kỹ email AUTO RESPONSE của Captain Bear nhé. Trong đó có các links cần thiết cho các trẻ.

NICE WEEKEND..

CHẮC PHẢI MUA TÚI CHỐNG SHOCK KHI ĐI HỌC TÂM LÝ

Hôm nay, nói chuyện với 1 em trai trong lớp tâm lý, không khỏi sặc vì ..shock.

Tập 1:

- Chị làm nghề gì?
- Chị dạy tiếng Anh.
- Chị bao nhiêu tuổi?
- 32 tuổi.
- Oh... so.. old..... (em nói bằng tiếng Anh nhé, vừa nói vừa kéo dài chữ 'old')
- @.@ !@#\$\$%^&*()

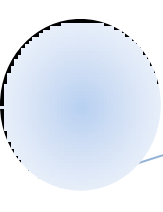
Tập 2:

- Sao chị học tâm lý vậy?
- Vì chị thích.. (định nói thêm nữa nhưng.. bị chặn lại..)
- Chị phải phân biệt rõ nha: thích là 1 chuyện, học là 1 chuyện!
- @.@ !@#\$\$%^&*()

Tập 3:

- Nhưng mà chị có vấn đề gì về tâm lý không mà chị học ngành này?
- @.@ Không!
- Vậy thì khó học lắm. Đa số thi vào ngành này, sinh viên đều có vấn đề về tâm lý, để khi học, có thể phản ánh lại tình trạng của chính mình.
- Ặc.. Ặc... + @.@ !@#\$\$%^&*()

Tập 4:

- Hahahahaha.. hôm nay đúng là ngày đi học môn TÂM LÝ HỌC LỆCH CHUẨN mà ;))

NHỮNG THẦN TƯỢNG CỦA CAPTAIN BEAR – TẬP 1

Thời học đại học của mọi người thế nào? Thời học đại học của Captain Bear rất vui, và có nhiều kỷ niệm dễ thương lắm.

Nhiều người bạn đã để lại ấn tượng rất sâu sắc trong lòng Captain Bear và còn là thần tượng của Captain Bear thời đại học nữa.

Có bạn T-riết: tên đầy đủ là TỪ THỊ HỮU TRIẾT, tên nghe hay ghê chưa, mà gọi là T-riết vì không nhớ sao thời đó có phong trào ‘tách từ’ như vậy. T-riết nói: gọi vậy nghe ..cho giống ‘miền núi’ ^.^ .

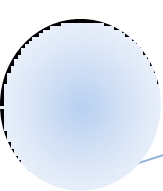
T-riết là 1 người có óc hài hước và rất thông minh, mà theo Captain Bear, T-riết thông minh nhất lớp 2000C. T-riết có thể trả lời những câu hỏi khó của Thầy Cô: nhất là những câu hỏi trong giờ Văn chương Anh / Mỹ.

Mà T-riết rất ít khi giơ tay phát biểu. T-riết chỉ nói nhỏ cho Captain Bear nghe thôi. Ai dè, lúc sau, đáp án của Thầy Lộc y chang như những gì T-riết nói ;).

T-riết lớn hơn Captain Bear 1 tuổi, mà suy nghĩ về ‘sự đời’ của T-riết rất sâu sắc. Thời đó, Captain Bear lúc nào cũng tròn xoe mắt mà nghe T-riết nói và rất thích sự dí dỏm của T-riết.

Đến giờ, T-riết vẫn hài hước. Mỗi lần gọi điện cho T-riết hỏi thăm, thì chỉ có cười ngất ngư mà thôi:

- T-riết còn dạy thêm không?
- Học trò T-riết học trên trường còn nghỉ nữa nói chi học thêm bé Dung ơi..

- ;))))

- Giờ T-riết biết vì sao bé Dung nổi tiếng hơn T-riết rồi.. Là vì phụ huynh bé Dung.. nhiều chuyện hơn phụ huynh T-riết @.@ nên mới truyền miệng nhau chỗ học thêm của con mình, còn phụ huynh T-riết không có nhiều chuyện, nên không ai biết T-riết hết! haha..

- Haha...

Đó, T-riết của Captain Bear là vậy đó. Dễ thương ha ^.^

T-riết biết nhiều từ vựng tiếng Anh lắm. Hồi đó, đối với Captain Bear, T-riết giống như ‘tự điển sống’ vậy. Nên mỗi lần học quyển 22000 từ, Captain Bear đều nghĩ đến T-riết. Muốn giỏi như T-riết ^.^ (sách nói: khi mình thấy cái giỏi của ai đó, tức là mình đang từ từ ‘thẩm thấu’ và sẽ giỏi giống người mà mình ngưỡng mộ).

T-riết cũng hay đó:

- Đố bé Dung, nếu đi giữa đường, gặp 1 túi vàng với 1 túi trí khôn, nếu cho chọn 1 trong 2, T-riết sẽ chọn gì?

- T-riết sẽ chọn trí khôn, phải không? Ai mà chẳng chọn vậy.

- Không. T-riết chọn túi vàng vì.. trí khôn T-riết đã có sẵn rồi ;)))

- @.@ ;D

Người ngoài nhìn T-riết, có khi cũng thấy T-riết ‘kênh kênh’ nhưng T-riết thân thiện lắm.

T-riết hay nói: bé Dung nhõng nhẽo với Ba Mẹ quá. Tập tự lập và mạnh mẽ giống T-riết nè @.@
^.^

T-riết giống như 1 người chị trong môi trường đại học mới và lạ lẫm đối với Captain Bear.

Lúc mới học tiếng Hoa, thích lắm, cứ khoe tập viết chữ tiếng Hoa cho T-riết xem. T-riết cười nói: ‘bé Dung viết chữ đẹp lắm’. Rồi T-riết cũng dí dỏm khuyến mãi cho 1 câu: ‘T-riết khen rồi nha, lần sau không khen nữa đâu’ @.@

Hay, có hôm, không khoe T-riết, thì T-riết lại hỏi: ‘Hôm nay bé Dung không có gì khoe T-riết hả?’ ;))))

Rồi có những điều T-riết nói về ‘sự đời’ mà mãi đến mấy năm sau, khi đi làm rồi, Captain Bear mới nghiệm được. Cái thời mà Captain Bear chỉ biết có À pa, À má, đi học, dạy kèm, thì T-riết đã có nhiều trải nghiệm về cuộc sống rồi nên suy nghĩ của T-riết sâu sắc, đi trước Captain Bear đến mấy năm luôn!

..

Hôm nay, 1 ngày trời trong, gió mát, nắng ấm, trà ngon.. cảm xúc dâng trào, muốn viết về những idols 2000C của Captain Bear, mà viết về T-riết trước, người để lại ấn tượng trước tiên, và sâu sắc nhất trong lòng Captain Bear.

Thương chúc T-riết và gia đình năm mới bình an, hạnh phúc nha.

(T-riết không chơi FB, nên lời chúc này, nhờ gió và mây Đà Lạt chuyển tới T-riết của Captain Bear thôi.. ^.^)

TRÍCH NHẬT KÝ CAPTAIN BEAR [11.1.2014]

-THẦN TƯỢNG THỜI ĐẠI HỌC CỦA CAPTAIN BEAR – TẬP 1 -

NHỮNG THẦN TƯỢNG CỦA CAPTAIN BEAR – TẬP 2

Trong lớp 2000C của Captain Bear có bạn Trâm Anh.

Ấn tượng nhất là: phản ứng của Trâm Anh khi Captain Bear gọi bạn ấy là: T-râm Anh:

- Trâm Anh KHÔNG CHỊU ĐÁU À NHA!!! Gọi Tờ - Râm Anh nghe ghê quá!!

Gương mặt Trâm Anh lúc đó nhăn lại, biểu cảm lăm ;), làm Captain Bear cũng hết hồn, mà suy nghĩ lại thấy cũng đúng: T-râm, T-rang, T-rung, T-rúc, T-riết, nghe còn thuận tai và dễ thương, chứ T-râm Anh thì nghe kỳ kỳ, hay nói đúng hơn là.. nhầm lại cũng thấy nổi da gà ;)))

Trâm Anh nói chuyện rất thẳng tính. Có bạn nói Trâm Anh hơi aggressive, nhưng đối với ‘bé Dung’, Trâm Anh nhẹ nhàng, tình cảm và hài hước lăm, lúc nào cũng vừa nói, vừa cười ^.^

[Đôi khi, nghĩ lại, Captain Bear thấy mình may mắn vì được học ở lớp 2000C. Có lẽ vì nhỏ xíu + ốm nhom ốm nhách, nên được các bạn còn lại trong lớp xem như Út trong nhà, rất thương mà đặt cho cái tên ‘bé Dung’... Bây giờ, mỗi lần gặp nhau, nói chuyện, comment FB, các bạn vẫn gọi là bé Dung.. làm Captain Bear thấy cảm động ghê luôn, cảm giác như được quay lại cái thời sinh viên 2000C, cách đây hơn chục năm vậy..].

Rồi hồi đó, lúc học cờ tướng với nhau, Trâm Anh hay hỏi:

- Bé Dung có người yêu chưa?

Đến giờ, Trâm Anh cũng quan tâm như vậy:

- Bé Dung ra ngoài đi làm đi! Dạy ở nhà hoài nên không quen được ai đó!! @.@ !@#\$%^&*()

Mỗi khi thấy mèo, Captain Bear đều nhớ đến Trâm Anh vì Trâm Anh rất thích mèo và yên xe của Trâm Anh toàn.. vết mèo cào @.@

Mỗi khi đến ngã tư, đèn đỏ, Captain Bear cũng nhớ những ‘câu nói bắt hủ’ của Trâm Anh: ‘Khi thấy phía trước đèn đỏ, Trâm Anh hay chạy chậm chậm, thì khi mình vừa đến ngã tư thì đèn sẽ bật xanh và chạy luôn, khỏi phải đứng lại đợi, nắng. Nên mấy xe chạy sau, ghét Trâm Anh lăm ;)))’

Trâm Anh còn là 1 người rất mạnh mẽ và không ngại khi người khác biết mình không biết. Câu nói của Trâm Anh mà ảnh hưởng đến Captain Bear nhiều nhất, đặc biệt là khi Captain Bear đi làm,

là: ‘Trâm Anh không biết thì Trâm Anh hỏi, chứ làm cái gì mà dữ vậy??’, (vừa nói, mắt Trâm Anh vừa mở to, làm đôi phượng phải rụt lại) ^.^

Ừ, không biết thì hỏi, chứ cứ im im thì làm sai tùm lum. Và có lẽ Captain Bear mạnh mẽ hơn, lên level được là nhờ Trâm Anh cả. (Đọc qua note TÔI TÀI GIỎI – TÔI TRÙM DỎ sẽ rõ : <https://www.facebook.com/notes/cap-tain-bear/t%C3%B4i-ta%CC%80i-gio%CC%89i-t%C3%B4i-tru%CC%80m-d%C6%A1%CC%89/10151610481956223>)

Rồi 1 điều mà Captain Bear ngưỡng mộ nữa là: Trâm Anh thuyết trình, nói tiếng Anh như gió, rất là tự tin!

Rồi khoảng thời gian Captain Bear up and down , xin việc làm búa lua xua không được, Trâm Anh là người đã giới thiệu Captain Bear vào làm thư ký cho công ty may gia công. Rồi cũng chính Trâm Anh là người đã giới thiệu Captain Bear công việc dịch tài liệu để Captain Bear lấy lại tự tin của mình.

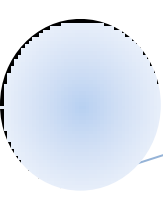
Mỗi lần nghĩ đến Trâm Anh, Captain Bear đều cảm thấy biết ơn. Nhờ có Trâm Anh nhận ra Captain Bear là nhân tài, mới có Captain Bear bây giờ ^.^

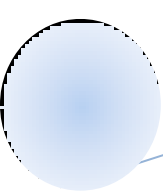
[Mà.. Captain Bear thấy rõ ràng là: Trâm Anh có khả năng nhìn nhận nhân tài ^.^ hơn bất kỳ tổ chức nhân sự nào !! ;)) hihi..]

Tóm lại:

1. @Trâm Anh: 1 ngày đẹp trời, nhớ Trâm Anh ^.^ Tính cách mạnh mẽ của Captain Bear ngày nay cũng là 1 phần học được từ người bạn này. Thương chúc Trâm Anh và gia đình nhỏ của Trâm Anh trăm năm hạnh phúc nha ;x
2. @baby bears : Hãy lạc quan , vì xung quanh mình sẽ có những người bạn tốt và giúp đỡ mình. Và mình cũng hãy trở thành 1 người bạn biết quan tâm , giúp đỡ những bạn khác . (Mà.. Captain Bear hay nói là: Không bắt nạt bạn cũng đã là tốt rồi ^.^)
3. @baby bears: Bất kỳ ai cũng có điều gì đó để mình học . Hãy tập quan sát và học hỏi những ưu điểm của người đó và mình sẽ ngày càng mạnh mẽ hơn ^.^

TRÍCH NHẬT KÝ CAPTAIN BEAR – 16/3/2014

ÔNG GIÀ VÀ ĐỨA TRẺ

Năm 2000, Captain Bear bước chân vào đại học . Học lớp 2000C USSH. Trong lớp, ai cũng bình thường, có bạn Nam này là .. special chút xíu vì .. thường nhìn bạn Captain Bear và vuốt râu .. cười cười.. lại còn: hể thấy hoa là len lén ... cài lên tóc Captain Bear trong 1 lần lớp đi Củ Chi , ghé nhà bạn Hải chơi.

Những sự kiện này làm Captain Bear sợ phát khiếp và .. về méc với Mama , Papa là: lớp con có 1.. người.. 'kỳ lắm' (hồi xưa, chính xác là dùng từ 'biến thái', mà giờ post ở đây , dùng từ cho nó 'hoa mỹ' chút ^^) [nhìn hình minh họa là biết rồi đó : ăn bánh kem với tương ớt].. mà con lại là mục tiêu của bạn ấy ;((.

Nhưng dần dần thì .. mới thấy bạn Nam này cũng không đến nỗi . Tính tình rất tốt , hay giúp đỡ người khác..và lại còn hay dẫn Captain Bear qua đường, đón xe buýt (lúc nào cũng đi bên lẫn có xe) và wait đến khi nào Captain Bear lên xe, bye bye mới chịu về [fan hâm mộ cuồng nhiệt].

Chính vì sự kiện này mà lớp , nhất là nhóm T-riết đã đặt cho Nam biệt danh là 'ông già' và Captain Bear là 'đứa trẻ'. Ông già được mệnh danh là 'the man of knowledge' vì là ' đã là cử nhân tiếng Anh', sắp thành thạc sĩ văn chương và.. dự tính học 'tiên sử sử học' nữa mới ghê chứ!!!

Ông già không rành vi tính, internet. Khi 'ông già' có điện thoại di động, cả lớp đều shock. Ai hỏi số điện thoại 'ông già', 'ông già' đều bảo 'đứa trẻ ơi , số điện thoại ông già là số mấy ?' Oh my God . đường đường là hiệu trưởng mà cứ như là thư ký riêng của 'ông già' vậy.

Hình này là tấm hôm sinh nhật ông già , ông già mang ổ bánh xuống Captain Bear School và muốn cùng đứa trẻ ăn sinh nhật. Ông già bảo 'ăn bánh kem với tương ớt' cho nó.. shock ;D

Hôm qua 7/3, ông già gọi điện , chúc 8/3 trước. vì.. muốn làm người đầu tiên ấy mà . Nên 8/3 post hình ông già ở đây, để

(1): các bạn 2000C có dịp diện kiến bạn Nam sau nhiều năm .. vắng bóng (chỉ xuất hiện những nơi mà 'đứa trẻ' xuất hiện thôi ;D ;

(2) để các baby bears biết 1 người bạn tính tình rất đặc biệt mà Cô hay kể trong tiết mục 'kể chuyện bé nghe';

(3) để ông già còn để lại chút tiếng thơm cho đời ;))

P/S: vụ về watermelon có liên quan đến ông già:

Như đã nói, tính ông già rất tốt và ông già thường hay làm theo ý mình . Ví dụ như : giờ Cô Oanh đang giảng bài , ông già muốn .. vuốt râu thì vuốt râu .. lâu lâu quay xuống bàn dưới , xem đứa trẻ đang ở đâu và 1 khi đã xác định được mục tiêu.. ông già lại cười.. không cần biết ai nghĩ gì!! :D

Ông già chúa ghét ai xả rác. Hễ thấy rác là ông già lượm, mặc cho ai nhìn mình.

Có lần, ông già kể, ông già về quê , Mẹ ông già buồn lắm , vì trong 1 lần ra biển, ông già đã nhặt 1 miếng dừa hầu để bỏ giỏ rác, làm bãi biển thêm sạch, nhưng sợ ý, vấp phải cục đá, ông già ngã.

Đối với ông già , chuyện này bình thường , nhưng Mẹ ông già lại buồn vì sợ người ta nghĩ con mình.. thiếu thốn nên mới thế..

Ông già cũng đau khổ nhưng ông già khẳng định 'từ từ Mẹ sẽ hiểu Nam'.

Có thể nói đứa trẻ ngưỡng mộ ông già ở điểm này: cóc care gì đến dư luận, miễn ông già thấy đúng, là ông già làm và đương nhiên, những gì ông già làm đều tốt cho xã hội.

Nên nói, ông già special là vậy.

P/S 1: Sự nhớ còn 2 chuyện liên quan đến ông già:

- Có lần, ông già tiễn đứa trẻ lên xe buýt . Tuyến xe lần đó đông khiếp . Khi đứa trẻ vừa lên, ông già chạy với theo chiếc xe và nói lớn : 'coi chừng đẹp lép như con tép '. OMG. Nói xong, ông già bùm miệng cười sảng khoái . Còn đứa trẻ .. cũng không nhịn cười được .. vừa cười vừa bị biết bao nhiêu ánh mắt trên xe nhìn mình 'ngưỡng mộ' (có lẽ vì thấy Captain Bear có 1 người bạn thật 'lạ')

- Ông già có chiếc xe đạp , mà cũng bị chôm . Đúng là quân gian ác , dám chôm cả chiếc xe của ông già. Captain Bear tính tìm lời an ủi ông già , nhưng chưa kịp thốt ra , thì ông già đã nói 'Trời, Nam đây đã nghèo, không ngờ có người còn nghèo hơn Nam '! => Bỏ tay ông già, có thể nghĩ đến người khác trong mọi tình huống!

TONY

Năm ngoái, Tony đã ở nhà tôi từ khi Tony còn bé xíu.

Tony rất dễ thương và trắng xóa.

Tony thường bị nhốt trong chuồng và sữa dữ lắm.

Tôi rất thích Tony , thích được ẵm Tony , giỡn với Tony và dẫn Tony đi dạo . Nhưng.. tôi chỉ nhìn Tony từ xa, nhìn rất nhanh,nhìn thoáng qua thôi với vẻ mặt rất ngẫu và làm như tôi chẳng tha thiết gì với sự hiện hữu của Tony cả .. chỉ vì tôi không có cảm tình lắm với .. ông chủ của Tony là ..ông anh của tôi.. Đụng vô bất kỳ thứ gì của anh.. đều dễ mang họa vào thân..

Rất lạ 1 điều là: tôi thường đi vào nhà bằng cổng lớn, ít khi đi cửa nhỏ, nơi mà xa xa ..có cái chuồng be bé nhốt Tony xinh xinh ‘của tôi’ .. Ấy thế mà chẳng hiểu sao.. 1 ngày nọ.. Tony lớn.. Tony không còn bị nhốt trong cái chuồng xa xa đó nữa.. mà chỉ bị xích lại gần cái cửa nhỏ.. Ngày đó, tôi đi đâu về không biết, vừa mở cửa là thấy Tony ngoắt ngoắt cái đuôi, nhảy lên mừng rỡ..

Tôi không hiểu: sao Tony lại biết tôi là người nhà nhỉ?Sao Tony không sữa tôi như sữa người lạ? Vì có bao giờ tôi đến gầnTony đâu. Hôm đó, tôi còn đeo mắt kính, và bịt mặt kín mít nữa chứ.

Thế rồi, tự nhiên.. trước ‘thiện chí muốn kết bạnvới tôi’ của Tony làm tôi .. cảm động quá..Tôi ngồi xuống, vuốt bộ lông trắng xóa của Tony, còn Tony thì cứ nhảy lên và liếm vào tay tôi ..

Từ dạo đó, tôi thường đi cửa nhỏ hơn, và mỗi lần tôi đi ra , hay đi vào, tôi đều múc nước cho Tony uống. Tôi thường hay để nước trong lòng bàn tay , và cho Tony uống trong đó .. Cứ uống 1miếng nước là Tony lại nhìn lên tôi và cười .. có khi.. chẳng thấy mắt Tony đâu cả , vì bộ lông trắng xóa đã che hết rồi ^.^

Có hôm, tôi về nhà, là gặp fans liền, nên chưa kịp cho Tony uống nước, mặt Tony buồn hiu.. và sữa nhiều.. cho đến khi tôi chạy ra thì thôi.. Có lúc, Tony không khát nước gì hết, liếm liếm có mấy cái, nhưng chỉ cần tôi xuất hiện, là mặt mày Tony vui hẳn lên..

Tôi và Tony làm bạn không bao lâu , thì .. mới tháng trước.. Tony đã bị tui trộm chó bắt rồi .. Sáng ra, nghe tin Tony bị bắt mà ruột gan phèo phối của tôi nó lộn vòng vòng..

Tôi nhớ Tony mà vẫn làm ra vẻ cool: Có phải là con chó của tôi đâu!

Nhưng thật sự là bây giờ, tôi không muốn đi cửa nhỏ nữa: Tôi nhớ Tony!

Tony làm cho tôi nhớ đến ‘tuổi thơ dữ dội’ của tôi với những con chó mà đích thân tôi nuôi và cho ăn, tắm, và chạy giỡn cùng nữa. Con chó nào cũng được tôi nhường cho cái đùi gà, món khoái khẩu của tôi, mỗi khi nó bị bệnh và biếng ăn.

Năm cấp I, có con, sủa hoài mà không thấy tôi dậy là cần cái mừng, chui vô, ‘gặm’ cái tay tôi .. cho đến khi lòi được tôi dậy mới thôi..

Có con, cùng chạy theo tôi khi tôi đi thả diều, và đứng đợi tôi chơi xích đu ở công viên rồi cùng nhau chạy đua xem ai về nhà trước..

À pá của tôi là Bác Sĩ Thú Y rất giỏi, nên hồi nhỏ, tôi tin chắc 1 điều là mấy con chó của tôi sẽ không bao giờ chết. Nó có bệnh gì thì Ba tôi cũng sẽ chữa khỏi, nó có già thì À pá của tôi chỉ cần chích 1 phát là nó sẽ ‘trẻ’ lại..

Nhưng rồi.. con nào cũng làm tôi khóc sưng mắt khi nó chết vì bệnh nan y, hoặc vì già hoặc vì bị bắt cóc..

Đã chục năm rồi tôi không nuôi chó vì nhốt trong chuồng thì tội, mà thả ra thì sợ nó cắn ..học trò.

Tình cảm của Tony đối với tôi đã làm biết bao nhiêu kỷ niệm đẹp thời thơ ấu sống lại trong tôi..

Cho đến giờ này, khi viết những dòng chữ này về Tony, thì trong đầu tôi cứ nhớ mãi hình ảnh: Tony thân thiện, đã tỏ thiện ý kết bạn với 1 người bị mặt kín mít, đeo kính đen, rất ngầu và không thân thiện chút nào là tôi đây..

Giờ thì tôi đang mơ ước Captain Bear School của tôi rộng rộng 1 chút, có sân 1 chút, không phải sân xi măng, mà là sân đất. Có đất, có cát, tôi sẽ nuôi vài con chó, cho tụi nó chạy giỡn, đào lỗ, cho chân tay mũi miệng tụi nó dính đầy đất cát, rồi khi bị tôi phát hiện .. tụi nó nhe răng nhìn tôi và ..cười..

SAU LƯNG CAPTAIN BEAR THÀNH CÔNG – CÓ BÓNG DÁNG CỦA BẠC SINH THÀNH VĨ ĐẠI

Nhìn tới nhìn lui căn biệt thự , Captain Bear chỉ muốn viết ngay 1 bài về À pa , À má – thần tượng lớn nhất trong cuộc đời Captain Bear!

Nhớ hồi Captain Bear nhỏ xíu , đi học về , À má chạy ra nói với 1 giọng rất vui : **“Vô đây Mẹ cho xem cái này nè.”**

Thì ra, đó chỉ đơn giản là 1 sợi dây, À pá mắc lên tường để Captain Bear treo đồ của mình . Sợi dây nhỏ xíu, trong căn phòng nhỏ xíu , dành cho cô con gái Captain Bear nhỏ xíu , nhưng đó luôn là kỷ niệm to nhất , dễ thương nhất mà mỗi khi nhớ đến , **Captain Bear luôn mỉm cười vì mình may mắn có được À pa, À má thương yêu mình như vậy.**

Hay từ nhỏ đến lớn, mỗi khi đóng tiền học thêm cho Captain Bear , À má luôn để dành tiền mới, bỏ vào phong thư mới, ghi dòng chữ thật đẹp ‘Cảm ơn Thầy / Cô’. Có lẽ **À má trọng Thầy /Cô, nên giờ con gái cưng của À má mới làm Cô giáo giỏi đó. ^.^**

À má hay kể chuyện : Hồi Captain Bear mới vào lớp 1, phát sổ liên lạc về, Captain Bear được hạng nhì. À pa, À má vui đến mất ngủ , vì.. mấy anh của Captain Bear trước giờ toàn bị .. mồi hợp phụ huynh không hà.. Giờ, tự nhiên con gái út ốm yếu lại học giỏi, nên À pa, À má hết hồn ^.^

‘Sự tích’ này ảnh hưởng đến Captain Bear nhiều lắm, vì Captain Bear nghĩ rằng mình phải luôn nỗ lực, để À pa, À má tự hào về mình.

Hay khi Captain Bear còn nhỏ, lon ton chạy đến , cầm cây cọ , và sơn của sổ với À pá và các anh , thì À pá lấy khăn, lau tay cho Captain Bear và nói **‘tay này chỉ để viết lách thôi . Việc nặng nhọc để Ba với mấy anh làm’.** ^.^

Hay hồi lúc học cấp I, hôm nào À pá cũng làm cho **miếng đậu hũ dồn thịt**, đem đi học, ra chơi ăn. Nhớ lại, thấy vui ghê , ra chơi, bạn bè xuống căn tin ăn bánh này nọ , Captain Bear ngồi trong lớp , nhâm nhi miếng đậu hũ dồn thịt của À pá làm.. hihi..

Hay hồi xưa, lúc còn học lớp 6, lớp 7. Trường gần nhà, nên trưa, ra chơi, chạy về nhà , **À má đút cho cái bánh giò ăn, rồi ôm hôn thăm thiết, bảo đi học no là Mẹ yên tâm rồi.**

Có lẽ vì lúc nhỏ Captain Bear ốm yếu nên À pa , À má thương lắm, và cũng có lẽ lúc đó , thời buổi khó khăn, cha mẹ nào cũng sợ con mình đói ^.^

À má thì chi tiêu tiết kiệm, lúc nào cũng dành dụm, tiêu xài vén khéo. Những gì nhỏ nhất trong nhà mà hư hao hay hết , À má có thể để từ từ mua . Nhưng mỗi khi nhà cần khoản tiền lớn để chi cho những chuyện lớn, À má luôn có và sẵn sàng để chi cho những chuyện đó. Nhất là phải chi cho chuyện học hành của Captain Bear.

Nhớ năm 2002, khi Captain Bear ao ước có được Kim Tụ Điền , lúc đó, dù trong nhà khó khăn và Captain Bear cũng không đòi , nhưng À má vẫn dành dụm, chi ra khoản đó để mua cho Captain Bear. Giờ, À má hay nhắc đến cái **Kim.Tụ.Điền.7.chỉ.vàng của À má.** ^.^

Sách ‘Đời thay đổi khi chúng ta thay đổi’ có nói : **khi mình thấy ai đó có gì hay hay , tức là mình đang học hỏi người đó, và dần mình cũng được hay giống người đó ! Captain Bear thấy đúng thật. Captain Bear thành công được như vậy, là nhờ học hỏi nhiều từ À má!** ^.^

Rồi có lần, Captain Bear hỏi: ‘Sao Ba đi làm lại đưa tiền hết cho Mẹ vậy? Trước khi đám cưới, Ba Mẹ có giao kèo với nhau không?’, thì À pá trả lời: ‘Không. **Mình phải tin tưởng vợ mình , biết vợ mình chi tiêu tiết kiệm, dành dụm cho con cái, mới dám đưa hết chứ**’ ^.^

Thế là, Captain Bear cũng nối gót truyền thống đó của À pá, đi làm bao nhiêu, về đưa cho À má giữ hết. Nhớ lương dạy kèm năm 2001, tháng đầu tiên, được 250 ngàn, À má cho lại 20 ngàn đi mua ổ bánh bông lan về ăn mừng . Hay khi đi làm khách sạn New World, khách sạn Park Hyatt , thì Captain Bear cũng đưa À má giữ hết . Mỗi tuần, À má cho .. 50 ngàn đi xe buýt . Hihi.. Lúc đó, ăn uống ở khách sạn hết rồi , nên chẳng tốn gì , chỉ tốn tiền xe buýt thôi . Còn đi sinh nhật , đám cưới.. chỉ cần xin, À má cho liền. À má giống như ngân hàng của Captain Bear vậy, thích ghê..

Nhớ tháng đầu tiên lãnh lương của khách sạn Hyatt , cao gấp đôi khách sạn cũ , nên vui quá.. nghĩ đến cảnh về đưa cho À má , chắc À má vui lắm, mà... vừa nghĩ vừa vui quá .. cười đến nổi .. đi lộ trạm luôn @.@ hihi..

Mỗi lần lãnh lương, là Captain Bear vui lắm vì nghĩ mình có thể phụ giúp À pa , À má phần nào. À má đi dạy mẫu giáo, cũng vất vả lắm, cũng nhiều người ganh tị với À má . Đơn giản vì chiều chiều, À má có À pá đến đón, xách giỏ cho À má, nên người ta ganh tị cũng phải hihi... Mỗi lần À má về

kể, Captain Bear tức lắm , cứ nói À má nghỉ dạy đi , mà À má không chịu. À má tiếc quyền lương hưu! Vậy nên Captain Bear lại càng thương À má hơn . Giờ, xây biệt thự đẹp cho À má ở .. cho ..mấy người kia.. ganh tị với À má tiếp! hihhi..

Nhiều người nói Captain Bear có hiểu ^.^ (còn Captain Bear thì nghĩ mình RẤT CÓ HIỂU ^.^). Nhưng cũng có nhiều người nói Captain Bear sẽ không trưởng thành được nếu cứ mãi để À má giữ tiền. Có người suggest Captain Bear chỉ nên đưa 1 nửa, hoặc chỉ nên đưa 1 phần @.@

Cũng khó nói.. Không lẽ cứ những người đưa tiền cho Ba Mẹ là có hiểu và những người không đưa hay đưa 1 nửa là bất hiểu? Hay những người tự giữ tiền mình làm ra là trưởng thành và ngược lại là chưa trưởng thành? Cái gì cũng có khía cạnh riêng của nó. **Mỗi người đều có lý do riêng của mình khi làm thế này và không làm thế kia.**

Captain Bear thì thấy giống À pá : Captain Bear tin tưởng À má mà ! Có người gửi tiền vào ngân hàng A, ngân hàng B, thì cũng có người tin tưởng Ngân Hàng À má chứ ^.^

Còn chuyện trưởng thành hay không thì không nhất thiết phải giữ tiền mới là người trưởng thành. Đồng ý là có nhiều người, quá dựa dẫm vào cha mẹ, không có chính kiến riêng của mình, là không tốt. Nhưng vẫn có rất nhiều trường hợp (Captain Bear là 1 ví dụ điển hình ^.^), mình vẫn có thể hiểu thảo với À pa, À má, và vẫn có thể có chính kiến của mình, làm được việc mình yêu thích, và sống với người mình thương ^.^ Để đạt được như vậy, không phải 1 sớm 1 chiều mà được. Tất cả cần phải có thời gian, và tình thương thật sự đối với À pá, À má.

Captain Bear vẫn nghĩ: Không nhất thiết phải thoát khỏi vòng tay cha mẹ mới gọi là trưởng thành. Người có level cao, vẫn có thể vừa nhõng nhẽo với À pa, À má và với .. người yêu ^.^ mà vẫn được tự do làm những gì mình thích, và thành công trong lĩnh vực đó!

Tóm lại, nếu không có À pa, À má vĩ đại, thì sẽ không có Captain Bear của ngày hôm nay.. Đúng là: SAU LƯNG CAPTAIN BEAR THÀNH CÔNG – LUÔN CÓ BÓNG DÁNG CỦA BẠC SINH THÀNH VĨ ĐẠI ;x

Và Captain Bear muốn nói với baby bears là:

- Có Cha Má mới có mình. Nhất định phải uống nước nhớ nguồn. Ba Mẹ là trên hết! Đừng có mới làm ra vài đồng bạc mà đã bo bo giữ riêng cho mình, không mua được cho Ba Mẹ 1 hộp café hay 1

gói trà. Đừng để ‘cha mẹ nuôi con biển hồ lai láng ; còn con nuôi cha mẹ thì tính tháng tính ngày’ .
Nhớ lời Cô: Mua được cho người yêu thanh chocolate 100 ngàn thì cũng ráng mà ghé tiệm tạp hóa
mua cho Cha Má ..chai nước suối 10 ngàn với nhé! ^.^

- Tiền không phải là tất cả . Tình thương mới là tất cả ! Đừng để cha mẹ mình ‘cái gì cũng có , chỉ
thiếu chúng nó!’ ^.^

TRÍCH [NHẬT KÝ CAPTAIN BEAR]

VIẾT TẠI ^.^ BIỆT THỰ CAPTAIN BEAR ^.^

VÀO 1 BUỔI TRƯA ĐẸP TRỜI NGÀY 30/1/2015

www.captainbearschool.com

NẾU LỖ ỐC MÌNH NHƯ TRÁI NHO

Có nhiều baby bears sinh viên email tâm sự: Em tốt nghiệp đại học loại trung bình, chẳng còn tự tin đi xin việc làm đâu hết. **Rồi cũng có vô số baby bears học sinh cấp II, cấp III:** buồn và khổ sở vì không đạt loại khá, giỏi trong trường.

Captain Bear trả lời: **Thật ra thì: Captain Bear tốt nghiệp cấp 3 : Trung bình; Tốt nghiệp đại học: Trung bình khá!**

Từ một học sinh cấp I, cấp II: luôn đạt loại Giỏi, lên cấp III, chỉ còn loại Khá, đã là 1 cú sốc lớn đối với Captain Bear. (Đọc thêm note: TÔI TÀI GIỎI – TÔI TRÙM DỖ sẽ rõ

<https://www.facebook.com/notes/bear-captain/t%C3%B4i-ta-%CC%80i-gioi-%CC%89i-t%C3%B4i-tru%C3%B4i-%CC%80m-d%C6%A1-%CC%89/10151610481956223>).

Rồi khi thi tốt nghiệp cấp III, vương môn Sinh Vật: 5 điểm: bị tốt nghiệp loại TRUNG BÌNH: Captain Bear buồn vô cùng, sốc tập 2, và nặng hơn nhiều so với lần trước!

Nhưng nhờ quá đau buồn như vậy, mà Captain Bear cố gắng hết sức mình ôn luyện để đậu đại học. Cứ hễ giải bài thi đại học là nhớ đến cái chữ TRUNG BÌNH to chà bá, để rồi buồn ngủ, mệt mỏi cách mấy cũng không dám lơ là! **Kết quả là có được giấy báo trúng tuyển Đại Học ^.^**

Rồi khi mới vô học đại học, sốc tiếp khi bị rớt môn Writing! Và cứ sau những cú sốc đó, Captain Bear lại mạnh mẽ hơn: Ôn luyện, làm bài tập thiệt nhiều và kết quả: **Đậu thủ khoa trong nhóm thi lại lần đó: 9 điểm ^.^** (Đọc thêm note: ÔM HẬN VÀO LÒNG – DỄ DÀNG THÀNH CÔNG sẽ rõ <https://www.facebook.com/notes/bear-captain/%C3%B4m-h%C3%A2-%CC%A3n-va-%CC%80o-lo-%CC%80ng-d%C3%AA-%CC%83-da-%CC%80ng-tha-%CC%80nh-c%C3%B4ng/10151862347146223>)

2 năm đầu ở đại học, điểm số của Captain Bear thấp lắm: 5, 6 thôi. 4 kỹ năng: Nghe – nói – đọc – viết cũng 5, 6. Mấy môn đại cương: Triết.. cũng 5, 6.

2 năm sau thì đỡ hơn: mấy môn chuyên ngành bắt đầu được 7, 8, có môn được 9 ^.^ Nhưng cũng không ‘gõ gặt’ được cho 2 năm trước, nên kết quả

4 năm cộng lại thì chỉ có 6,8 và tốt nghiệp đại học TRUNG BÌNH KHÁ. ;(((

Buồn chứ sao không buồn. 4 năm đại học kết thúc thế này đây! Xin việc sao đặng?

Nhưng rồi Captain Bear vẫn nghĩ lạc quan rằng: ít ra: mấy môn chuyên ngành, mình cũng giỏi mà. Có môn Speaking của Cô Thy được 8; môn Morphology của Thầy Quang cũng 8, môn Văn Chương Anh cũng 8 ^^ Rồi có môn Dịch Anh Việt: được 9 điểm và được Thầy Chinh hay khen nữa chứ ^^ Nên sau này, Captain Bear thấy biết ơn Thầy Chinh lắm vì những lúc up and down trong cuộc sống, Captain Bear luôn nhớ đến những tiết học thật vui và những lời động viên của Thầy, mà lấy tinh thần đi tiếp! **Rồi cũng chính vì cái bằng đại học TRUNG BÌNH KHÁ đó mà Captain Bear lại cố gắng học lên THẠC SĨ (cho bỏ ghét) đó mà ^^**

Giờ nghĩ lại mới thấy: Không hiểu sao trường lớp lại muốn học sinh phải giỏi đều các môn mới được xếp loại giỏi nhỉ? Sao không khuyến khích học sinh phát triển nhiều hơn những môn là thế mạnh của nó? Nghe nói, có nước: chỉ cần học giỏi 1 môn, là được xếp loại giỏi. Thay vì thời gian học thêm sáng trưa chiều tối phân bổ đều cho các môn, thì chỉ cần tập trung vào môn mình yêu thích thì chắc là tốt hơn nhiều!

Cho nên, cứ thấy baby bears, nhất là baby bears lớp 12, hết học thêm môn này tới học thêm môn khác, Captain Bear thương lắm và lời khuyên kinh điển của Captain Bear là: **Nếu những môn thi đại học của con không có môn Anh Văn, thì không cần phải đi học thêm Anh Văn làm gì. Điểm Anh Văn trong lớp 5, 6 vừa đủ đậu là ok rồi. Để dành thời gian ôn cho kỹ mấy môn thi đại học là chủ yếu. Như vậy, vừa tiết kiệm tiền, vừa tiết kiệm sức nữa.**

Tóm lại,

- Baby bears có thấy rõ ràng là **những cú sốc, hay những thất bại: KHÔNG PHẢI** là những cái dìm mình xuống. **Đó lại là những nấc thang, là cái lò xo, là cung tên đẩy mình tiến lên phía trước thôi! Lỡ tốt nghiệp loại KHÔNG.ĐƯỢC.NHU.MONG.MUỐN** thì cũng đừng đau buồn làm gì. Vì có buồn thì cũng không thay đổi được. Hãy nhìn về phía trước. Xem nó như lò xo đẩy mình lên vậy. Mua sách về đọc, tham gia các khóa học, nâng cao chuyên môn của mình.. Rồi học tiếp nữa.. Khi nhìn lại, bảo đảm mình sẽ quý những chữ ghi trong bằng tốt nghiệp đó ^^

- **Giỏi đều các môn là rất tuyệt. Nhưng thường thì chúng ta không thể giỏi đều các môn được** (phải nhường cho người khác với chứ ^^), nên, chỉ cần ta đã cố gắng hết sức cho những môn đó, thì điểm số có ra sao, ta cũng không có gì phải hối hận! Và quan trọng là hãy bám vào những môn ta giỏi (dù là môn thể dục) để làm động lực cho những môn học khác!

- Nếu lỡ đầu mình to, nhưng ‘óc mình như trái nho’, không thể dồn hết các môn vào được, thì chỉ cần phải làm cho trái nho đó chất lượng! Đó có thể là 1 trái nho toàn chất toán, hay là 1 trái nho toàn chất Anh Văn, hay là 1 trái nho toàn chất vẽ.. Hãy dành thời gian suy nghĩ thiệt kỹ, sẽ thấy sở trường của mình là gì, và phát huy nó. Chắc chắn, sẽ gặt hái thành công!

THƯƠNG CHÚC BABY BEARS CỦA CÔ NĂM MỚI CÓ NHỮNG TRÁI NHO THIẾT CHẤT LƯỢNG NHA ^^

21/2/2015

https://www.facebook.com/CAPTAIN.BEAR.SCHOOL/media_set?set=a.10153356661019879.1073741924.677749878&type=3

WWW.CAPTAINBEARSCHOOL.COM

WWW.CAPTAINBEARSCHOOL.COM

NGƯỜI HÓA GIẢI ÁM THỊ

Nếu không có chuyện này thì có lẽ bây giờ, Captain Bear đã trở thành 1 siêu sao âm nhạc chứ không phải siêu sao 'gỗ đầu trẻ'.

Chuyện chỉ đơn giản là: hồi Captain Bear học lớp 7, Captain Bear vừa ngồi đàn organ, vừa hát ngân nga vài câu thì..À má đi ngang và nói: '**Con gái hát dở quá, lạc điệu hết rồi.**'

Không nhớ rõ là lúc đó À má nói giỡn hay nói thiệt, nhưng câu ám thị đó vô cùng hiệu quả.

Từ đó trở đi, Captain Bear chẳng bao giờ mở miệng ra hát, nhất là trước đám đông. Hẹn lớp, hay sinh nhật bạn bè này nọ, có ép cách mấy, cũng chẳng thể nào làm cho Captain Bear hát được.

Captain Bear tủi thân với giọng hát của mình!

Cho đến 1 ngày đẹp trời nọ, đi học với Cô Dilda, Cô dạy cho hát mấy bài tiếng Hoa. Cô dạy từng câu một và truyền ngọn lửa đam mê ca hát cho Captain Bear. Captain Bear bắt đầu thấy miệng mình cũng mấp máy theo Cô và Captain Bear về nhà, bắt đầu lại ngân nga mấy bài hát đó.

Nhưng cũng chỉ là ngân nga, ê a theo giai điệu thôi^.^

Lại cho đến 1 ngày đẹp trời nọ, đi đám cưới bạn: tặng 2: Karaok. Có tiết mục 'phần thưởng cho người đạt 100 điểm'. Mấy bạn lớp 2000C của Captain Bear toàn là siêu sao, hát hay không.. mà chưa ai được 100 điểm (mấy bạn nói: Máy karaok chấm sai ..hihi).. Tự nhiên.. Captain Bear nhớ lại mấy bài hát tiếng Hoa mà Cô Dilda dạy, rồi bất thành linh nói 'Đề đó bé Dung hát 100 điểm rồi rinh quà nè'. Thế là micro vào tay.. hát bài 'Xin Yu (Mưa lòng).. **hát hăng say (dù lúc đó cũng có chút.. mắc cỡ.. vì trước giờ có hát đâu.)nhưng.. cuối cùng, nói đại, mà được thiệt..máy chấm 100 điểm!!!'**

Yeah!!

Phần quà là 1 cái móc khóa của quán đó thôi mà làm Captain Bear vui ơi là vui.. Từ đó, Captain Bear đi đâu cũng hát bài ruột 'Xin Yu' đó hết (rất nhiều lần đạt 100 điểm) ^.^ **Vừa hát, vừa thấy vui vui vì.. ít người biết tiếng Hoa mà.. Hihi.. Rồi bắt đầu hát mấy bài hát tiếng Anh nữa..**

1 sự khởi đầu ngoạn mục! Nhưng mà cũng chưa có tự tin lắm, cũng còn hơi.. mắc cỡ khi cầm micro ^.^

Cho đến khi đi Đà Lạt với Yellow Rose, con bé hát nhạc xưa, giọng hay ời là hay. Cứ hể hát cho Captain Bear nghe 1 bài, là con bé kể 'lịch sử' về bài hát đó, về ca sĩ, nhạc sĩ... **Rồi không hiểu sao sự say mê âm nhạc của Yellow Rose cũng chuyển dần sang cho Captain Bear.** Và có 1 lần,

Yellow Rose chở Captain Bear đi chơi, đi ngang cầu Sài Gòn, Captain Bear bắt chợt hát liên tục mấy bài hát tiếng Anh mà mình yêu thích: Those were the days my friends... Hát 1 cách tự nhiên, không hề mắc cỡ, không hề tủi thân với chất giọng của mình, dù, lẽ ra, người đang chở mình là 1 ca sĩ Paris By Night hẳn hoi, thì Captain Bear lại càng phải e dè khi hát mới đúng chứ nhỉ ^.^

Đi họp lớp cựu sinh viên La Trobe năm ngoái, cũng không ngờ là có gan đăng ký bài hát, đứng trên sân khấu hát bài Xin Yu đó nữa chứ ^.^

Thì ra là khi mình ở cạnh 1 người có đam mê mãnh liệt nào đó, thì mình được truyền cảm hứng nhiều lắm.. Cho đến 1 lúc nào đó, mình sẽ phát hiện ra năng lực tiềm ẩn của mình, cái khả năng mà lẽ ra mình cũng có được, nhưng bị lời ám thị của những người xung quanh, khiến mình cứ tưởng là mình dở thật!

Việc này cũng làm Captain Bear nhớ lại hồi nhỏ xú, làm Tập Làm Văn, bị Cô giáo phê 'Dở', thế là Captain Bear cũng mặc định là mình dở và lúc nào cũng lo đọc bài mẫu!

Năm 2000, thi đại học 3 môn: Toán - Văn - Anh: Toán và AV không sợ, mà Captain Bear lại đi sợ môn Văn. Mua quyển Văn về học bài mẫu muốn chết! Năm đó thi 3 trường. Trường đầu tiên: trúng bài học tử, tưởng điểm cao, ai dè, Văn có 5 điểm. 2 trường còn lại, trượt tử, làm đại theo ý mình, không ngờ, cả 2 trường đó đều được điểm Văn là 7!

Thế là từ đó, tự tin hơn với khả năng viết lách của mình, và môn Văn Chương Anh, Mỹ, khi học đại học cũng được 8!

Rồi khi viết note, cô bạn thân comment: Nhớ hồi xưa dở Văn lắm mà sao giờ viết hay vậy? @.@ hihi.. ừ, thì bởi vì viết những gì mình suy nghĩ, trải nghiệm, nó dễ hơn là viết theo ý của sách văn mẫu chứ ^.^

Tóm lại:

-Việc học cũng vậy, phải tìm cho được người mình thật sự ngưỡng mộ, để người đó truyền cảm hứng, truyền sự đam mê của người đó sang cho mình. Có như vậy, mình mới nỗ lực hàng ngày và đạt được kết quả mong muốn.

-Hy vọng là baby bears của Cô có thể tìm ra được người hóa giải những lời ám thị mình bị từ nhỏ, để tự tin hơn giống Cô nhé ^.^

P.S: Key words của note này là: từ 1 người rất nhút nhát, không dám hát hò gì, trở thành 1 người tự tin hơn, dám hát bài hát mình thích!

Chứ không phải key words ở '100 điểm'. Cho nên, khi đọc note này, mọi người đừng GATO với số điểm đó nha (dù GATO là chuyện rất bình thường, có thể hiểu được. hihi) . Giờ mà máy có chấm Captain Bear 1, 2 điểm thì Captain Bear vẫn mạnh dạn hát thôi hà. Hihi + đọc thêm note: HÃY SO SÁNH MÌNH VỚI CHÍNH MÌNH CHỨ KHÔNG PHẢI AI KHÁC để rút ra được bài học gì đó cho mình nha.

<https://www.facebook.com/notes/nguyen-ngoc-bich-dung/ha%CC%83y-so-sa%CC%81nh-mi%CC%80nh-v%C6%A1%CC%81i-chi%CC%81nh-mi%CC%80nh-ch%C6%B0%CC%81-kh%C3%B4ng-pha%CC%89i-ai-kha%CC%81c/10151745578171223>

TOILET BIỆT THỰ

Trong biệt thự Captain Bear có 1 toilet dành cho baby bears.

Hôm nọ, Captain Bear đang dạy thì À má kêu ra, mắng vốn, bảo 'con vô toilet xem đi!'

Vô rồi mới thấy: baby bears nào đi mà không dội - vàng hoe.. ! Trên thành toilet cũng vàng hoe luôn!

Toilet biệt thự mà nhìn như toilet công cộng! Giận quá mà!

Thế là nguyên tuần, vừa la, vừa dạy baby bears lớn + nhỏ rằng: KHI ĐI VỆ SINH, CON NHỚ GIỮ GÌN VỆ SINH! Dạy các trẻ ngoài việc phải nhớ nhấn nút dội thì còn 1 việc quan trọng phải nhớ là: baby bears nam: phải chịu khó, mở nắp toilet lên, để baby bears nữ khi đi toilet, không bị dơ. Ở nhà cũng vậy. Nhà thì có Mẹ, có chị và em gái. Là con trai, khi đi toilet, phải chịu khó, mở nắp toilet lên rồi đi. Có vậy thì người đi sau, sẽ được sạch sẽ. Tập thói quen quan tâm người khác 1 chút. Ngoài việc giữ vệ sinh cho riêng mình, còn phải giữ vệ sinh công cộng nữa.

Thế là từ bữa đó đến giờ, toilet biệt thự sạch sẽ, thơm tho nhờ có sự hợp tác của baby bears.

Vậy mới thấy ý nghĩa của giáo dục! Giải thích, nhắc nhở, la rầy, phạt.. tất cả sẽ giúp trẻ cư xử tốt hơn.

Nhớ năm ngoái, đang dạy baby bears lớp 11 thì cúp điện. Các trẻ hò hét om xòm, vui mừng vì được nghỉ học. Lúc có điện, Captain Bear bắt cả lớp 50 đứa, **chép phạt mỗi đứa 1 tờ giấy đôi: 'Xin lỗi Cô, mai một cúp điện, con sẽ giữ bình tĩnh và im lặng.'**

Vừa phạt vừa giải thích cho trẻ hiểu, rằng: **Ngày xưa ngày xưa, có 1 nước nọ, trong 1 lễ hội nọ và trên 1 cây cầu nọ, có rất nhiều người. Bất thành linh, có tiếng la 'cầu sập'. Mọi người hốt hoảng, chạy, đè lên nhau mà chết. Cuối cùng, cầu không sập. Nhưng người ta chết vì đã không bình tĩnh!**

Vậy mà không ngờ, 1 năm sau, lại cúp điện ngay lớp những baby bears đó. Lớp im phăng phắc! Captain Bear cũng chẳng nhớ chuyện năm xưa, nên nói: Chà, ngoan quá ta! Thì cả lớp nói rằng: **Dạ, năm ngoái bị phạt, nên nhớ!** Đó, ý nghĩa giáo dục chính là đây!

Captain Bear thấy vui gì đâu vì baby bears của mình ngoan, biết tiếp thu những gì Captain Bear dạy. Và điều này càng củng cố niềm tin của Captain Bear: **'Giải thích, nhắc nhở, la rầy, phạt.. tất cả sẽ giúp trẻ cư xử tốt hơn.'**

Còn nhiều chuyện khác nữa. Ví dụ như: lúc trước, baby bears thấy CaptainBear quét lớp, thì chỉ nhìn. Nhưng giờ thì khác, baby bears được dạy là phải helpful! **Khi thấy Captain Bear (hoặc Ba Mẹ) đang làm gì, mà mình có thể giúp được, thì phải đề nghị giúp 1 tay. Những chuyện nhỏ nhất, không là gì, nhưng tập cho mình biết quan tâm người khác.**

Hay giờ, khi thấy Captain Bear đi đâu về, tay xách nách mang, là baby bears, chạy ra phụ Cô liền. Rồi hôm nọ, dượng Ba của Captain Bear nói: kể bên nhà dượng, có con bé hàng xóm, lúc trước, thấy dì dượng, nó chỉ giương mắt nhìn. Từ ngày nó đi học con, giờ, nó gặp dì dượng, chào hỏi lễ phép ghê!

^^Captain Bear tự hào khi thấy baby bears của mình ngoan như vậy ^^

[Quay lại chuyện VỆ SINH. Hôm trước, đi học bên trường Nhân Văn, cơ sở Linh Trung, đi ngang lớp kia, thấy mấy cô dọn dẹp vệ sinh phòng học, lôi ra quá trời là hộp cơm hộp, khăn giấy, chai nước.. Cả 1 bao rác to từ cái phòng học đó. Captain Bear lắc đầu luôn! Trường đại học mà nhìn cứ như trường tiểu học. Sinh viên chưa ý thức được thế nào là giữ vệ sinh công cộng, thế nào là bỏ rác vào thùng.

Rồi tình cờ, hôm qua, giờ ra chơi, nói chuyện với cô lao công trong trường(hay gặp cô này trên thang máy, chào hỏi riết nên quen ^^). Cô nói:hôm nào hên thì dọn dẹp lớp sinh viên có ý thức, không xả rác, đỡ mệt. Còn hôm nào xui thì dọn dẹp mệt xỉu.

Có lẽ các trường đại học có nên có chiến dịch nâng cao nhận thức cho sinh viên về vấn đề này.]

Tóm lại, Captain Bear tin chắc là: giáo dục có thể thay đổi mọi thứ! Mong là những ai đang là + đã từng là baby bears của Captain Bear, sẽ luôn nhớ đến những gì nhỏ nhất nhất mà Cô đã dạy, để cư xử cho văn minh nha.

Thương..

[TRÍCHNHẬT KÝ CAPTAIN BEAR - 22/3/2015

Viết vào sáng cuối tuần đẹp trời, khi thấy hoa lan Á má trồng nở rộ và tỏa hương khắp biệt thự ^^.]

www.captainbearschool.com

WWW.CAPTAINBEARSCHOOL.COM

NẾU KHÔNG HÀI LÒNG BẤT KỲ 1 TRONG NHỮNG ĐIỀU GHI TRONG NỘI QUY NÀY,
VÀ CẢM THẤY NỘI QUY QUÁ KHẮT KHE, VUI LÒNG ĐỪNG ĐĂNG KÝ VÌ

CÓ RẤT NHIỀU CHỖ DẠY ANH VĂN, **NÊN KHÔNG NHẤT THIẾT PHẢI HỌC Ở ĐÂY!**

MỘT KHI ĐỒNG Ý VÀ ĐĂNG KÝ HỌC, KHÔNG ĐƯỢC KHIẾU NẠI NẾU HỌC VIÊN BỊ PHẠT VÌ VI PHẠM NỘI QUY.

Lễ phép: Khi nói chuyện với Cô hoặc người lớn, phải ‘ạ, thưa’ trước, rồi mới trả lời.

Khi vào lớp hoặc khi ra về, phải chào Ông, Bà (Ba Mẹ của Cô).

Phải thưa ‘Thưa Ông / Bà / Cô con mới đến’ hoặc ‘Thưa Ông / Bà / Cô con về’.

Không được nói ‘Con về luôn nha Ông / Bà / Cô’.

Khi thấy Cô đang nói chuyện với khách, phải chào khách và giữ im lặng.

www.captainbearschool.com

